

(อม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๙/๒๕๖๒

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑๐/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๓๐ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายเกษม นิยมลรัตน์ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
เชียงใหม่เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ต่อมาผู้ถูก
กล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เมื่อวันที่
๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นผู้ดำรง
ตำแหน่งทางการเมือง มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่
ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้อง แต่ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและ
เอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบในตำแหน่ง
รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีพ้นจากตำแหน่งไม่แสดงรายการทรัพย์สินของ
คู่สมรสได้แก่ เงินลงทุน ๑ รายการ กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีไม่แสดงรายการ

ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาได้แก่ ที่ดิน ๗ แปลง สิ่งปลูกสร้าง ๒ หลัง รถยนต์ ๒ คัน ไม่แสดงรายการทรัพย์สินของคู่สมรสได้แก่ เงินลงทุน ๑ รายการ ที่ดิน ๓ แปลง ส่วนในตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีเข้ารับตำแหน่งไม่แสดงรายการทรัพย์สินของคู่สมรสได้แก่ เงินลงทุน ๑ รายการ กรณีพ้นจากตำแหน่งไม่แสดงรายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาได้แก่ ที่ดิน ๗ แปลง สิ่งปลูกสร้าง ๒ หลัง รถยนต์ ๒ คัน ไม่แสดงรายการทรัพย์สินของคู่สมรสได้แก่ เงินลงทุน ๑ รายการ ที่ดิน ๓ แปลง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ไม่แสดงรายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาได้แก่ ที่ดิน ๗ แปลง สิ่งปลูกสร้าง ๒ หลัง รถยนต์ ๒ คัน ไม่แสดงรายการทรัพย์สินของคู่สมรสได้แก่ เงินลงทุน ๑ รายการ ที่ดิน ๓ แปลง ทั้งนี้มีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ผู้ถูกกล่าวหาเคยต้องคำพิพากษาในคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ โดยศาลพิพากษาจำคุก ๑๒ เดือน ปัจจุบันได้รับการปล่อยตัวแล้ว ขอให้วินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กับลงโทษทางอาญา ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔, ๑๑๙ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

ระหว่างพิจารณา ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำร้องว่า ผู้ร้องมีคำขอท้ายคำร้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ยกเลิกไปแล้ว และมีใช้กรณีอ้างด้วยกฎหมายผิด ทั้งผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้ภายหลังพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับแล้ว จึงเป็นเรื่องที่ผู้ร้องไม่ประสงค์จะลงโทษผู้ถูกกล่าวหา ศาลมีคำสั่งให้รวมวินิจฉัยในคำพิพากษา

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า คำขอท้ายคำร้องที่ขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ยกเลิกไปแล้ว เป็นเรื่องที่ผู้ร้องไม่ประสงค์ขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาหรือไม่ เห็นว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำ ความผิดยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิดบังคับแก่คดีนี้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง ส่วนมาตรการบังคับทางการเมืองแม้จะไม่ใช้โทษทางอาญา แต่ก็ถือได้ว่ามาตรการบังคับทางการเมืองเป็นผลสืบเนื่องจากความรับผิดในทางอาญาเช่นเดียวกันกับโทษในทางอาญาจึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ บังคับแก่คดี การที่ผู้ร้องบรรยายคำร้องและมีคำขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔, ๑๑๙ ซึ่งเป็น

กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิด โดยมีได้อ้างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔, ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับขณะยื่นคำร้องมาด้วย ย่อมถือได้ว่าผู้ร้องยื่นคำร้องและอ้างมาตราในกฎหมายซึ่งบัญญัติว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นความผิดแล้ว คำร้องของผู้ร้องจึงชอบด้วยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม หาใช่ผู้ร้องไม่ประสงค์ให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาไม่

ปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ และกรณีได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ในวันเดียวกันหรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าว มาตรา ๑๐๕ วรรคสาม บัญญัติว่า “การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นตามกำหนด ดังต่อไปนี้ (๑) ตำแหน่งตามมาตรา ๑๐๒ (๑) ... (๙) ให้ยื่นเมื่อเข้ารับตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่ง” และวรรคสี่ บัญญัติว่า “...ถ้าพ้นจากตำแหน่งและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือน ผู้ยื่นไม่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีเข้าดำรงตำแหน่งใหม่ แต่ไม่ต้องห้ามที่ผู้ยื่นจะยื่นเพื่อเป็นหลักฐาน” บทบัญญัติดังกล่าวไม่ได้กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเช่นผู้ถูกกล่าวหาต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอีกในการพ้นจากตำแหน่งและเข้าดำรงตำแหน่งใหม่ และเป็นการที่กฎหมายบัญญัติในภายหลังกำหนดว่าการกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดต่อไป ผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องทั้งสองกรณีดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจาก

การเป็นผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคสอง และมาตรา ๑๗ ไม่อาจลงโทษผู้ถูกกล่าวหาในความผิดทั้งสองฐานนี้ได้

ปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่ได้กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเช่นผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี จึงเป็นกรณีที่กฎหมายที่บัญญัติในภายหลังบัญญัติว่าการกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดอีกต่อไป ผู้ถูกกล่าวหาจึงพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคสอง และมาตรา ๑๗ ย่อมไม่อาจลงโทษผู้ถูกกล่าวหาในความผิดทั้งสองฐานนี้ได้

ปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ ในส่วนทรัพย์สินที่อยู่ในชื่อของนายวิชัย นิम्मลรัตน์ น้องชายของผู้ถูกกล่าวหาได้แก่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๕๑๒๘ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๕๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมสิ่งปลูกสร้างเลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๕๔๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ รถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า พอร์จูนเนอร์ ทะเบียน กธ ๗๐๐๐ เชียงใหม่ และรถยนต์โตโยต้า เล็กซ์ส ทะเบียน กบ ๘๘๘๘ เชียงใหม่ นั้น เห็นว่า นายวิชัยเป็น

น้องชายร่วมบิดามารดาเดียวกันกับผู้ถูกกล่าวหา เปลี่ยนจากสัญชาติไทยเป็นสัญชาติอเมริกันและใช้ชีวิตอยู่ในต่างประเทศ มีรายได้ปีละ ๑๘๕,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ เดินทางกลับมาประเทศไทยปีละ ๑ - ๒ ครั้ง ปรากฏว่าเดินทางเข้ามาและอยู่ในประเทศไทยระหว่างวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ โดยในวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกกล่าวหาจดทะเบียนโอนขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘ ไม่มีสิ่งปลูกสร้าง และที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๙ พร้อมสิ่งปลูกสร้างเลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ ให้แก่นายวิชัยในราคา ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกกล่าวหาจดทะเบียนโอนขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๕๙๘๔ ให้แก่นายวิชัยในราคา ๕๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ จดทะเบียนโอนขายรถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า พอร์จูนเนอร์ ทะเบียน กธ ๗๐๐๐ เชียงใหม่ และรถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า เล็กซัส ทะเบียน กบ ๘๘๘๘ เชียงใหม่ ให้แก่นายวิชัยโดยอ้างว่าขายให้ในราคาค้นละ ๔๐๐,๐๐๐ บาท มีลักษณะเป็นการเร่งรีบขายทรัพย์สินจำนวนมากในเวลาใกล้เคียงกัน นับว่าผิดวิสัยการขายทรัพย์สินเพื่อนำเงินมาใช้สอยดำรงชีพตามที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง ซึ่งไม่พบว่านายวิชัยมีบัญชีเงินฝากธนาคารในประเทศไทย ทั้งนายวิชัยเปลี่ยนสัญชาติเป็นอเมริกันและใช้ชีวิตอยู่ในต่างประเทศ ย่อมเป็นการยากในการดูแลรักษาที่ดินและไม่มีความจำเป็นที่ต้องซื้อรถยนต์เพื่อนำมาใช้ การกล่าวอ้างแต่เพียงว่านายวิชัยมีฐานะมั่นคง มีเงินเพียงพอซื้อทรัพย์สิน มีการซื้อขายชำระราคาและจดทะเบียนกันถูกต้อง จึงยังไม่มีน้ำหนักเพียงพอให้รับฟังได้ ทำให้เชื่อได้ว่าการโอนขายที่ดินและรถยนต์ให้แก่นายวิชัยเป็นการแสดงเจตนาหลงโดยสมรู้กันเพื่อเป็นการหลีกเลียงไม่ให้มีการตรวจสอบพบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่โอนให้นายวิชัยถือครองไว้แทน

สำหรับทรัพย์สินที่อยู่ในชื่อของนางมาลี แสนกลาง มารดาของนางดวงสุดา นิยมลรัตน์ คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาได้แก่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย

จังหวัดเชียงราย ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเมืองเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสาร์ภี จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมสิ่งปลูกสร้างไม่มีเลขที่ ในราคารวมทั้งสิ้น ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาทนั้น เห็นว่า นางมาลีมีบัญชีเงินฝาก ๘ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ รวมทั้งสิ้น ๓๕๙,๕๐๕.๘๗ บาท เท่านั้น แต่ไม่พบว่ามีการเบิกถอนเงินฝากในช่วงที่โอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน นางมาลีมีอาชีพค้าขายหมูยอและสินค้าอื่นหลายอย่าง ไม่มีหลักฐานแสดงความเคลื่อนไหวทางบัญชีเงินฝากที่จะแสดงให้เห็นรายได้และเงินเก็บสะสมจำนวนมากจากการค้าขาย ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า นางมาลีเก็บเงินสดไว้ที่บ้านจำนวนมากนับล้านบาทนั้น ก็ไม่เชื่อว่านางมาลีจะเก็บเงินจำนวนมากนับล้านบาทในลักษณะที่ไม่มีความปลอดภัยและขาดประโยชน์อันควรได้จากดอกเบี้ย นางมาลีมีอายุมากถึง ๘๕ ปี ป่วยด้วยโรคชรา เบาหวาน ความดัน มีอาการหลงลืม ชอบพูดซ้ำ ๆ เป็นโรคอัลไซเมอร์ ต้องเข้ารักษาตัวที่โรงพยาบาลด้วยโรคชราอยู่เป็นประจำ ใช้สวัสดิการของโครงการ ๓๐ บาทรักษาทุกโรค ทำให้ไม่น่าเชื่อว่านางมาลีมีเจตนาซื้อที่ดินทั้ง ๔ แปลง เพื่อประโยชน์ส่วนตัวของตนเองอย่างแท้จริง ประกอบกับไม่ปรากฏว่านางมาลีได้เข้าครอบครองหรือหาประโยชน์จากทรัพย์สินที่อ้างว่าซื้อมานั้น แสดงให้เห็นว่าการโอนที่ดินทั้ง ๔ แปลงนี้เป็นการแสดงเจตนาหลงโดยสมบูรณ์ เชื่อได้ว่าที่ดินทั้ง ๔ แปลงเป็นของผู้ถูกกล่าวหาที่โอนให้นางมาลีครอบครองไว้แทน

ส่วนทรัพย์สินของนางดวงสุดาคู่สมรสที่อยู่ในชื่อบุคคลอื่นได้แก่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่นางดวงสุดาขายให้นายเกรียงศักดิ์ แสนกลาง ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่นางดวงสุดาขายให้นางสาวกมลวรรณ แสนกลาง และที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่นางดวงสุดาขายให้นายพันธมิตร แสนกลาง นั้น เห็นว่า ผู้รับโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้ง ๓

แปลง ล้วนแต่เกี่ยวพันเป็นหลานของนางดวงสุตา ย่อมมีเหตุที่จะช่วยเหลือกันตามวิสัยญาติ ทั้งได้มีการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้ง ๓ แปลง พร้อมกันเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ในราคาเท่ากันคือแปลงละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท อันเป็นการเร่งรีบขายทรัพย์สินในวันเดียวกันในลักษณะที่มุ่งจะหลีกเลี่ยงการตรวจสอบทรัพย์สิน นายเกริกเกียรติ แสนกลาง บิดาของนายเกรียงศักดิ์ซื้อที่ดินจากนางดวงสุตาเพื่อเป็นของขวัญที่นายเกรียงศักดิ์สอบติดคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แต่ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้นายเกริกเกียรติมาเบิกความยืนยันข้อเท็จจริง และที่ดินติดกับป่าช้าเผาศพ ย่อมไม่ใช่ทำเลอันเหมาะสมที่จะซื้อให้เป็นของขวัญบุตรชายที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ บัญชีธนาคารของนายเกริกเกียรติในวันที่ซื้อที่ดินไม่ได้มีการถอนเงินแต่อย่างใด นางสาวกมลวรรณมีบัญชีเงินฝาก ๘ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ รวมเป็นเงิน ๑๔๙,๘๘๒.๑๓ บาท ในช่วงเวลาที่มีการซื้อขายที่ดินไม่มีการเบิกถอนเงินจากบัญชีเงินฝาก ต่อมานางสาวกมลวรรณขายที่ดินให้นายวรพล วาสนาธาดากุล ซึ่งอยู่กินกับนางพรกมล แสนกลาง มารดาของนางสาวกมลวรรณ โดยไม่ได้จดทะเบียนสมรส จึงไม่ใช่เป็นการขายที่ดินให้แก่บุคคลภายนอก นายพันมิตรมีบัญชีกับธนาคาร ๕ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ รวมเป็นเงิน ๒๑,๗๙๒.๔๐ บาท ในช่วงเวลาที่มีการซื้อที่ดิน ไม่มีการเบิกถอนเงินจากบัญชี นายพันมิตรมีอายุเพียง ๒๓ ปี เพิ่งพ้นจากการเกณฑ์ทหาร ไม่มีเงินรายได้ ไม่ได้ยื่นเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาปีภาษี ๒๕๕๘ และ ๒๕๕๙ พฤติการณ์มีจึงมีเหตุผลให้เชื่อได้ว่าการโอนที่ดินทั้ง ๓ แปลง เป็นการแสดงเจตนาหลงโดยสมรู้กัน เชื่อได้ว่าที่ดินทั้ง ๓ แปลง เป็นของนางดวงสุตาที่โอนให้บุคคลอื่นครอบครองไว้แทน เพื่อปิดบังซ่อนเร้นการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและของนางดวงสุตาคู่สมรสที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่น โดยมีเจตนาหลงเพื่อปกปิดมิให้มีการ

ตรวจสอบพบทรัพย์สิน เมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการทรัพย์สินส่วนนี้ไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน จึงเป็นการปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ถือได้ว่ามีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔, ๑๖๗ จึงฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยการปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

สำหรับเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) เป็นการดำเนินการกระบวนพิจารณาเข้ากับคดีอาญาหมายเลขดำที่ อม. ๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือไม่ เห็นว่า คดีอาญาหมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ เป็นการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนคดีนี้มีประเด็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ อันเป็นการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินคนละคราวกันกับที่ศาลได้มีคำพิพากษาคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ จึงสามารถแยกเจตนาและการกระทำในแต่ละวาระออกต่างหากจากกันได้ คำร้องของผู้

ร้องคดีนี้จึงมิใช่เป็นการอ้างเหตุอย่างเดียวกันในประเด็นที่ศาลได้วินิจฉัยชี้ขาดและถึงที่สุดแล้ว ถือไม่ได้ว่าเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาข้อต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๔๔ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม และสิทธิในการยื่นคำร้องของผู้ร้องในส่วนที่เกี่ยวกับทรัพย์สินดังกล่าวไม่เป็นอันระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๔) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม ผู้ร้องย่อมมีอำนาจแยกยื่นคำร้องเป็นคนละคดีได้โดยไม่เป็นการยื่นคำร้องซ้ำ ซึ่งในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ ศาลวินิจฉัยว่า นางดวงสุดาทำสัญญากู้ยืมจากนางบุญทอง สุภารังสี มารดาผู้ถูกกล่าวหา เป็นเงินจำนวน ๗๒ ล้านบาท เพื่อซื้อหุ้นในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จริง โดยเป็นการแสดงเจตนาจริง และการโอนหุ้นบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ให้ นางบุญทอง จึงเป็นการให้นางบุญทองถือครองทรัพย์สินแทน โดยคดีนี้ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้โต้แย้งข้อเท็จจริงเป็นอย่างอื่น จึงฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และตามพฤติการณ์มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินนั้นในกรณีไม่แสดงหุ้นในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ดังกล่าวเช่นกัน

อนึ่ง ภายหลังการกระทำความผิด ได้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิดยังคงบัญญัติให้การ

กระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิด บังคับแก่คดีนี้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง อย่างไรก็ตาม องค์ประกอบของความผิดตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคหนึ่ง ในส่วนที่ว่าจะต้องมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินนั้น เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา มากกว่ากฎหมายเดิม จึงต้องนำพฤติการณ์ดังกล่าวมาประกอบการวินิจฉัยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ ที่บัญญัติให้ใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณไม่ว่าในทางใด ส่วนมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ไม่เป็นคุณ จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ บังคับแก่คดีนี้ มีผลห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งตาม มาตรา ๓๔ วรรคสอง นอกจากนี้ การกระทำของผู้ถูกกล่าวหายังเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด ตาม มาตรา ๑๑๔ ด้วย

จึงวินิจฉัยว่า นายเกษม นิยมลรัตน์ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทาง

การเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ แต่ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำความผิด องค์กรคณะผู้พิพากษาเสียงข้างมากเห็นควรลงโทษจำคุก ๒ เดือน ค่าชออื่นนอกจากนี้ให้ยก.

นายอำพันธ์ สมบัติสถาพรกุล

(อม.๒๗)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๙/๒๕๖๒
คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑๐/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๓๐ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายเกษม นิยมรัตน์ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริงต่อผู้ร้อง แต่ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กล่าวคือ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

เชียงใหม่ ไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ของนางดวงสุตา นิยมลรัตน์ คู่สมรส ที่อยู่ในชื่อของนางบุญทอง สุภารังสี มารดาของผู้ถูกกล่าวหา ส่วนกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ไม่แสดงรายการทรัพย์สิน ที่ดิน ๗ แปลง โฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘ และเลขที่ ๕๙๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โฉนดเลขที่ ๖๕๙๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งอยู่ในชื่อของนายวิชัย นิยมลรัตน์ น้องของผู้ถูกกล่าวหา โฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย โฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน โฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ และโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งอยู่ในชื่อของนางมาลี แสنگกลาง มารดาของนางดวงสุตา นิยมลรัตน์ คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา และสิ่งปลูกสร้าง ๒ หลัง เลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งปลูกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๙ และบ้านไม้ชั้นเดียวไม่มีเลขที่ ซึ่งปลูกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ รถยนต์ ๒ คัน ซึ่งอยู่ในชื่อของนายวิชัยน้องของผู้ถูกกล่าวหา และรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น ดังกล่าว ที่ดิน ๓ แปลง โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายเกรียงศักดิ์ แสنگกลาง โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายวรพล วาสนาธาตกุล โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายพันมิตร แสنگกลาง กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

เชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ไม่แสดงรายการทรัพย์สินในส่วนรายการที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างและรถยนต์ซึ่งเป็นทรัพย์สินรายการเดิมที่ไม่แสดงไว้ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินสองครั้งก่อนจากการตรวจสอบพบว่าผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสทำนิติกรรมโอนทรัพย์สินดังกล่าวไปอยู่ในชื่อของญาติพี่น้องและบุคคลอื่นจำนวนหลายรายการจึงได้ดำเนินการสอบปากคำพยานบุคคลและมีหนังสือขอทราบข้อเท็จจริงไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ผู้ร้องพิจารณาแล้วเห็นว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อม ๖๔/๒๕๕๙ คดีหมายเลขแดงที่ อม ๔๓/๒๕๖๐ วินิจฉัยว่า การที่ผู้คัดค้านไม่แสดงหุ้น ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท เป็นการปกปิดข้อเท็จจริงอันควรแจ้งให้ทราบ ดังนั้น การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้แสดงรายการหุ้นดังกล่าวในคดีนี้จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ส่วนรายการทรัพย์สินอื่น ๆ ฟังไม่ได้ว่าขายให้นายวิชัย นางมาลี นางสาวกมลวรรณ นายเกรียงไกร นายพันธมิตร จริง แต่เป็นการแสดงเจตนาหลงเพื่อเป็นการอำพรางทรัพย์สินโดยมีเจตนาให้บุคคลอื่นถือครองทรัพย์สินไว้แทน ผู้รับโอนทรัพย์สินต่างมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ในฐานะเครือญาติกับผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรส ไม่ปรากฏว่าบุคคลดังกล่าวมีรายการเคลื่อนไหวหรือเงินฝากคงเหลือในบัญชีธนาคารระหว่างทำการซื้อขายโอนกรรมสิทธิ์ ทั้งไม่ได้ประกอบอาชีพมั่นคงหรือมีรายได้เพียงพอที่จะซื้อทรัพย์สิน ไม่ปรากฏว่าได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาปีภาษี ๒๕๕๘ และ ๒๕๕๙ และการโอนกรรมสิทธิ์ทุกรายการเกิดขึ้นในระหว่างเดือนมิถุนายนถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาที่อัยการสูงสุดยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดิน เป็นพฤติการณ์เชื่อได้ว่า

ผู้ถูกกล่าวหาไม่เจตนาหลีกเลี่ยงมิให้ถูกบังคับคดีหากศาลพิพากษาให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นติดตกเป็น
ของแผ่นดินแต่ไม่สามารถบังคับเอาแก่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้นได้ ขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่น
บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิด
ข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี
ในตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจาก
ตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดใน
พรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
เชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.
๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ และขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

ระหว่างพิจารณา ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำร้องขอวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาข้อกฎหมาย ฉบับ
ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๒ ว่าผู้ร้องมีคำขอท้ายคำร้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ยกเลิกไป
แล้ว และมีใช้กรณีอ้างตัวบทกฎหมายผิด ทั้งผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้ภายหลังกฎหมายฉบับใหม่มีผลใช้
บังคับแล้ว จึงเป็นเรื่องที่ผู้ร้องไม่ประสงค์จะลงโทษผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งศาลเห็นควรรวมนำวินิจฉัยใน
คำพิพากษา

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวนประกอบรายงานของผู้ร้องแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ต่อมา ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท และผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ไม่แสดงรายการทรัพย์สิน ที่ดิน ๗ แปลง โฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘ และเลขที่ ๕๙๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โฉนดเลขที่ ๖๕๙๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งอยู่ในชื่อนายวิชัย นิยมรัตน์ น้องของผู้ถูกกล่าวหา โฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงรายได้ จังหวัดเชียงรายได้ โฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน โฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ โฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งอยู่ในชื่อนางมาลี แสนกลาง มารดาของนางดวงสุดา นิยมรัตน์ คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา และสิ่งปลูกสร้าง ๒ หลัง เลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งปลูกสร้างบนที่ดินโฉนด

เลขที่ ๕๔๑๒๙ และบ้านไม้ชั้นเดียวไม่มีเลขที่ ซึ่งปลูกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ รอยนต ๒ คั่น ซึ่งอยู่ในชื่อนายวิชัยน้องของผู้ถูกกล่าวหา และรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น ที่ดิน ๓ แปลง โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายเกรียงศักดิ์ แสนกลาง โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายวรพล วาสนาธาดากุล โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายพันธุ์มิตร แสนกลาง กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ไม่แสดงรายการทรัพย์สินในส่วนรายการที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างและรถยนต์ซึ่งเป็นทรัพย์สินรายการเดิมที่ไม่แสดงไว้ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินสองครั้งก่อน ต่อมาวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๐ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อม. ๖๔/๒๕๕๙ คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จและปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยปกปิดข้อเท็จจริงซึ่งรวมถึงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ อันเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การ

บริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กับลงโทษจำคุก ๑๒ เดือน วันเดียวกันศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อม ๙๗/๒๕๕๙ คดีหมายเลขแดงที่ อม ๔๔/๒๕๖๐ ว่า ให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหา รวมมูลค่า ๑๖๘,๔๕๓,๒๔๕.๗๐ บาท ตกเป็นของแผ่นดิน หากไม่อาจบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินตามคำพิพากษาข้างต้นได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในอายุความ ๑๐ ปี แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ให้คืนรถยนต์นั่งส่วนบุคคล ยี่ห้อโตโยต้า หมายเลขทะเบียน กก ๑๑๑ เชียงใหม่ มูลค่า ๗๐๐,๐๐๐ บาท และหุ้น NFC จำนวน ๙,๘๗๐ หุ้น แก่เจ้าของ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

ปัญหาต้องวินิจฉัยข้อแรก เห็นสมควรวินิจฉัยปัญหาตามคำร้องของผู้ถูกกล่าวหา ก่อนว่า ผู้ร้องมีคำขอท้ายคำร้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ยกเลิกไปแล้ว จึงเป็นเรื่องที่ผู้ร้องไม่ประสงค์จะลงโทษผู้ถูกกล่าวหาหรือไม่ เห็นว่า ขณะที่ผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๒ ปรากฏว่ามีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม มิใช่เป็นการยกเลิกการกระทำอันเป็นความผิดตามบทบัญญัติของกฎหมายเดิมไปเสียทีเดียว จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิดบังคับแก่คดีนี้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๗ ทั้งศาลย่อมมีอำนาจกำหนดมาตรการบังคับทางเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง ได้ ดังนี้ การที่ผู้ร้องบรรยายคำร้องและมีคำขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔, ๑๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิด โดยมีได้อ้างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔, ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับขณะยื่นคำร้องมาด้วย ย่อมถือได้ว่าผู้ร้องยื่นคำร้องและอ้างมาตราในกฎหมายซึ่งบัญญัติว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นความผิดแล้ว คำร้องของผู้ร้องจึงชอบด้วยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม หาใช่ผู้ร้องไม่ประสงค์ให้ลงโทษดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยข้อต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ในวันเดียวกัน จึงไม่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ

ทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ ซึ่งเป็นกฎหมายที่บัญญัติภายหลังให้การกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดอีกต่อไป เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าว มาตรา ๑๐๕ วรรคสาม บัญญัติว่า “การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นตามกำหนด ดังต่อไปนี้ (๑) ตำแหน่งตามมาตรา ๑๐๒ (๑) ... (๙) ให้ยื่นเมื่อเข้ารับตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่ง” และวรรคสี่ บัญญัติว่า “ในกรณีตาม (๑) ถ้าพ้นจากตำแหน่งและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือน ผู้นั้นไม่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีเข้าดำรงตำแหน่งใหม่ แต่ไม่ต้องห้ามที่ผู้นั้นจะยื่นเพื่อเป็นหลักฐาน” แสดงให้เห็นว่า บุคคลที่พ้นจากตำแหน่งและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือนนั้น ไม่มีหน้าที่ตามกฎหมายต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งเดิมและกรณีเข้ารับตำแหน่งใหม่ ส่วนการยื่นเพื่อเป็นหลักฐานนั้นเป็นเรื่องความสมัครใจ หากใช้กรณีที่มีกฎหมายบังคับไม่ ดังนี้ เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้ในภายหลังไม่ได้กำหนดให้เจ้าพนักงานของรัฐเช่นผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องในกรณีดังกล่าว จึงเป็นกรณีที่กฎหมายที่บัญญัติในภายหลังกำหนดว่าการกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดต่อไป แม้หากผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ผู้ถูกกล่าวหา ก็พ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคสอง และมาตรา ๑๗

จึงไม่อาจพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดในความผิดสองฐานนี้ได้ ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหา
ข้อนี้ฟังขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยข้อต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิด
ข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่ง
รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการ
ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นบทบัญญัติของ
กฎหมายที่ใช้ในภายหลังไม่ได้กำหนดให้เจ้าพนักงานของรัฐเช่นผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชี
แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องในกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็น
เวลาหนึ่งปี จึงเป็นกรณีที่กฎหมายที่บัญญัติในภายหลังกำหนดว่า การกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิด
ต่อไป แม้หากผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและ
เอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจาก
ตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี และกรณีพ้นจาก
ตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ผู้ถูกกล่าวหา
ก็พ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคสอง และมาตรา ๑๗
จึงไม่อาจพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดในความผิดสองฐานนี้ได้ ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหา
ข้อนี้ฟังขึ้นเช่นกัน

ปัญหาต้องวินิจฉัยข้อต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งยื่นเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ หรือไม่ ในส่วนทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสโอนให้ญาติพี่น้องหลายรายการนั้น เห็นสมควรวินิจฉัยเป็นลำดับไปดังนี้ สำหรับที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘, ๕๙๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมสิ่งปลูกสร้างเลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๕๙๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าขายให้นายวิชัย นิम्मลรัตน์ น้องชายผู้ถูกกล่าวหา ในราคารวมทั้งสิ้น ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท กับรถยนต์ ยี่ห้อโตโยต้า โฟร์จูนเนอร์ หมายเลขทะเบียน กร ๗๐๐๐ เชียงใหม่ และรถยนต์ ยี่ห้อโตโยต้า เล็กซ์ หมายเลขทะเบียน กบ ๘๘๘๘ เชียงใหม่ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าขายให้นายวิชัยในราคาคันละ ๔๐๐,๐๐๐ บาท นั้น เห็นว่า นายวิชัย นิम्मลรัตน์ เป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกับผู้ถูกกล่าวหา ได้ย้ายไปทำงานและพักอาศัยอยู่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นเวลานานแล้ว จะเดินทางกลับประเทศไทยเพียงปีละ ๑ ถึง ๒ ครั้ง โดยช่วงเกิดเหตุได้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรในระหว่างวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ จึงไม่มีความจำเป็นต้องซื้อที่ดินและรถยนต์จากผู้ถูกกล่าวหา สอดคล้องกับข้อเท็จจริงตามการไต่สวนที่ไม่ปรากฏว่านายวิชัยได้เข้าครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินหรือใช้สอยรถยนต์นั้นแต่ประการใด ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าหาผู้ซื้อรายอื่นไม่ได้ เพราะบุคคลอื่นเกรงว่าผู้ร้องจะอายัดทรัพย์สินนั้น นายวิชัยเองก็ย่อมต้องทราบหรือควรจะทราบว่าการซื้อทรัพย์สินในเวลานั้นมีความเสี่ยงที่จะถูกตรวจสอบทรัพย์สินในภายหลัง ทำให้เชื่อได้ว่านายวิชัยเพียงแต่ยอมให้ใช้ชื่อของตนเพื่อปิดบังซ่อนเร้นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา โดยมีเจตนาจะ

ช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นญาติใกล้ชิดเท่านั้น มิได้มีเจตนาจะซื้อทรัพย์สินเป็นของตนเองอย่างแท้จริง ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่ามีการชำระราคาค่าซื้อขายเป็นแคชเชียร์เช็ค ก็ไม่ปรากฏหลักฐานชัดว่าใครเป็นผู้จ่ายเงินซื้อแคชเชียร์เช็คฉบับดังกล่าว และเงินที่ซื้อมีที่มาจากแหล่งใด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ถูกกล่าวหาได้ทำสัญญาขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๕๑๒๘, ๕๕๑๒๙ พร้อมสิ่งปลูกสร้างเลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ในราคา ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท และทำสัญญาขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๕๔๘๔ เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ในราคา ๕๐๐,๐๐๐ บาท และขายรถยนต์ทั้งสองคันดังกล่าวเมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ ในราคาคันละ ๔๐๐,๐๐๐ บาทเศษ นั้น เห็นได้ว่า มีลักษณะเป็นการเร่งรีบขายทรัพย์สินจำนวนมากในเวลาไล่เลี่ยกัน นับว่าผิดวิสัยของการขายทรัพย์สินเพื่อนำเงินมาใช้สอยดำรงชีพตามปกติดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง ข้อเท็จจริงกลับปรากฏว่าการขายทรัพย์สินตามคำร้องทั้งหมดต่างได้กระทำในช่วงเวลาเดียวกับที่ผู้ร้องได้ชี้มูลกรณีกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อดำเนินการร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดิน ซึ่งหากไม่อาจบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินนั้นได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วนก็บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ แสดงให้เห็นถึงข้อพิรุธว่าผู้ถูกกล่าวหาจำหน่ายจ่ายโอนหรือยกย้ายถ่ายเททรัพย์สินดังกล่าวเพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้ถูกบังคับคดี โดยนางสาวจันทร์จิรา สุวรรณเสน ผู้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกกล่าวหาและนายวิชัยในการโอนกรรมสิทธิ์รถยนต์ทั้งสองคันก็ให้อ้อยคำในชั้นไต่สวนว่า ไม่เคยรู้จักนายวิชัยมาก่อน และไม่ทราบเกี่ยวกับการชำระราคารถยนต์ ซึ่งเป็นเรื่องผิดปกติที่นายวิชัยจะมอบหมายให้นางสาวจันทร์จิราเป็นตัวแทนรับโอนรถยนต์ทั้งที่ไม่เคยรู้จักกัน ยิ่งทำให้ไม่น่าเชื่อว่าจะมีเจตนาซื้อขายกันอย่างแท้จริง ดังนี้

นอกจากคำเบิกความของผู้ถูกกล่าวหาและนางดวงสุดาคู่สมรสเองแล้ว ทางไตสวนไม่ปรากฏหลักฐานที่น่าเชื่อถืออื่นใด จึงฟังได้ว่า การที่ผู้ถูกกล่าวหาโอนที่ดินและรถยนต์ให้นายวิชัยดังกล่าวเป็นเพียงการแสดงเจตนาลวงโดยสมรู้กัน ไม่มีเจตนาผูกพันกันจริง พฤติการณ์มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาโอนที่ดินและรถยนต์ดังกล่าวเพื่อยักยัดหรือชุกซ่อนทรัพย์สินหรือให้มีการถือครองทรัพย์สินแทน

ส่วนที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมสิ่งปลูกสร้างที่ยังสร้างไม่เสร็จ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าขายให้นางมาลี แสนกลาง มารดา คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา ในราคารวมทั้งสิ้น ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท นั้น เห็นว่า ตามทางไตสวนไม่ปรากฏหลักฐานที่น่าเชื่อว่านางมาลีมีรายได้หรือเงินเพียงพอที่จะนำมาชำระราคาซื้อขายทรัพย์สินดังกล่าว โดยปรากฏจากที่ผู้ร้องได้ทำการตรวจสอบบัญชีธนาคารของนางมาลีทั้งหมด ๘ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ รวมทั้งสิ้น ๓๕๙,๕๐๕.๘๗ บาท เท่านั้น และไม่พบว่าการเบิกถอนเงินฝากในช่วงที่โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้ง ๔ แปลง แต่อย่างใด ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า นางมาลีมีอาชีพค้าขายหมูยอและสินค้าอื่นหลายอย่างนั้น ก็ไม่อาจแยกแยะรายการได้ชัดเจนเนื่องจากไม่มีหลักฐานเอกสารหรือบัญชีพอที่จะตรวจสอบเงินลงทุนหรือกำไรจากการค้าขายแต่ละคราวว่ามีจำนวนมากน้อยเพียงใด ทั้งยังไม่มีหลักฐานแสดงความเคลื่อนไหวทางบัญชีเงินฝากที่จะแสดงให้เห็นรายได้และเงินเก็บสะสมจำนวนมากจากการค้าขายดังที่อ้าง ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า นางมาลีเก็บเงินสดไว้ที่บ้านจำนวนมากนับล้านบาทนั้น ก็เป็นการง่ายแก่การกล่าวอ้าง

เพราะอยู่ในความรู้เห็นของนางมาลีเองเท่านั้นจึงยากที่จะรับฟัง ทั้งไม่เชื่อว่านางมาลีจะเก็บเงินจำนวนมากนับล้านบาทในลักษณะที่ไม่มีความปลอดภัยและขาดประโยชน์อันควรได้จากดอกเบี้ย เพราะนางมาลีเองก็มีบัญชีเงินฝากธนาคารมากถึง ๘ บัญชี ข้อเท็จจริงจึงฟังไม่ได้ว่าเงินที่นำมาซื้อ แคชเชียร์เช็คที่อ้างว่าชำระราคาค่าที่ดินตามเอกสารหมายเลข ค.๕ ถึง ค.๘ นั้นมีที่มาอย่างไร ทั้งก็ไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าได้มีการเรียกเก็บเงินเข้าบัญชีของผู้ถูกกล่าวหา ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหา จึงเลื่อนลอยขาดหลักฐานเชื่อมโยงให้เชื่อว่าเป็นความจริง นอกจากนี้ยังได้ความว่า นางมาลีมีอายุมากถึง ๘๕ ปี ป่วยมานาน มีอาการหลงลืม ชอบพูดซ้ำ ๆ เป็นโรคอัลไซเมอร์ ต้องเข้ารักษาตัวที่โรงพยาบาลด้วยโรคชราอยู่เป็นประจำ ทำให้ไม่น่าเชื่อว่านางมาลีมีเจตนาซื้อที่ดินทั้ง ๔ แปลง เพื่อประโยชน์ส่วนตัวของตนเองอย่างแท้จริง ประกอบกับไม่ปรากฏว่านางมาลีได้เข้าครอบครองหรือหาประโยชน์จากทรัพย์สินที่อ้างว่าซื้อมานั้นแต่อย่างใด แสดงให้เห็นว่าการโอนที่ดินทั้ง ๔ แปลงนี้เป็นการแสดงเจตนาหลงโดยสมรู้กัน

ส่วนที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่นางดวงสุดา คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาขายให้นายเกรียงศักดิ์ แสนกลาง ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่นางดวงสุดาขายให้นางสาวกมลวรรณ แสนกลาง และที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่นางดวงสุดาขายให้นายพันธมิตร แสนกลาง นั้น เห็นว่า ผู้รับโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้ง ๓ แปลงนี้ ล้วนแต่เกี่ยวพันเป็นหลานของนางดวงสุดาทั้งสิ้น ย่อมมีเหตุที่จะช่วยเหลือกันตามวิสัยญาติ ทั้งได้มีการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้ง ๓ แปลง พร้อมกันเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ในราคาเท่ากันคือแปลงละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท จึงเห็นได้ว่าเป็นการเร่งรีบขายทรัพย์สินในวันเดียวกันในลักษณะที่มุ่งจะหลีกเลี่ยง

การบังคับคดีเช่นเดียวกับทรัพย์สินอื่นที่ได้วินิจฉัยมาแล้ว นอกจากนั้น ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้นำผู้รับโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินรวมทั้งนายเกริกเกียรติที่อ้างว่าออกเงินซื้อที่ดินให้นายเกรียงศักดิ์มาเบิกความยืนยันข้อเท็จจริง ทั้งที่บุคคลเหล่านี้ล้วนเกี่ยวพันเป็นญาติกับคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาเองทั้งนั้น ข้อเท็จจริงปรากฏจากผู้ร้องได้ทำการตรวจสอบยอดเงินฝากบัญชีธนาคาร ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ นางสาวกมลวรรณมีเงินฝากทั้งหมด ๘ บัญชี รวมเป็นเงิน ๑๔๙,๘๘๒.๑๓ บาท นายพันธมิตรมีเงินฝากทั้งหมด ๕ บัญชี มีเงินคงเหลือเพียง ๒๑,๗๙๒.๔๐ บาท เท่านั้น โดยไม่พบว่าฝ่ายผู้ซื้อได้เบิกถอนเงินฝากธนาคารในช่วงที่โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินแต่อย่างใด ข้อเท็จจริงจึงฟังไม่ได้ว่าเงินที่นำมาซื้อเคชเชียร์เช็คที่อ้างว่าชำระราคาที่ดินตามเอกสารหมายเลข ค.๙ ถึง ค.๑๑ นั้นมีที่มาจากรายได้ในทางใด ชื่อนำสืบเกี่ยวกับรายได้ส่วนตัวของผู้ซื้อก็เลื่อนลอยไม่น่าเชื่อถือ นอกจากนี้ยังไม่ปรากฏว่าผู้รับโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินแต่ละแปลงได้กระทำการใดอันแสดงออกให้เห็นว่ามีเจตนาเข้าครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินที่ซื้อมาในฐานะเจ้าของที่ดินนั้นแล้ว แม้อ่อนนางสาวกมลวรรณจะขายที่ดินนั้นให้นายวรพล วาสนาธาดากุล แต่นายวรพลก็อยู่กินกับนางพรกมล แสนกลาง มารดานางสาวกมลวรรณ จึงมิใช่เป็นการขายที่ดินให้บุคคลภายนอกที่ไม่มีความเกี่ยวพันอันใดกับผู้ถูกกล่าวหา พฤติการณ์จึงมีเหตุผลให้เชื่อว่าการจำหน่ายจ่ายโอนที่ดินทั้ง ๓ แปลงนี้ เป็นการแสดงเจตนาหลงโดยสมรู้กัน เพื่อปิดบังซ่อนเร้นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ไม่มีเจตนาให้ผูกพันกันจริง

จากเหตุผลที่ได้วินิจฉัยข้างต้น พยานหลักฐานตามการไต่สวนจึงฟังได้ว่า ที่ดินทั้ง ๗ แปลง โฉนดเลขที่ ๕๕๑๒๘ และเลขที่ ๕๕๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โฉนดเลขที่ ๖๕๘๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งอยู่ในชื่อของนายวิชัย นิยมลรัตน์ โฉนดเลขที่ ๕๕๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โฉนดเลขที่

๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย โฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน โฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ โฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งอยู่ในชื่อของนางมาลี แส่นกลาง และสิ่งปลูกสร้าง ๒ หลัง เลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งปลูกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๙ และบ้านไม้ชั้นเดียวไม่มีเลขที่ ซึ่งปลูกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ รถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า พอร์จูนเนอร์ หมายเลขทะเบียน กธ ๗๐๐๐ เชียงใหม่ และรถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า เล็กซ์ หมายเลขทะเบียน กบ ๘๘๘๘ เชียงใหม่ ซึ่งอยู่ในชื่อของนายวิชัย เป็นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่น ส่วนที่ดิน ๓ แปลง โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายเกรียงศักดิ์ แส่นกลาง โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายวรพล วาสนาธาดากุล โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายพันธมิตร แส่นกลาง เป็นของนางดวงสุดา คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา ที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่น โดยมีเจตนาหลงเพื่อปกปิดมิให้มีการบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินต่าง ๆ ดังกล่าวของตนและคู่สมรส เมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการทรัพย์สินในส่วนนี้ไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน จึงเป็นการปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ แมื่อก่อนหน้านั้นผู้ถูกกล่าวหาเคยแสดงรายการทรัพย์สินเหล่านี้ไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับ

ตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ มาแล้วก็ตาม แต่จากพฤติการณ์ที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่เจตนาลงโดยสมัครใจเพื่อปกปิดซ่อนเร้นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสตั้งวินิจฉัยแล้วข้างต้น ย่อมบ่งชี้ให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาพยายามที่จะปกปิดความมียู่ของทรัพย์สินตลอดจนที่มาของทรัพย์สินนั้นด้วย เพื่อหลีกเลี่ยงมิให้มีการบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินนั้นทั้งหมดหรือแต่บางส่วนได้ ถือได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่สมควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔, ๑๖๗ จึงฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องโดยปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

ส่วนคำร้องของผู้ร้องที่อ้างว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องโดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) นั้น เห็นควรวินิจฉัยข้อโต้แย้งของผู้ถูกกล่าวหาก่อนว่า ประเด็นนี้เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาเข้ากับคดีอาญาหมายเลขดำที่ อม. ๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งคดีถึงที่สุดแล้ว หรือไม่ เห็นว่า ตามคำพิพากษาคดีอาญาหมายเลขดำที่ อม. ๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ เป็นกรณียื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

ส่วนคดีนี้คงมีประเด็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ อันเป็นการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินคนละคราวกันกับที่ศาลได้มีคำพิพากษาคดีอาญาหมายเลขดำที่ อม. ๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ จึงสามารถแยกเจตนาและการกระทำในแต่ละวาระออกต่างหากจากกันได้ คำร้องของผู้ร้องคดีนี้จึงมิใช่เป็นการอ้างเหตุอย่างเดียวกันในประเด็นที่ศาลได้วินิจฉัยชี้ขาดและถึงที่สุดแล้ว ถือไม่ได้ว่าเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาขัดต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๔๔ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม และสิทธิในการยื่นคำร้องของผู้ร้องในส่วนที่เกี่ยวกับทรัพย์สินดังกล่าวไม่เป็นอันระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๔) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม ผู้ร้องย่อมมีอำนาจแยกยื่นคำร้องเป็นคนละคดีได้โดยไม่เป็นการยื่นคำร้องซ้ำ ซึ่งเมื่อข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนปรากฏจากคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อม. ๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ ว่านางดวงสุดาทำสัญญากู้ยืมจากนางบุญทอง สุภารังสี มารดาผู้ถูกกล่าวหา เป็นเงินจำนวน ๗๒ ล้านบาท เพื่อซื้อหุ้นในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จริง โดยเป็นการแสดงเจตนาลวง และการโอนหุ้นบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ให้นางบุญทอง จึงเป็นการให้นางบุญทองถือครองทรัพย์สินแทน โดยคดีนี้ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้โต้แย้งข้อเท็จจริงเป็นอย่างอื่น จึงฟัง

ได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และตามพฤติการณ์มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินนั้นในกรณีไม่แสดงหุ้นในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ดังกล่าวเช่นกัน

อนึ่ง แม้ภายหลังการกระทำความผิด ได้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิดยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิด บังคับแก่คดีนี้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง อย่างไรก็ตาม องค์กรประกอบของความผิดตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคหนึ่ง ในส่วนที่ว่าจะต้องมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินนั้น เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหามากกว่ากฎหมายเดิม จึงต้องนำพฤติการณ์ดังกล่าวมาประกอบการวินิจฉัยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ ที่บัญญัติให้ใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณไม่ว่าในทางใด ส่วนมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ไม่เป็นคุณ จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ บังคับแก่คดีนี้ มีผลห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งตาม มาตรา ๓๔ วรรคสอง นอกจากนี้ การ

กระทำของผู้ถูกกล่าวหายังเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่กฎหมายกำหนดตาม มาตรา ๑๑๙ ด้วย

จึงวินิจฉัยว่า นายเกษม นิยมรัตน์ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ แต่ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำความผิดจำคุก ๒ เดือน ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก.

นายประทีป ดุลพินิจรรมา

(อม.๒๗)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม.๙/๒๕๖๒

คดีหมายเลขแดงที่ อม.๑๐/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๓๐ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายเกษม นิยมรัตน์ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขเพิ่มเติมคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ และพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริงต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี แต่ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วน

จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ โดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน
คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๓๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ของนาง
ดวงสุดา นิยมลรัตน์ คู่สมรส (อยู่ในชื่อนางบุญทอง สุภารังษี มารดาของผู้ถูกกล่าวหา) กรณีพ้นจาก
ตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อวันที่ ๒
พฤศจิกายน ๒๕๕๙ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาได้แก่ ที่ดิน จำนวน ๓ แปลง
โฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘ และเลขที่ ๕๙๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โฉนด
เลขที่ ๖๕๕๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ (อยู่ในชื่อนายวิชัย นิยมลรัตน์
น้องชายของผู้ถูกกล่าวหา) ที่ดิน จำนวน ๔ แปลง โฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมือง
เชียงราย จังหวัดเชียงราย โฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน โฉนด
เลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ โฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง
อำเภอสарภี จังหวัดเชียงใหม่ (อยู่ในชื่อนางมาลี แสนกลาง มารดาของคู่สมรส) มูลค่ารวม
๑๔,๗๙๒,๕๐๐ บาท สิ่งปลูกสร้าง จำนวน ๒ หลัง บ้านเลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ ตำบลป่าแดด อำเภอเมือง
เชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ (ปลูกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๙ และอยู่ในชื่อนายวิชัย นิยมลรัตน์
น้องชายของผู้ถูกกล่าวหา) และบ้านไม้ชั้นเดียวไม่มีเลขที่ (ปลูกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗) และ
อยู่ในชื่อนางมาลี แสนกลาง มารดาของคู่สมรส) ยานพาหนะ จำนวน ๒ คัน รถยนต์โตโยต้า พอร์จูน
เนอร์ ทะเบียน กท ๗๐๐๐ เชียงใหม่ และรถยนต์โตโยต้า เล็คซัส ทะเบียน กบ ๘๘๘๘ เชียงใหม่ (อยู่
ในชื่อนายวิชัย นิยมลรัตน์ น้องชายของผู้ถูกกล่าวหา) มูลค่ารวม ๒,๒๐๐,๐๐๐ บาท และไม่แสดง
รายการทรัพย์สินของนางดวงสุดา นิยมลรัตน์ คู่สมรส ได้แก่ รายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน
คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) (อยู่ในชื่อนางบุญทอง สุภารังษี มารดาของผู้ถูกกล่าวหา) เป็นรายการ

เดียวกับกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ที่ดิน จำนวน ๓ แปลง โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน (อยู่ในชื่อนายเกรียงศักดิ์ แส่นกลาง) โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน (อยู่ในชื่อนายวรพล วาสนาธาตากล) โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน (อยู่ในชื่อนาย พันธมิตร แส่นกลาง) มูลค่ารวม ๑,๑๑๐,๐๐๐ บาท กรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ โดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัท แอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ของนางดวงสุตา นิยมลรัตน์ คู่สมรส (อยู่ในชื่อนางบุญทอง สุภารังษี มารดาของผู้ถูกกล่าวหา) เป็นรายการเดียวกับกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาได้แก่ ที่ดิน จำนวน ๓ แปลง (อยู่ในชื่อนายวิชัย นิยมลรัตน์ น้องชายของผู้ถูกกล่าวหา) ที่ดิน จำนวน ๔ แปลง (อยู่ในชื่อนาง มาลี แส่นกลาง มารดาของคู่สมรส) สิ่งปลูกสร้าง จำนวน ๒ หลัง (อยู่ในชื่อนายวิชัย นิยมลรัตน์ น้องชายของผู้ถูกกล่าวหา และอยู่ในชื่อนางมาลี แส่นกลาง มารดาของคู่สมรส) ยานพาหนะ จำนวน ๒ คัน (อยู่ในชื่อนายวิชัย นิยมลรัตน์ น้องชายของผู้ถูกกล่าวหา) เป็นรายการเดียวกับกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี และไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางดวงสุตา นิยมลรัตน์ คู่สมรส ได้แก่ รายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) (อยู่ในชื่อนางบุญทอง สุภารังษี มารดาของผู้ถูกกล่าวหา) เป็นรายการเดียวกับกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีพ้นจากตำแหน่ง

รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี และกรณีเข้ารับตำแหน่ง
เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และที่ดิน จำนวน ๓ แปลง (อยู่ในชื่อนายเกรียง
ศักดิ์ แสนกลาง นายวรพล วาสนาธาดากุล และนายพันธมิตร แสนกลาง) เป็นรายการเดียวกับกรณี
พ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี กรณีพ้นจาก
ตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อวันที่ ๒
พฤศจิกายน ๒๕๖๐ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ได้แก่ ที่ดิน จำนวน ๓ แปลง
(อยู่ในชื่อนายวิชัย นิम्मรัตน์ น้องชายของผู้ถูกกล่าวหา) ที่ดิน จำนวน ๔ แปลง (อยู่ในชื่อนางมาลี
แสนกลาง มารดาของคู่สมรส) สิ่งปลูกสร้าง จำนวน ๒ หลัง (อยู่ในชื่อนายวิชัย นิम्मรัตน์ น้องชายผู้
ถูกกล่าวหา และอยู่ในชื่อนางมาลี แสนกลาง มารดาของคู่สมรส) ยานพาหนะ จำนวน ๒ คัน (อยู่ใน
ชื่อนายวิชัย นิम्मรัตน์ น้องชายของผู้ถูกกล่าวหา) ทรัพย์สินดังกล่าวเป็นรายการเดียวกับกรณีพ้น
จากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี และกรณีพ้นจาก
ตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนาง
ดวงสุตา นิम्मรัตน์ คู่สมรส ได้แก่ ที่ดิน จำนวน ๓ แปลง (อยู่ในชื่อนายเกรียงศักดิ์ แสนกลาง นาย
วรพล วาสนาธาดากุล และนายพันธมิตร แสนกลาง) เป็นรายการเดียวกับกรณีพ้นจากตำแหน่งรอง
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี และกรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการ
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นการไม่ปฏิบัติตาม
กฎหมายและประกาศของผู้ร้องอันเป็นการหลีกเลี่ยงการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง
ของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรส ผู้ร้องได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ
ตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงรวมทั้งความ

เปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สิน ในการดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
เชียงใหม่ และตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่แล้ว เห็นว่า การที่ผู้ถูก
กล่าวหาไม่ได้แสดงรายการทรัพย์สินตามคำร้องดังกล่าว เป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน
และหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ
และผู้ถูกกล่าวหาเคยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก ๑๒ เดือน คดีหมายเลขแดงที่ อม.๔๓/๒๕๖๐
ของศาลนี้ ขอให้ศาลวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและ
เอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจาก
ตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วน
จังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็น
เวลาหนึ่งปี ในตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหา
ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจาก
ตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ และขอให้ลงโทษผู้
ถูกกล่าวหา ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสาร
ประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดที่ควรแจ้งให้ทราบ ตาม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒
มาตรา ๑๑๙ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

ระหว่างพิจารณา ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้านว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้ภายหลังพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับแล้ว ซึ่งบัญญัติให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ทั้งหมด แต่คำขอท้ายคำร้องขอให้ลงโทษตามกฎหมายที่ยกเลิกไปถือว่าผู้ร้องไม่ประสงค์จะให้ลงโทษและไม่อยู่ภายใต้บังคับตามกฎหมายใหม่ กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ต่อมาในวันเดียวกัน ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งเป็นตำแหน่งใหม่ จึงเป็นการพ้นจากตำแหน่งเดิมและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ภายในเวลาหนึ่งเดือน ไม่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๕ ผู้ถูกกล่าวหาถูกอายัดเงินในธนาคารและสถาบันการเงินกับทรัพย์สินอื่นๆ จากการถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติ ทำให้ไม่มีเงินพอเลี้ยงชีพและดำรงชีพของคนในครอบครัว ยังมีค่าใช้จ่ายในการจ้างทนายความกับทีมงานที่ปรึกษาซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในการต่อสู้คดี จึงจำเป็นต้องขายทรัพย์สินตามคำร้องให้แก่ญาติพี่น้องหรือบุคคลในเครือญาติซื้อทรัพย์สินไว้เพื่อช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรส ซึ่งมีการซื้อขายและชำระราคากันจริง โดยนายวิชัย นิยมรัตน์ น้องชายของผู้ถูกกล่าวหาเป็นวิศวกร ทำงานอยู่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา มีรายได้ปีละประมาณ ๕,๗๕๗,๐๐๐ บาท และนางมาลี แสนกลาง มารดาคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา มีฐานะดีมีเงินและทรัพย์สินมาก ผู้ถูกกล่าวหาเคยเสนอขายบุคคลภายนอกแล้วถูกปฏิเสธเพราะเกรงถูกติดตามยึดทรัพย์สินหรือดำเนินคดี

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวนประกอบสำนวนของผู้ร้องแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ต่อมาในวันเดียวกันผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางดวงสุดา นิยมลรัตน คู่สมรส ได้แก่เงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท (อยู่ในชื่อนางบุญทอง สุภารังษี มารดาของผู้ถูกกล่าวหา) เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาได้แก่ที่ดิน ๓ แปลง โฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘ และโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โฉนดเลขที่ ๖๕๙๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ (อยู่ในชื่อนายวิชัย นิยมลรัตน น้องชายของผู้ถูกกล่าวหา) ที่ดิน ๔ แปลง โฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงรายน จังหวัดเชียงราย โฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน โฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ โฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ (อยู่ในชื่อนางมาลี แสนกลาง มารดาของคู่สมรส) สิ่งปลูกสร้าง ๒ หลัง บ้านเลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ปลูกสร้างบนที่ดินโฉนด

เลขที่ ๕๙๑๒๙ (อยู่ในชื่อนายวิชัย นิยมลรัตน์ น้องชายของผู้ถูกกล่าวหา) และบ้านไม้ชั้นเดียวไม่มีเลขที่ ปลุกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ (อยู่ในชื่อนางมาลี แสนกลาง มารดาของคู่สมรส) รถยนต์ ๒ คัน (อยู่ในชื่อนายวิชัย นิยมลรัตน์ น้องชายของผู้ถูกกล่าวหา) และไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางดวงสุตา นิยมลรัตน์ คู่สมรส ได้แก่เงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) (อยู่ในชื่อนางบุญทอง สุภารังษี) เป็นรายการเดียวกับกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และที่ดิน ๓ แปลง โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน (อยู่ในชื่อนายเกรียงศักดิ์ แสนกลาง) โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน (อยู่ในชื่อนายวรพล วาสนาธาดากุล) โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน (อยู่ในชื่อนายพันธุ์มิตร แสนกลาง) เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยไม่แสดง รายการทรัพย์สินของนางดวงสุตา นิยมลรัตน์ คู่สมรส ได้แก่เงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) (อยู่ในชื่อนางบุญทอง สุภารังษี) เป็นรายการเดียวกับกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ได้แก่ ที่ดิน ๓ แปลง (อยู่ในชื่อนายวิชัย นิยมลรัตน์) ที่ดิน ๔ แปลง (อยู่ในชื่อนางมาลี แสนกลาง) สิ่งปลูกสร้าง ๒ หลัง (อยู่ในชื่อนายวิชัย นิยมลรัตน์ และอยู่ในชื่อนางมาลี แสนกลาง) รถยนต์ ๒ คัน (อยู่ในชื่อนายวิชัย นิยมลรัตน์) ทรัพย์สินดังกล่าวเป็น

รายการเดียวกับกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลา
หนึ่งปี และไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางดวงสุดา นิยมลรัตน์ คู่สมรส ได้แก่รายการเงินลงทุนใน
บริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) (อยู่ในชื่อนางบุญทอง สุภารังษี) เป็นรายการเดียวกับ
กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายก
องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วหนึ่งปี และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา
ได้แก่ที่ดิน ๓ แปลง (อยู่ในชื่อนายวิชัย นิยมลรัตน์) ที่ดิน ๔ แปลง (อยู่ในชื่อนางมาลี แสนกลาง) สิ่ง
ปลูกสร้าง ๒ หลัง (อยู่ในชื่อนายวิชัย นิยมลรัตน์ และอยู่ในชื่อนางมาลี แสนกลาง) รถยนต์ ๒ คัน (อยู่
ในชื่อนายวิชัย นิยมลรัตน์) ทรัพย์สินดังกล่าวเป็นรายการเดียวกับกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายก
องค์การบริหารส่วนจังหวัดมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี และไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางดวงสุดา
นิยมลรัตน์ คู่สมรส ได้แก่ที่ดิน ๓ แปลง (อยู่ในชื่อนายเกรียงศักดิ์ แสนกลาง นายวรพล วาสนาธาดา
กุล และนายพันธมิต แสนกลาง) เป็นรายการเดียวกับกรณีพ้นตำแหน่งรองนายกองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วหนึ่งปี และกรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วน
จังหวัดเชียงใหม่ และเมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๐ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง
การเมืองได้มีคำพิพากษา รวม ๒ คดี ในคดีหมายเลขแดงที่ อม.๔๓/๒๕๖๐ วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหา
จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.ด้วย
ข้อความอันเป็นเท็จและปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายก

องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จและปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปี และลงโทษจำคุก ๑๒ เดือน และในคดีหมายเลขแดงที่ อม.๔๔/๒๕๖๐ วินิจฉัยว่า ให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหารวมมูลค่า ๑๖๘,๔๕๓,๒๔๕.๗๐ บาท ตกเป็นของแผ่นดิน ซึ่งทรัพย์สินตามคำพิพากษาในสองคดีดังกล่าวรวมเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๘๗๒ บาท อยู่ด้วย และขณะผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาคดีนี้ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับแล้ว โดยมาตรา ๓ ของพระราชบัญญัติดังกล่าว ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า ผู้ร้องมีคำขอท้ายคำร้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ยกเลิกไปแล้ว เป็นเรื่อง queผู้ร้องไม่ประสงค์จะลงโทษผู้ถูกกล่าวหาหรือไม่ เห็นว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๑ ปรากฏว่ามีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ยังคงกำหนดให้การจูงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งตามคำร้อง ยังเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม มิได้ยกเลิกการกระทำอันเป็นความผิดตามบทบัญญัติของกฎหมายเดิมไปเสียทีเดียว จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดบังคับแก่คดีนี้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ การที่ผู้ร้องบรรยายคำร้องและมีคำขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔, ๑๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิด โดยมีได้อ้างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔, ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับขณะยื่นคำร้องมาด้วย ถือได้ว่าเป็นการประสงค์ขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาและเป็นการอ้างมาตราในกฎหมายซึ่งบัญญัติว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นความผิดแล้วตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม หาใช่ผู้ร้องไม่ประสงค์ให้ลงโทษดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง คำร้องชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า การที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบโดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินตามคำร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ นั้น เป็นความผิดหรือไม่ ได้ความว่าผู้ถูกกล่าวหาพ้นจาก

ตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ในวันเดียวกัน เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ บัญญัติว่า ...ถ้าพ้นจากตำแหน่งและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือน ผู้นั้นไม่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีเข้าดำรงตำแหน่งใหม่ แต่ไม่ต้องห้ามที่ผู้นั้นจะยื่นเพื่อเป็นหลักฐาน จากบทบัญญัติดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า บุคคลที่พ้นจากตำแหน่งและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือนนั้น ไม่มีหน้าที่ตามกฎหมายต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีเข้ารับตำแหน่งใหม่ ส่วนการยื่นเพื่อเป็นหลักฐานนั้นเป็นไปตามความสมัครใจ มิใช่กฎหมายบังคับ ดังนั้นเมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้ในภายหลังมิได้กำหนดให้ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง ในกรณีดังกล่าว จึงเป็นกรณีที่กฎหมายที่บัญญัติในภายหลังกำหนดว่าการกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดต่อไป ผู้ถูกกล่าวหาจึงพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดในความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคสอง และไม่อาจใช้มาตรการบังคับทางการเมืองแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า การที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบโดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินตามคำร้อง กรณีพ้นจาก

ตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี และกรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี เป็นความผิดหรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในภายหลังไม่ได้กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องในกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี จึงเป็นกรณีกฎหมายที่บัญญัติในภายหลังบัญญัติว่าการกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดต่อไป ผู้ถูกกล่าวหาจึงพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคสอง และไม่อาจใช้มาตรการบังคับทาง การเมืองแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า การที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบโดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินตามคำร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เป็นความผิดหรือไม่ แม้ภายหลังการกระทำความผิด ได้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม แต่องค์ประกอบความผิดตามบทบัญญัติพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ในส่วนที่ว่า จะต้องมิ

พฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา มากกว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลจึงต้องนำพฤติการณ์ดังกล่าวมาประกอบการวินิจฉัยการกระทำด้วยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ ที่บัญญัติให้ใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณไม่ว่าในทางใด เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงตามคำร้องแล้ว เห็นสมควรวินิจฉัยทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและของคู่สมรสดังนี้ ในส่วนทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่โอนให้แก่ญาติพี่น้องซึ่งเป็นรายการที่ดิน สิ่งปลูกสร้าง และรถยนต์ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าขายให้แก่นายวิชัย นิम्मลรัตน์ น้องชายผู้ถูกกล่าวหา เห็นว่า นายวิชัย นิम्मลรัตน์ ย้ายไปทำงานและพักอาศัยอยู่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นเวลานานแล้ว เดินทางกลับประเทศไทย ช่วงเวลาสั้นๆ เพียงปีละ ๑ ถึง ๒ ครั้ง และกลับมาในช่วงที่โอนทรัพย์สินตามคำร้องระหว่างวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ ไม่ปรากฏเหตุอื่นใดที่ต้องซื้อไว้เพื่อใช้สอยหรือทำประโยชน์ในประเทศไทย อีกทั้งภายหลังซื้อแล้วไม่ปรากฏว่านายวิชัยเคยเข้าครอบครองทำประโยชน์ในที่ดิน สิ่งปลูกสร้างหรือใช้รถยนต์นั้นด้วยตนเองหรือมอบหมายให้ผู้อื่นครอบครองแทน ผู้ถูกกล่าวหารับว่าไม่มีผู้ซื้อรายอื่นเพราะเกรงว่าต่อไปทรัพย์สินอาจถูกยึดอายัด นายวิชัยเป็นน้องชายของผู้ถูกกล่าวหาถือได้ว่าเป็นบุคคลใกล้ชิดในครอบครัวย่อมต้องทราบว่าทรัพย์สินอาจถูกตรวจสอบในภายหลังและไม่สมประโยชน์ของตนเอง เมื่อพิจารณาประกอบกับว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทำสัญญาขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘, ๕๙๑๒๙ พร้อมสิ่งปลูกสร้างเลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ในราคา ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท และทำสัญญาขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๕๙๘๔ เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ในราคา ๕๐๐,๐๐๐ บาท และขายรถยนต์ทั้งสองคันดังกล่าวเมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ ในราคาคันละ ๔๐๐,๐๐๐ บาท นั้น เห็นได้ว่ามีลักษณะเป็นการเร่งรีบขายทรัพย์สินจำนวน

หลายรายการในเวลาอันสั้น และการขายทรัพย์สินตามคำร้องทั้งหมดได้กระทำในช่วงเวลาเดียวกับที่ผู้ร้องได้ซื้อหลักทรัพย์ผู้ถูกกล่าวหาที่มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แม้ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าได้มีการชำระราคาค่าซื้อขายเป็นแคชเชียร์เช็ค แต่ก็ไม่ปรากฏชัดเจนว่าเงินซื้อแคชเชียร์เช็คเป็นของผู้ใด นอกจากนี้ นางสาวจันทร์จิรา สุวรรณเสน ซึ่งเป็นทั้งผู้รับมอบอำนาจของผู้ถูกกล่าวหาและของนายวิชัยในการโอนกรรมสิทธิ์รถยนต์ก็ให้ถ้อยคำในสำนวนว่า ไม่เคยรู้จักนายวิชัย ไม่ทราบเกี่ยวกับการชำระราคารถยนต์ ได้รับเอกสารมาดำเนินการโดยไม่ทราบว่าผู้ใดจัดทำให้ จึงฟังได้ว่า การที่ผู้ถูกกล่าวหาโอนที่ดิน สิ่งปลูกสร้างและรถยนต์ให้แก่ นายวิชัยดังกล่าวเป็นเพียงการแสดงเจตนาหลงไม่มีเจตนาซื้อทรัพย์สินอย่างแท้จริง เพื่อปิดบังซ่อนเร้นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ส่วนทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ขายให้แก่ นางมาลี แสงกลาง มารดาคู่สมรส ในราคารวมทั้งสิ้น ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท นั้น เห็นว่า ในสำนวนไม่ปรากฏหลักฐานที่น่าเชื่อว่านางมาลีมีรายได้หรือเงินเพียงพอที่นำมาจะชำระราคาค่าซื้อทรัพย์สินดังกล่าว และบัญชีธนาคารของนางมาลีทั้งหมด ๘ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ รวม ๓๕๙,๕๐๕.๘๗ บาท เท่านั้น อีกทั้งไม่พบว่ามี การเบิกถอนเงินจากบัญชีของนางมาลีในช่วงที่โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้ง ๔ แปลง ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า นางมาลีมีอาชีพค้าขายหมู ยอและสินค้าอื่นหลายอย่างนั้น ก็ไม่อาจแยกแยะรายการได้ชัดเจนเนื่องจากไม่มีหลักฐานเอกสารหรือบัญชีพอที่จะตรวจสอบเงินลงทุนหรือกำไรจากการค้าขายแต่ละคราวว่ามีจำนวนมากน้อยเพียงใด ทั้งยังไม่มีหลักฐานแสดงความเคลื่อนไหวทางบัญชีเงินฝากที่จะแสดงให้เห็นรายได้และเงินเก็บสะสมจำนวนมากจากการค้าขายดังที่อ้าง การที่อ้างว่านางมาลีเก็บเงินสดไว้ที่บ้านเป็นจำนวนนับล้านบาทนั้น เป็นการง่ายที่จะกล่าวอ้าง ผิดปกติวิสัยและเป็นข้อพิรุธเพราะไม่มีความปลอดภัยและทำให้ขาด

ประโยชน์อันควรได้จากดอกเบี้ยอีกด้วย ทั้งที่นางมาลีมีบัญชีฝากธนาคารถึง ๘ บัญชี อีกทั้งไม่ปรากฏว่าได้มีการเรียกเก็บเงินเข้าบัญชีธนาคารของผู้ถูกกล่าวหา ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาจึงเลื่อนลอยไม่น่าเชื่อว่าเป็นความจริง นอกจากนี้ยังได้ความว่า นางมาลีมีอายุมากถึง ๘๕ ปี ป่วยมานาน มีอาการหลงลืม ชอบพูดซ้ำ ๆ เป็นโรคอัลไซเมอร์ ต้องเข้ารักษาตัวที่โรงพยาบาลด้วยโรคชราอยู่เป็นประจำไม่น่าจะอยู่ในวิสัยที่สามารถเข้าครอบครองหรือหาประโยชน์จากทรัพย์สินที่ซื้อมานั้นแต่อย่างใด เชื่อว่าการซื้อขายดังกล่าวเป็นเพียงเจตนาหลงเพื่อปิดบังซ่อนเร้นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ส่วนทรัพย์สินรายการที่ดิน ๓ แปลง ของนางดวงสุตา คู่สมรส ที่อ้างว่าขายให้แก่นายเกรียงศักดิ์ แส่นกลาง นางสาวกมลวรรณ แส่นกลาง และนายพันธมิตร แส่นกลาง นั้นเห็นว่าบุคคลดังกล่าวเป็นหลานของนางดวงสุตาทั้งสิ้น ย่อมมีเหตุที่จะช่วยเหลือกันตามวิสัยญาติ ทั้งได้มีการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้งหมดขายพร้อมกันเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ในราคาเดียวกันแปลงละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท พฤติการณ์บ่งชี้ว่าเป็นการเร่งรีบดำเนินการโดยมุ่งจะหลีกเลี่ยงการบังคับคดีเช่นเดียวกับทรัพย์สินอื่นที่ได้วินิจฉัยมาก่อนหน้านี้แล้ว ผู้ถูกกล่าวหาไม่นำผู้รับโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินดังกล่าวมาเบิกความยืนยันข้อเท็จจริง แต่ปรากฏข้อเท็จจริงจากสำนวนของผู้ร้องว่ายอดเงินฝากบัญชีธนาคาร ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ นางสาวกมลวรรณมีเงินฝากทั้งหมด ๘ บัญชี รวมเป็นเงิน ๑๔๙,๘๘๒.๑๓ บาท นายพันธมิตรทั้งหมด ๕ บัญชี มีเงินคงเหลือเพียง ๒๑,๗๙๒.๔๐ บาท เท่านั้น โดยไม่พบว่าฝ่ายผู้ซื้อได้เบิกถอนเงินฝากธนาคารในช่วงที่โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินแต่อย่างใด ไม่ปรากฏว่าเป็นการใช้เงินของบุคคลดังกล่าวจากส่วนอื่นซื้อแคชเชียร์เช็คที่อ้างว่าชำระราคาที่ดินตามเอกสารหมายเลข ค.๙ ถึง ค.๑๑ และภายหลังซื้อขายแล้วไม่ปรากฏว่าผู้รับโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินแต่ละแปลงได้เข้าครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินที่ซื้อมา แม้อ่อนนางสาวกมลวรรณจะขายที่ดินนั้นให้แก่นายวรพล วาสนาธาตาทูล

แต่นายวรพลก็อยู่กินกับนางพรกมล แสนกลาง มารดานางสาวกมลวรรณ จึงมิใช่เป็นการขายที่ดิน ให้แก่บุคคลภายนอกที่ไม่มีความเกี่ยวพันอันใดกับผู้ถูกกล่าวหา พฤติการณ์จึงมีเหตุผลให้เชื่อว่าการ โอนขายที่ดินทั้ง ๓ แปลงนี้ เป็นการกระทำเพื่อปกปิดซ่อนเร้นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ข้อเท็จจริง รับฟังได้ว่า ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและของนางดวงสุดาคู่สมรสที่อยู่ในชื่อของบุคคลอื่นนั้น เป็นการถือไว้แทนเท่านั้น เมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการทรัพย์สินในส่วนนี้ไว้ในบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สิน จึงเป็นการปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และตามพฤติการณ์มีเหตุอันควร เชื่อได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินนั้น ส่วนทรัพย์สินรายการเงินลงทุนใน บริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) นั้น ได้ความว่านางดวงสุดา นิยมลรัตน์ คู่สมรสได้มา เมื่อปี ๒๕๕๒ ด้วยวิธีการชื้อนอกตลาดหลักทรัพย์ โดยใช้เงินที่ทำสัญญากู้ยืมมาจากนางบุญทอง สุภา รังษี มารดาของผู้ถูกกล่าวหาชำระค่าหุ้น ต่อมาในปี ๒๕๕๕ นางดวงสุดาโอนหุ้นทั้งหมดให้นางบุญ ทอง เนื่องจากหุ้นถูกขึ้นเครื่องหมายห้ามซื้อขายชั่วคราวนานเกินที่คาดการณ์ไว้จึงได้โอนให้นางบุญ ทองแทนการชำระหนี้เพื่อให้พี่น้องของตนสบายใจ ซึ่งทรัพย์สินรายการนี้ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยยื่นแสดง รายการมาตั้งแต่ต้นที่เข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองและทำมาตลอดนับแต่เป็นที่ปรึกษานายก องค์กรบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รองนายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัด เชียงใหม่ และเลขานุการนายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ตามลำดับ และต่อมาทรัพย์สิน รายการนี้เป็นส่วนหนึ่งของทรัพย์สินที่ผู้ร้องมีมติเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙ ว่าเป็นทรัพย์สินที่ เพิ่มขึ้นผิดปกติและมีคำสั่งอายัดไว้แล้วรวมถึงดอกผลและผลประโยชน์อื่นๆ และแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหา ทราบแล้วก่อนมีการยื่นคำร้องต่อศาลเมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ ขอให้ตกเป็นทรัพย์สินของ แผ่นดิน ในคดีหมายเลขดำที่ อม.๙๗/๒๕๕๙ และศาลมีคำวินิจฉัยว่า หุ้ดังกล่าวเป็นของนางดวง

สุดาคู่สมรส โดยให้นางบุญทองครอบครองหุ้นดังกล่าวไว้แทน แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีเจตนาปกปิดที่มาแห่งทรัพย์สินรายการดังกล่าวมาตั้งแต่ต้น ซึ่งเป็นกระทำที่ต่อเนื่องกันมาจึงได้มีเจตนาขึ้นใหม่ จึงเป็นการกระทำผิดกรรมเดียวกัน เมื่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้มีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดไปแล้ว สิทธิในการยื่นคำร้องของผู้ร้องที่เกี่ยวกับทรัพย์สินรายการดังกล่าวนี้จึงเป็นอันระงับไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๔) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า การที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามคำร้อง ยกเว้นทรัพย์สินรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด(มหาชน) เป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาปกปิดที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สิน

จึงวินิจฉัยว่า นายเกษม นิยมลรัตน์ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมือง

หรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ จำคุก ๒ เดือน ค่าชออื่นนอกจากนี้ให้ยก.

นายชูชัย วิริยะสุนทรวงศ์

(อม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๙/๒๕๖๒
คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑๐/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๓๐ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายเกษม นิยมรัตน์ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริงต่อผู้ร้อง แต่ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กล่าวคือ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

เชียงใหม่ ไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ของนางดวงสุตา นิยมลรัตน์ คู่สมรส ที่อยู่ในชื่อของนางบุญทอง สุภารังสี มารดาของผู้ถูกกล่าวหา ส่วนกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ไม่แสดงรายการทรัพย์สิน ที่ดิน ๗ แปลง โฉนดเลขที่ ๕๕๑๒๘ และเลขที่ ๕๕๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โฉนดเลขที่ ๖๕๕๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งอยู่ในชื่อของนายวิชัย นิยมลรัตน์ น้องของผู้ถูกกล่าวหา โฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย โฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน โฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ และโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งอยู่ในชื่อของนางมาลี แสนกลาง มารดาของนางดวงสุตา นิยมลรัตน์ คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา และสิ่งปลูกสร้าง ๒ หลัง เลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งปลูกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๕๑๒๙ และบ้านไม้ชั้นเดียวไม่มีเลขที่ ซึ่งปลูกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ รถยนต์ ๒ คัน ซึ่งอยู่ในชื่อของนายวิชัยน้องของผู้ถูกกล่าวหา และรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น ดังกล่าว ที่ดิน ๓ แปลง โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายเกรียงศักดิ์ แสนกลาง โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายวรพล วาสนาธาดากุล โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายพันธมิตร แสนกลาง กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

เชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ไม่แสดงรายการทรัพย์สินในส่วนรายการที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างและรถยนต์ซึ่งเป็นทรัพย์สินรายการเดิมที่ไม่แสดงไว้ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินสองครั้งก่อนจากการตรวจสอบพบว่าผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสทำนิติกรรมโอนทรัพย์สินดังกล่าวไปอยู่ในชื่อของญาติพี่น้องและบุคคลอื่นจำนวนหลายรายการจึงได้ดำเนินการสอบปากคำพยานบุคคลและมีหนังสือขอทราบข้อเท็จจริงไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ผู้ร้องพิจารณาแล้วเห็นว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อม ๖๔/๒๕๕๙ คดีหมายเลขแดงที่ อม ๔๓/๒๕๖๐ วินิจฉัยว่า การที่ผู้คัดค้านไม่แสดงหุ้น ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท เป็นการปกปิดข้อเท็จจริงอันควรแจ้งให้ทราบ ดังนั้น การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้แสดงรายการหุ้นดังกล่าวในคดีนี้จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ส่วนรายการทรัพย์สินอื่น ๆ ฟังไม่ได้ว่าขายให้นายวิชัย นางมาลี นางสาวกมลวรรณ นายเกรียงไกร นายพันธมิตร จริง แต่เป็นการแสดงเจตนาหลงเพื่อเป็นการอำพรางทรัพย์สินโดยมีเจตนาให้บุคคลอื่นถือครองทรัพย์สินไว้แทน และการโอนกรรมสิทธิ์ทุกรายการเกิดขึ้นในระหว่างเดือนมิถุนายนถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาที่อัยการสูงสุดยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดิน เป็นพฤติการณ์เชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหา มีเจตนาหลีกเลี่ยงมิให้ถูกบังคับคดีหากศาลพิพากษาให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติตกเป็นของแผ่นดินแต่ไม่สามารถบังคับเอาแก่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้นได้ ขอให้วินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่ง

มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ และขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

ระหว่างพิจารณา ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำร้องขอวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาข้อกฎหมาย ฉบับลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๒ ว่า ผู้ร้องมีคำขอท้ายคำร้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ยกเลิกไปแล้ว และมีใช้กรณีอ้างตัวบทกฎหมายผิด ทั้งผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้ภายหลังกฎหมายฉบับใหม่มีผลใช้บังคับแล้ว จึงเป็นเรื่องที่ผู้ร้องไม่ประสงค์จะลงโทษผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งศาลเห็นควรรวมนำวินิจฉัยในคำพิพากษา

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวนประกอบรายงานของผู้ร้องแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท และผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ไม่แสดงรายการทรัพย์สิน ที่ดิน ๗ แปลง โฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘ และเลขที่ ๕๙๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โฉนดเลขที่ ๖๕๙๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งอยู่ในชื่อนายวิชัย นิยมรัตน์ น้องของผู้ถูกกล่าวหา โฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงรายได้ จังหวัดเชียงรายได้ โฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน โฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ โฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งอยู่ในชื่อนางมาลี แส่นกลาง มารดาของนางดวงสุตา นิยมรัตน์ คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา และสิ่งปลูกสร้าง ๒ หลัง เลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งปลูกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘ และบ้านไม้ชั้นเดียวไม่มีเลขที่ ซึ่งปลูกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ รถยนต์ ๒ คัน ซึ่งอยู่ในชื่อนายวิชัยน้องของผู้ถูกกล่าวหา และรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น ที่ดิน ๓ แปลง โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายเกรียงศักดิ์ แส่นกลาง โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบล

เวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายวรพล วาสนาธาดากุล โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายพันธ์มิตร แสกลกลาง กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ไม่แสดงรายการทรัพย์สินในส่วนรายการที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างและรถยนต์ซึ่งเป็นทรัพย์สินรายการเดิมที่ไม่แสดงไว้ในกรณียินบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินสองครั้งก่อน ต่อมาวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๐ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อม. ๖๔/๒๕๕๙ คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จและปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยปกปิดข้อเท็จจริงซึ่งรวมถึงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ อันเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กับลงโทษจำคุก ๑๒ เดือน วันเดียวกันศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อม. ๙๗/๒๕๕๙ คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๔๔/๒๕๖๐ ว่า ให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหา รวมมูลค่า ๑๖๘,๔๕๓,๒๔๕.๗๐ บาท ตกเป็นของแผ่นดิน หากไม่อาจบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินตามคำพิพากษาข้างต้นได้ทั้งหมดหรือ

ได้แต่บางส่วน ให้บังคับคดีเอาทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในอายุความ ๑๐ ปี แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ให้คืนรถยนต์นั่งส่วนบุคคล ยี่ห้อโตโยต้า หมายเลขทะเบียน กก ๑๑๑ เชียงใหม่ มูลค่า ๗๐๐,๐๐๐ บาท และหุ้น NFC จำนวน ๙,๘๗๐ หุ้น แก่เจ้าของ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

เห็นสมควรวินิจฉัยปัญหาตามคำร้องของผู้ถูกกล่าวหา ก่อนว่า ผู้ร้องมีคำขอท้ายคำร้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ยกเลิกไปแล้ว จึงเป็นเรื่องที่ผู้ร้องไม่ประสงค์จะลงโทษผู้ถูกกล่าวหาหรือไม่ เห็นว่า ขณะที่ผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๒ ปรากฏว่ามีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม มิใช่เป็นการยกเลิกการกระทำอันเป็นความผิดตามบทบัญญัติของกฎหมายเดิมไปเสียทีเดียว จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิดบังคับแก่คดีนี้ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๗ ทั้งศาลย่อมมีอำนาจกำหนดมาตรการบังคับทางเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง ได้ ดังนี้ การที่ผู้ร้องบรรยายคำร้องและมีคำขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ

ทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔, ๑๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิด โดยมีได้อ้างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔, ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับขณะยื่นคำร้องมาด้วย ย่อมถือได้ว่าผู้ร้องยื่นคำร้องและอ้างมาตราในกฎหมายซึ่งบัญญัติว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นความผิดแล้ว คำร้องของผู้ร้องจึงชอบด้วยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม หาใช่ผู้ร้องไม่ประสงค์ให้ลงโทษดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยข้อต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ในวันเดียวกัน จึงไม่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ ซึ่งเป็นกฎหมายที่บัญญัติภายหลังให้การกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดอีกต่อไป เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าว มาตรา ๑๐๕ วรรคสาม บัญญัติว่า “การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นตามกำหนด ดังต่อไปนี้ (๑) ตำแหน่งตามมาตรา ๑๐๒ (๑) ... (๙) ให้ยื่นเมื่อเข้ารับตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่ง” และวรรค

สี่ บัญญัติว่า “ในกรณีตาม (๑) ถ้าพ้นจากตำแหน่งและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือน ผู้นั้นไม่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีเข้าดำรงตำแหน่งใหม่ แต่ไม่ต้องห้ามที่ผู้นั้นจะยื่นเพื่อเป็นหลักฐาน” แสดงให้เห็นว่า บุคคลที่พ้นจากตำแหน่งและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือนนั้น ไม่มีหน้าที่ตามกฎหมายต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งเดิมและกรณีเข้ารับตำแหน่งใหม่ ส่วนการยื่นเพื่อเป็นหลักฐานนั้นเป็นเรื่องความสมัครใจ หากใช้กรณีที่มีกฎหมายบังคับไม่ ดังนี้ เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้ในภายหลังไม่ได้กำหนดให้เจ้าพนักงานของรัฐเช่นผู้ถูกกล่าวหาที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องในกรณีดังกล่าว จึงเป็นกรณีที่กฎหมายที่บัญญัติในภายหลังกำหนดว่าการกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดต่อไป แม้หากผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ผู้ถูกกล่าวหา ก็พ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคสอง และมาตรา ๑๗ จึงไม่อาจพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดในความผิดสองฐานนี้ได้ ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยข้อต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่ง

รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้ในภายหลังไม่ได้กำหนดให้เจ้าพนักงานของรัฐเช่นผู้ถูกกล่าวหาที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องในกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี จึงเป็นกรณีที่กฎหมายที่บัญญัติในภายหลังกำหนดว่า การกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดต่อไป แม้หากผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี และกรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ผู้ถูกกล่าวหาที่พ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคสอง และมาตรา ๑๗ จึงไม่อาจพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดในความผิดสองฐานนี้ได้ ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังขึ้นเช่นกัน

ปัญหาต้องวินิจฉัยข้อต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งยื่นเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ หรือไม่ ในส่วนทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสโอนให้ญาติพี่น้องหลายรายการนั้น เห็นสมควรวินิจฉัยเป็นลำดับไปดังนี้ สำหรับที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘, ๕๙๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมสิ่งปลูกสร้างเลขที่ ๑๒๘/๑๗๑ และที่ดินโฉนด

เลขที่ ๖๕๙๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าขายให้นายวิชัย นิยมลรัตน น้องชายผู้ถูกกล่าวหา ในราคารวมทั้งสิ้น ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท กับรถยนต์ ยี่ห้อโตโยต้า พอร์จูนเนอร์ หมายเลขทะเบียน กธ ๗๐๐๐ เชียงใหม่ และรถยนต์ ยี่ห้อโตโยต้า เล็กซ์ หมายเลขทะเบียน กบ ๘๘๘๘ เชียงใหม่ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าขายให้นายวิชัยในราคาค้นละ ๔๐๐,๐๐๐ บาท นั้น เห็นว่า นายวิชัย นิยมลรัตน เป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกับผู้ถูกกล่าวหา ได้ย้ายไปทำงานและพักอาศัยอยู่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นเวลานานแล้ว จะเดินทางกลับประเทศไทยเพียงปีละ ๑ ถึง ๒ ครั้ง โดยช่วงเกิดเหตุได้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรในระหว่างวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ จึงไม่มีความจำเป็นต้องซื้อที่ดินและรถยนต์จากผู้ถูกกล่าวหา สอดคล้องกับข้อเท็จจริงตามการไต่สวนที่ไม่ปรากฏว่านายวิชัยได้เข้าครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินหรือใช้สอยรถยนต์นั้นแต่ประการใด ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าหาผู้ซื้อรายอื่นไม่ได้ เพราะบุคคลอื่นเกรงว่าผู้ร้องจะอายัดทรัพย์สินนั้น นายวิชัยเองก็ย่อมต้องทราบหรือควรจะทราบว่าการซื้อทรัพย์สินในเวลานั้นมีความเสี่ยงที่จะถูกตรวจสอบทรัพย์สินในภายหลัง ทำให้เชื่อได้ว่านายวิชัยเพียงแต่ยอมให้ใช้ชื่อของตนเพื่อปิดบังซ่อนเร้นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา โดยมีเจตนาจะช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นญาติใกล้ชิดเท่านั้น มิได้มีเจตนาจะซื้อทรัพย์สินเป็นของตนเองอย่างแท้จริง ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่ามีการชำระราคาซื้อขายเป็นแคชเชียร์เช็ค ก็ไม่ปรากฏหลักฐานชัดว่าใครเป็นผู้จ่ายเงินซื้อแคชเชียร์เช็คฉบับดังกล่าว และเงินที่ซื้อมีที่มาจากแหล่งใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ถูกกล่าวหาได้ทำสัญญาขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘, ๕๙๑๒๙ พร้อมสิ่งปลูกสร้างเลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ในราคา ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท และทำสัญญาขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๕๙๘๔ เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ในราคา ๕๐๐,๐๐๐ บาท และขายรถยนต์

ทั้งสองคัสดังกล่าวเมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ ในราคาคันละ ๔๐๐,๐๐๐ บาทเศษ นั้น เห็นได้ว่า มีลักษณะเป็นการเร่งรีบขายทรัพย์สินจำนวนมากในเวลาไล่เลี่ยกัน นับว่าผิดปกติของการขาย ทรัพย์สินเพื่อนำเงินมาใช้สอยดำรงชีพตามปกติดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง ข้อเท็จจริงกลับปรากฏว่าการ ขายทรัพย์สินตามคำร้องทั้งหมดต่างได้กระทำในช่วงเวลาเดียวกับที่ผู้ร้องได้ชี้มูลกรณีกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วน จังหวัดเชียงใหม่และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อดำเนินการร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินที่ เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดิน ซึ่งหากไม่อาจบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินนั้นได้ ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วนก็บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ แสดงให้เห็นถึงข้อพิรุธว่า ผู้ถูกกล่าวหาจำหน่ายจ่ายโอนหรือยกย้ายถ่ายเททรัพย์สินดังกล่าวเพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้ถูกบังคับคดี โดยนางสาวจันทร์จิรา สุวรรณเสน ผู้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกกล่าวหาและนายวิชัยในการโอน กรรมสิทธิ์รถยนต์ทั้งสองคันก็ให้ถ้อยคำในชั้นไต่สวนว่า ไม่เคยรู้จักนายวิชัยมาก่อน และไม่ทราบ เกี่ยวกับการชำระราคารถยนต์ ซึ่งเป็นเรื่องผิดปกติที่นายวิชัยจะมอบหมายให้นางสาวจันทร์จิราเป็น ตัวแทนรับโอนรถยนต์ทั้งที่ไม่เคยรู้จักกัน ยิ่งทำให้ไม่น่าเชื่อว่าจะมีเจตนาซื้อขายกันอย่างแท้จริง ดังนี้ นอกจากคำเบิกความของผู้ถูกกล่าวหาและนางดวงสุดาคู่สมรสเองแล้ว ทางไต่สวนไม่ปรากฏหลักฐาน ที่น่าเชื่อถืออื่นใด จึงฟังได้ว่า การที่ผู้ถูกกล่าวหาโอนที่ดินและรถยนต์ให้นายวิชัยดังกล่าวเป็นเพียง การแสดงเจตนาลวงโดยสมรู้กัน ไม่มีเจตนาผูกพันกันจริง พฤติการณ์มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาโอนที่ดินและรถยนต์ดังกล่าวเพื่อยกย้ายหรือชุกซ่อนทรัพย์สินหรือให้มีการถือครอง ทรัพย์สินแทน

ส่วนที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสาร์ภี จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมสิ่งปลูกสร้างที่ยังสร้างไม่เสร็จ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าขายให้นางมาลี แสนกลาง มารดาคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา ในราคารวมทั้งสิ้น ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท นั้น เห็นว่า ตามทางไต่สวนไม่ปรากฏหลักฐานที่น่าเชื่อว่านางมาลีมีรายได้หรือเงินเพียงพอที่จะนำมาชำระราคาค่าซื้อทรัพย์สินดังกล่าว โดยปรากฏจากที่ผู้ร้องได้ทำการตรวจสอบบัญชีธนาคารของนางมาลีทั้งหมด ๘ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ รวมทั้งสิ้น ๓๕๙,๕๐๕.๘๗ บาท เท่านั้น และไม่พบว่าการเบิกถอนเงินฝากในช่วงที่โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้ง ๔ แปลง แต่อย่างใด ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า นางมาลีมีอาชีพค้าขายหมูยอและสินค้าอื่นหลายอย่างนั้น ก็ไม่อาจแยกแยะรายการได้ชัดเจนเนื่องจากไม่มีหลักฐานเอกสารหรือบัญชีพอที่จะตรวจสอบเงินลงทุนหรือกำไรจากการค้าขายแต่ละคราวว่ามีจำนวนมากน้อยเพียงใด ทั้งยังไม่มีหลักฐานแสดงความเคลื่อนไหวทางบัญชีเงินฝากที่จะแสดงให้เห็นรายได้และเงินเก็บสะสมจำนวนมากจากการค้าขายดังที่อ้าง ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า นางมาลีเก็บเงินสดไว้ที่บ้านจำนวนมากนับล้านบาทนั้น ก็เป็นการง่ายแก่การกล่าวอ้าง เพราะอยู่ในความรู้เห็นของนางมาลีเองเท่านั้นจึงยากที่จะรับฟัง ทั้งไม่เชื่อว่านางมาลีจะเก็บเงินจำนวนมากนับล้านบาทในลักษณะที่ไม่มีความปลอดภัยและขาดประโยชน์อันควรได้จากดอกเบี้ย เพราะนางมาลีเองก็มีบัญชีเงินฝากธนาคารมากถึง ๘ บัญชี ข้อเท็จจริงจึงฟังไม่ได้ว่าเงินที่นำมาซื้อ แคชเชียร์เช็คที่อ้างว่าชำระราคาค่าที่ดินตามเอกสารหมายเลข ค.๕ ถึง ค.๘ นั้นมีที่มาอย่างไร ทั้งที่ไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าได้มีการเรียกเก็บเงินเข้าบัญชีของผู้ถูกกล่าวหา ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหา

จึงเลื่อนลอยขาดหลักฐานเชื่อมโยงให้เชื่อว่าเป็นความจริง นอกจากนี้ยังได้ความว่า นางมาลีมีอายุมากถึง ๘๕ ปี ป่วยมานาน มีอาการหลงลืม ขอบพูดซ้ำ ๆ เป็นโรคอัลไซเมอร์ ต้องเข้ารักษาตัวที่โรงพยาบาลด้วยโรคชราอยู่เป็นประจำ ทำให้ไม่น่าเชื่อว่านางมาลีมีเจตนาซื้อที่ดินทั้ง ๔ แปลง เพื่อประโยชน์ส่วนตัวของตนเองอย่างแท้จริง ประกอบกับไม่ปรากฏว่านางมาลีได้เข้าครอบครองหรือหาประโยชน์จากทรัพย์สินที่อ้างว่าซื้อมานั้นแต่อย่างใด แสดงให้เห็นว่าการโอนที่ดินทั้ง ๔ แปลงนี้เป็นการแสดงเจตนาหลงโดยสมรู้กัน

ส่วนที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่นางดวงสุตา คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาขายให้นายเกรียงศักดิ์ แสนกลาง ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่นางดวงสุตาขายให้นางสาวกมลวรรณ แสนกลาง และที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่นางดวงสุตาขายให้นายพันมิตร แสนกลาง นั้น เห็นว่า ผู้รับโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้ง ๓ แปลงนี้ ล้วนแต่เกี่ยวพันเป็นหลานของนางดวงสุตาทั้งสิ้น ย่อมมีเหตุที่จะช่วยเหลือกันตามวิสัยญาติ ทั้งได้มีการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้ง ๓ แปลง พร้อมกันเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ในราคาเท่ากันคือแปลงละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท จึงเห็นได้ว่าเป็นการเร่งรีบขายทรัพย์สินในวันเดียวกันในลักษณะที่มุ่งจะหลีกเลี่ยงการบังคับคดีเช่นเดียวกับทรัพย์สินอื่นที่ได้วินิจฉัยมาแล้ว นอกจากนั้น ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้นำผู้รับโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินรวมทั้งนายเกริกเกียรติที่อ้างว่าออกเงินซื้อที่ดินให้นายเกรียงศักดิ์มาเบิกความยืนยันข้อเท็จจริง ทั้งที่บุคคลเหล่านี้ล้วนเกี่ยวพันเป็นญาติกับคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาเองทั้งนั้น ข้อเท็จจริงปรากฏจากที่ผู้ร้องได้ทำการตรวจสอบยอดเงินฝากบัญชีธนาคาร ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ นางสาวกมลวรรณมีเงินฝากทั้งหมด ๘ บัญชี รวมเป็นเงิน ๑๔๙,๘๘๒.๑๓ บาท นายพันมิตรมีเงิน

ฝากทั้งหมด ๕ บัญชี มีเงินคงเหลือเพียง ๒๑,๗๙๒.๔๐ บาท เท่านั้น โดยไม่พบว่าฝ่ายผู้ซื้อได้เบิกถอนเงินฝากธนาคารในช่วงที่โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินแต่อย่างใด ข้อเท็จจริงจึงฟังไม่ได้ว่าเงินที่นำมาซื้อ แคมป์เชียร์เชคที่อ้างว่าชำระราคาที่ดินตามเอกสารหมายเลข ค.๙ ถึง ค.๑๑ นั้นมีที่มาจากรายได้ในทางใด ขอนำสืบเกี่ยวกับรายได้ส่วนตัวของผู้ซื้อก็เลื่อนลอยไม่น่าเชื่อถือ นอกจากนี้ยังไม่ปรากฏว่าผู้รับโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินแต่ละแปลงได้กระทำการใดอันแสดงออกให้เห็นว่ามีเจตนาเข้าครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินที่ซื้อมาในฐานะเจ้าของที่ดินนั้นแล้ว แม้อ่อนนางสาวกมลวรรณจะขายที่ดินนั้นให้นายวรพล วาสนาธาดากุล แต่นายวรพลก็อยู่กับนางพรกมล แสนกลาง มารดานางสาวกมลวรรณ จึงมิใช่เป็นการขายที่ดินให้บุคคลภายนอกที่ไม่มีความเกี่ยวพันอันใดกับผู้ถูกกล่าวหา พฤติการณ์จึงมีเหตุผลให้เชื่อว่าการจำหน่ายจ่ายโอนที่ดินทั้ง ๓ แปลงนี้ เป็นการแสดงเจตนาหลงโดยสมรู้กัน เพื่อปิดบังซ่อนเร้นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ไม่มีเจตนาให้ผูกพันกันจริง

จากเหตุผลข้างต้น พยานหลักฐานตามการไต่สวนจึงฟังได้ว่า ที่ดินทั้ง ๗ แปลง โฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘ และเลขที่ ๕๙๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โฉนดเลขที่ ๖๕๙๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งอยู่ในชื่อของนายวิชัย นิยมรัตน์ โฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย โฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน โฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ โฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งอยู่ในชื่อของนางมาลี แสนกลาง และสิ่งปลูกสร้าง ๒ หลัง เลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งปลูกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๙ และบ้านไม้ชั้นเดียวไม่มีเลขที่ ซึ่งปลูกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่

๑๗๙๗ รถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า พอร์จูนเนอร์ หมายเลขทะเบียน กธ ๗๐๐๐ เชียงใหม่ และรถยนต์ ยี่ห้อ โตโยต้า เล็กซ์ หมายเลขทะเบียน กบ ๘๘๘๘ เชียงใหม่ ซึ่งอยู่ในชื่อของนายวิชัย เป็นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่น ส่วนที่ดิน ๓ แปลง โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายเกรียงศักดิ์ แส่นกลาง โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายวรพล วาสนาธาดากุล โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายพันมิตร แส่นกลาง เป็นของนางดวงสุตา คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา ที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่น โดยมีเจตนาหลงเพื่อปกปิดมิให้มีการบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินต่าง ๆ ดังกล่าวของตนและคู่สมรส เมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการทรัพย์สินในส่วนนี้ไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน จึงเป็นการปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ แมื่อก่อนหน้านั้นผู้ถูกกล่าวหาเคยแสดงรายการทรัพย์สินเหล่านี้ไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ มาแล้วก็ตาม แต่จากพฤติการณ์ที่ผู้ถูกกล่าวหา มีเจตนาหลงโดยสมรู้กันเพื่อปกปิดซ่อนเร้นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสดังวินิจฉัยแล้วข้างต้น ย่อมบ่งชี้ให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาพยายามที่จะปกปิดความมียู่ของทรัพย์สินตลอดจนที่มาของทรัพย์สินนั้นด้วย เพื่อหลีกเลี่ยงมิให้มีการบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินนั้นทั้งหมดหรือแต่บางส่วนได้ ถือได้ว่าผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนา

ไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔, ๑๖๗ จึงฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องโดยปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

ส่วนคำร้องของผู้ร้องที่อ้างว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องโดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) นั้น เห็นควรวินิจฉัยข้อโต้แย้งของผู้ถูกกล่าวหาก่อนว่า ประเด็นนี้เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาเข้ากับคดีอาญาหมายเลขดำที่ อม. ๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งคดีถึงที่สุดแล้วหรือไม่ เห็นว่า ตามคำพิพากษาคดีอาญาหมายเลขดำที่ อม. ๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ เป็นกรณียื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนคดีนี้คงมีประเด็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ อันเป็นการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินคนละคราวกันกับที่ศาลได้มีคำพิพากษาคดีอาญาหมายเลขดำที่ อม. ๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ จึงสามารถแยกเจตนาและการกระทำในแต่ละวาระออกจากกันได้ คำร้องของ

ผู้ร้องคดีนี้จึงมิใช่เป็นการอ้างเหตุอย่างเดียวกันในประเด็นที่ศาลได้วินิจฉัยชี้ขาดและถึงที่สุดแล้ว ถือไม่ได้ว่าเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาข้อต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๔๔ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม และสิทธิในการยื่นคำร้องของผู้ร้องในส่วนที่เกี่ยวกับทรัพย์สินดังกล่าวไม่เป็นอันระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๔) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม ซึ่งเมื่อข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนปรากฏจากคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อม. ๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ ว่า นางดวงสุดาทำสัญญากู้ยืมจากนางบุญทอง สุภารังสี มารดาผู้ถูกกล่าวหา เป็นเงินจำนวน ๗๒ ล้านบาท เพื่อซื้อหุ้นในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จริง โดยเป็นการแสดงเจตนาจริง และการโอนหุ้นบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ให้นางบุญทอง จึงเป็นการให้นางบุญทองถือครองทรัพย์สินแทน โดยคดีนี้ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้โต้แย้งข้อเท็จจริงเป็นอย่างอื่น จึงฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และตามพฤติการณ์มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินนั้นในกรณีไม่แสดงหุ้นในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ดังกล่าวเช่นกัน

อนึ่ง แม้ภายหลังการกระทำความผิด ได้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิดยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิด บังคับแก้คดีนี้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง อย่างไรก็ตาม องค์กรประกอบของความผิดตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคหนึ่ง ในส่วนที่ว่าจะต้องมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินนั้น เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา มากกว่ากฎหมายเดิม จึงต้องนำพฤติการณ์ดังกล่าวมาประกอบการวินิจฉัยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ ที่บัญญัติให้ใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณไม่ว่าในทางใด ส่วนมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ไม่เป็นคุณ จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ บังคับแก้คดีนี้ มีผลห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหา ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งตาม มาตรา ๓๔ วรรคสอง นอกจากนี้ การกระทำของผู้ถูกกล่าวหา ยังเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด ตาม มาตรา ๑๑๙ ด้วย

จึงวินิจฉัยว่า นายเกษม นิยมลรัตน์ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตาม

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ แต่ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำความผิดจำคุก ๒ เดือน ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก.

นายสาคร ตั้งวรรณวิบูลย์

(อม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๙/๒๕๖๒
คดีหมายเลขแดงที่ อม.๑๐/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๓๐ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายเกษม นิยมลรัตน ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริงต่อผู้ร้อง แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางดวงสุตา นิยมลรัตน คู่สมรส ได้แก่ รายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ที่อยู่ในชื่อนางบุญทอง สุภารังสี มารดา

ผู้ถูกกล่าวหา และผู้ถูกกล่าวหายืนยันบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ได้แก่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘, ๕๙๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมสิ่งปลูกสร้างเลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๕๙๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ รถยนต์ ยี่ห้อโตโยต้า พอร์จูนเนอร์ ทะเบียน กธ ๗๐๐๐ เชียงใหม่ และรถยนต์ ยี่ห้อโตโยต้า เล็คซัส ทะเบียน กบ ๘๘๘๘ เชียงใหม่ ทั้งหมดอยู่ในชื่อนายวิชัย นิยมลรัตน์ น้องชายผู้ถูกกล่าวหา ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมสิ่งปลูกสร้างไม่มีเลขที่ ที่อยู่ในชื่อนางมาลี แสนกลาง มารดาของคู่สมรสผู้ถูกกล่าวหา ไม่แสดงรายการทรัพย์สินของคู่สมรส ได้แก่ รายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท และที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐, ๘๘๖๗๑ และ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่อยู่ในชื่อนายเกรียงศักดิ์ แสนกลาง นายวรพล วาสนาธาดากุล และนายพันธมิตร แสนกลาง ตามลำดับ และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการทรัพย์สินในส่วนรายการที่ดินและรถยนต์ซึ่งเป็นรายการทรัพย์สินเดิมที่ไม่แสดงไว้ในการยืนยันบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินสองครั้งก่อน จากการตรวจสอบพบว่าผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสทำนิติกรรมโอนทรัพย์สินดังกล่าวไปอยู่ในชื่อของญาติพี่น้องและบุคคลอื่นจำนวนหลายรายการจึงได้ดำเนินการสอบปากคำพยานบุคคลและมีหนังสือขอทราบข้อเท็จจริงไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีหนังสือ

แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ผู้ร้องพิจารณาแล้วเห็นว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อม. ๖๔/๒๕๕๙ คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ วินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงหุ้น ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท เป็นการปกปิดข้อเท็จจริงอันควรแจ้งให้ทราบ ดังนั้น การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้แสดงรายการหุ้นดังกล่าวในคดีนี้จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ส่วนรายการทรัพย์สินอื่น ๆ ฟังไม่ได้ว่าขายให้แก่นายวิชัย นางมาลี นางสาวกมลวรรณ นายเกรียงไกร และนายพันธมิตร จริง แต่เป็นการแสดงเจตนาลงเพื่อเป็นการอำพรางโดยมีเจตนาให้บุคคลอื่นถือครองทรัพย์สินไว้แทน ผู้รับโอนทรัพย์สินต่างมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ในฐานะเครือญาติกับผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรส ไม่ปรากฏว่าบุคคลดังกล่าวมีรายการเคลื่อนไหวหรือเงินฝากคงเหลือในบัญชีธนาคารระหว่างทำการซื้อขายโอนกรรมสิทธิ์ทั้งไม่ได้ประกอบอาชีพมั่นคงหรือมีรายได้เพียงพอที่จะซื้อทรัพย์สิน ไม่ปรากฏว่าได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาปีภาษี ๒๕๕๘ และ ๒๕๕๙ และการโอนกรรมสิทธิ์ทุกรายการเกิดขึ้นในระหว่างเดือนมิถุนายนถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาที่อัยการสูงสุดยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดิน เป็นพฤติการณ์เชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาเจตนาหลีกเลี่ยงมิให้ถูกบังคับคดีหากศาลพิพากษาให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติตกเป็นของแผ่นดินแต่ไม่สามารถบังคับเอาแก่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้นได้ ขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดใน

พรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
เชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.
๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ และขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

ระหว่างพิจารณา ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาข้อกฎหมาย
ฉบับลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๑ ว่า ผู้ร้องมีคำขอท้ายคำร้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ยกเลิก
ไปแล้ว และมีใช้กรณีอ้างตัวบทกฎหมายผิด ทั้งผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้ภายหลังกฎหมายฉบับใหม่มีผลใช้
บังคับแล้ว จึงเป็นเรื่องที่ผู้ร้องไม่ประสงค์จะลงโทษผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งศาลเห็นควรรวมวินิจฉัยใน
คำพิพากษา

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวนประกอบรายงานของผู้ร้องแล้ว ข้อเท็จจริง
เบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
เชียงใหม่เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ต่อมาได้รับ
แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม
๒๕๕๘ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน
และหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
เชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยไม่แสดง
รายการทรัพย์สินของนางดวงสุตา นิยมลรัตน์ คู่สมรส ได้แก่ รายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน
คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ที่อยู่ใน
ชื่อนางบุญทอง สุภารังสี มารดาผู้ถูกกล่าวหา และผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ

หนังสือและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ได้แก่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘, ๕๙๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมสิ่งปลูกสร้างเลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๕๙๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ รถยนต์ ยี่ห้อโตโยต้า พอร์จูนเนอร์ ทะเบียน กธ ๗๐๐๐ เชียงใหม่ และรถยนต์ ยี่ห้อโตโยต้า เล็คซัส ทะเบียน กบ ๘๘๘๘ เชียงใหม่ ทั้งหมดอยู่ในชื่อนายวิชัย นิยมรัตน์ น้องชายผู้ถูกกล่าวหา ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมสิ่งปลูกสร้างไม่มีเลขที่ ที่อยู่ในชื่อนางมาลี แสนกลาง มารดาคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา ไม่แสดงรายการทรัพย์สินของคู่สมรส ได้แก่ รายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท และที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐, ๘๘๖๗๑ และ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่อยู่ในชื่อนายเกรียงศักดิ์ แสนกลาง นายวรพล วาสนาธาดากุล และนายพันธมิตร แสนกลาง ตามลำดับ และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการทรัพย์สินเฉพาะในส่วนรายการที่ดินและรถยนต์ซึ่งเป็นรายการทรัพย์สินเดิมที่ไม่แสดงไว้ในกรณียื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินสองครั้งก่อน เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๐ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อม. ๖๔/๒๕๕๙ คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ ว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอัน

เป็นเท็จและปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองคการบริหาร ส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งดังกล่าว กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เชียงใหม่ ซึ่งทรัพย์สินที่ปกปิดรวมถึงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท และห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหา ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ อันเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กับลงโทษจำคุก ๑๒ เดือน และในวันเดียวกันศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ อม. ๙๗/๒๕๕๙ คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๔๔/๒๕๖๐ ว่า ให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้น ผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหา รวมมูลค่า ๑๖๘,๔๕๓,๒๔๕.๗๐ บาท ตกเป็นของแผ่นดิน หากไม่อาจบังคับ คดีเอาแก่ทรัพย์สินตามคำพิพากษาข้างต้นได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่น ของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในอายุความ ๑๐ ปี แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของ แผ่นดิน ให้คืนรถยนต์นั่งส่วนบุคคล ยี่ห้อโตโยต้า หมายเลขทะเบียน กก ๑๑๑ เชียงใหม่ มูลค่า ๗๐๐,๐๐๐ บาท และหุ้น NFC จำนวน ๙,๘๗๐ หุ้น แก่เจ้าของ ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า การที่ผู้ร้องมีคำขอท้ายคำร้องให้ลงโทษ ผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งมีใช้กฎหมายที่ใช้บังคับขณะยื่นคำร้อง เป็นเรื่อง queผู้ร้องไม่ประสงค์ลงโทษผู้ถูก กล่าวหาหรือไม่ เห็นว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๒ ภายหลังจาก พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผล

ใช้บังคับ โดยยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่ มิใช่เป็นการยกเลิกการกระทำอันเป็นความผิดตามบทบัญญัติของกฎหมายเดิมไปเสียทีเดียว การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาตามที่ผู้ร้องบรรยายมาในคำร้องจึงยังคงเป็นความผิดตามบทบัญญัติของกฎหมายที่บัญญัติในภายหลังดังกล่าว และเมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ยังคงมีระวางโทษเท่าเดิม จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิดบังคับแก่คดีนี้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง แต่อย่างไรก็ดี องค์ประกอบความผิดตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคหนึ่ง ในส่วนที่ว่า จะต้องมีความผิดอันควรเชื่อได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินนั้น เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหามากกว่ากฎหมายเดิม จึงต้องนำพฤติการณ์ดังกล่าวมาประกอบการวินิจฉัยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ ที่บัญญัติให้ใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณไม่ว่าในทางใด ส่วนมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ไม่เป็นคุณ จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ บังคับแก่คดีนี้ ดังนี้ การที่ผู้ร้องบรรยายคำร้องและมีคำขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔, ๑๑๔ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะทำความผิด โดยมีได้อ้างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔, ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับขณะยื่นคำร้องมาด้วย ย่อมถือได้ว่าผู้ร้องยื่นคำร้องและอ้างมาตราในกฎหมายซึ่งบัญญัติว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นความผิดแล้ว คำร้องของ

ผู้ร้องจึงขอด้วยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม หาใช้ผู้ร้องไม่ประสงค์ให้ลงโทษดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ หรือไม่ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ในวันเดียวกัน จึงเป็นการพ้นจากตำแหน่งเดิมและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ภายในเวลาหนึ่งเดือน ผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีเข้ารับตำแหน่งใหม่ดังกล่าว ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ ซึ่งเป็นเรื่องที่กฎหมายที่บัญญัติภายหลังให้การกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดอีกต่อไป ย่อมถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคสอง นั้น เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าว มาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ บัญญัติว่า ...ถ้าพ้นจากตำแหน่งและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือน ผู้นั้นไม่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีเข้าดำรงตำแหน่งใหม่ แต่ไม่ต้องห้ามที่ผู้นั้นจะยื่นเพื่อเป็นหลักฐาน จากบทบัญญัติดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า บุคคลที่พ้นจากตำแหน่งและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือนนั้น กฎหมายมิได้กำหนดให้มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีเข้ารับตำแหน่งใหม่ ส่วนการยื่นเพื่อเป็นหลักฐาน

นั้นเป็นเรื่องความสมัครใจ หากใช้กรณีที่มีกฎหมายบังคับไม่ ดังนี้ เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้ในภายหลังไม่ได้กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเช่นผู้ถูกกล่าวหาที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องในกรณีดังกล่าว จึงเป็นกรณีที่กฎหมายที่บัญญัติในภายหลังกำหนดว่าการกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดต่อไป แม้หากฟังว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยการปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ผู้ถูกกล่าวหาที่ย่อมพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดฐานดังกล่าว ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคสอง และมาตรา ๑๗ และไม่อาจลงโทษผู้ถูกกล่าวหาในความผิดทั้งสองข้อหาดังกล่าวได้ ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ หรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้ในภายหลังไม่ได้กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเช่นผู้ถูกกล่าวหาที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องในกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี จึงเป็นกรณีที่กฎหมายที่บัญญัติในภายหลังกำหนดว่า การกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดต่อไป แม้หากฟังว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยการปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วน

จังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี และกรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ผู้ถูกกล่าวหาที่ย่อมพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดฐานดังกล่าว ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคสอง และมาตรา ๑๗ จึงไม่อาจลงโทษผู้ถูกกล่าวหาในความผิดทั้งสองข้อหาดังกล่าวได้ ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ หรือไม่ สำหรับทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสโอนให้แก่ญาติพี่น้องหลายรายการนั้น ในส่วนที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘, ๕๙๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมสิ่งปลูกสร้างเลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๕๙๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าขายให้แก่ นายวิชัย นิยมลรัตน น้องชายผู้ถูกกล่าวหา ในราคารวมทั้งสิ้น ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท กับรถยนต์ ยี่ห้อโตโยต้า พอร์จูนเนอร์ ทะเบียน กธ ๗๐๐๐ เชียงใหม่ และรถยนต์ ยี่ห้อโตโยต้า เล็คซัส ทะเบียน กบ ๘๘๘๘ เชียงใหม่ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าขายให้แก่ นายวิชัย ในราคาคันละ ๔๐๐,๐๐๐ บาท นั้น เห็นว่า นายวิชัย นิยมลรัตน เป็นน้องชายร่วมบิดามารดาเดียวกันของผู้ถูกกล่าวหา ได้ย้ายไปทำงานและพักอาศัยอยู่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นเวลานานแล้ว คงเดินทางกลับประเทศไทยเพียงปีละ ๑ ถึง ๒ ครั้ง โดยช่วงเกิดเหตุได้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรในระหว่างวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ จึงไม่มีเหตุจำเป็นต้องซื้อที่ดินและรถยนต์จากผู้ถูกกล่าวหาเพื่อใช้ประโยชน์ส่วนตัวแต่อย่างใด สอดคล้องกับข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนที่ไม่ปรากฏว่านายวิชัยเคยเข้าครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินหรือครอบครองใช้สอยรถยนต์นั้นด้วยตนเองหรือมอบหมายให้ผู้อื่นครอบครองแทนแต่ประการใด ทั้งผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าหาผู้ซื้อรายอื่นไม่ได้ เพราะบุคคลอื่นเกรงว่าผู้ร้องจะอายัดทรัพย์สิน นายวิชัยย่อมต้องทราบหรือควรจะทราบว่า การซื้อ

ทรัพย์สินในเวลานั้นมีความเสี่ยงที่จะถูกตรวจสอบทรัพย์สินในภายหลัง น่าเชื่อว่านายวิชัยเพียงแต่ยอมให้ใช้ชื่อของตนเพื่อปิดบังซ่อนเร้นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา โดยมีเจตนาจะช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหาตามวิสัยญาติใกล้ชิดเท่านั้น หากได้มีเจตนาจะซื้อทรัพย์สินมาเป็นของตนอย่างแท้จริงดังเช่นกรณีซื้อขายทั่วไป แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะอ้างว่าได้มีการชำระราคาค่าซื้อขายเป็นแคชเชียร์เช็ค แต่ก็ไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าใครเป็นผู้ออกเงินซื้อแคชเชียร์เช็คฉบับดังกล่าวหรือเป็นเงินที่มีที่มาจากแหล่งใด เมื่อพิจารณาประกอบกับว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทำสัญญาขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๕๑๒๘, ๕๕๑๒๙ พร้อมสิ่งปลูกสร้างเลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ในราคา ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท และทำสัญญาขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๕๙๘๔ เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ในราคา ๕๐๐,๐๐๐ บาท และขายรถยนต์ทั้งสองคันดังกล่าวเมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ ในราคาคันละ ๔๐๐,๐๐๐ บาทเศษ แล้ว เห็นได้ว่ามีลักษณะเป็นการเร่งรีบขายทรัพย์สินจำนวนมากในเวลาอันสั้น นับว่าผิดวิสัยของการขายทรัพย์สินเพื่อนำเงินมาใช้สอยดำรงชีพตามปกติดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างข้อเท็จจริงกลับปรากฏว่าการขายทรัพย์สินตามคำร้องทั้งหมดต่างได้กระทำในช่วงเวลาเดียวกับที่ผู้ร้องได้ชี้มูลกรณีกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาซื้อทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อดำเนินการร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดิน ซึ่งหากไม่อาจบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินนั้นได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วนก็บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ พฤติการณ์เช่นนี้เป็นข้อพิรุธว่าผู้ถูกกล่าวหาจำหน่ายโอนหรือยกย้ายถ่ายเททรัพย์สินดังกล่าวโดยมีมูลเหตุจงใจเพื่อจะหลีกเลี่ยงไม่ให้ถูกบังคับคดีจากทรัพย์สินในคดีนี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน นอกจากนี้นางสาวจันทร์จิรา สุวรรณเสน ผู้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกกล่าวหาและนายวิชัยในการโอนกรรมสิทธิ์รถยนต์ทั้งสองคันก็ให้ถ้อยคำในชั้นไต่สวนว่า ไม่เคยรู้จักนายวิชัยและไม่ทราบเกี่ยวกับการชำระราคารถยนต์ เหตุใดนายวิชัยจึงมอบหมายให้นางสาวจันทร์จิราเป็นตัวแทนรับโอนรถยนต์ทั้งที่

ไม่เคยรู้จักกัน ทำให้ไม่น่าเชื่อว่าจะมีเจตนาซื้อขายกันอย่างแท้จริง ดังนี้ นอกจากคำเบิกความของผู้ถูกกล่าวหาและนางดวงสุดาคู่สมรสเองแล้ว ทางไต่สวนไม่ปรากฏหลักฐานที่น่าเชื่อถืออื่นใด จึงฟังได้ว่าการที่ผู้ถูกกล่าวหาโอนที่ดินและรถยนต์ให้แก่นายวิชัยดังกล่าวเป็นเพียงการแสดงเจตนาหลองโดยไม่มีเจตนาผูกพันกันจริง พฤติการณ์มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาโอนที่ดินและรถยนต์ดังกล่าวเพื่อยักยัดหรือชุกซ่อนทรัพย์สินหรือมีการถือครองทรัพย์สินแทน ส่วนที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมสิ่งปลูกสร้างไม่มีเลขที่ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าขายให้แก่นางมาลี แสนกลาง มารดาคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา ในราคารวมทั้งสิ้น ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท นั้น เห็นว่า ตามทางไต่สวนไม่ปรากฏหลักฐานที่น่าเชื่อว่านางมาลีมีรายได้หรือเงินเพียงพอที่นำมาจะชำระราคาค่าซื้อทรัพย์สินดังกล่าว โดยปรากฏจากที่ผู้ร้องได้ทำการตรวจสอบบัญชีธนาคารของนางมาลีทั้งหมด ๘ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ รวมทั้งสิ้น ๓๕๙,๕๐๕.๘๗ บาท เท่านั้น และไม่พบว่ามีเงินเบิกถอนเงินฝากในช่วงที่โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้ง ๔ แปลง ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า นางมาลีมีอาชีพค้าขายหมูยอและสินค้าอื่นหลายอย่างนั้น ก็ไม่อาจแยกแยะรายการได้ชัดเจนเนื่องจากไม่มีหลักฐานเอกสารหรือบัญชีพอที่จะตรวจสอบเงินลงทุนหรือกำไรจากการค้าขายแต่ละคราวว่ามีจำนวนมากน้อยเพียงใด ทั้งยังไม่มีหลักฐานแสดงความเคลื่อนไหวทางบัญชีเงินฝากที่จะแสดงให้เห็นรายได้และเงินเก็บสะสมจำนวนมากจากการค้าขายดังที่อ้าง การที่อ้างว่านางมาลีเก็บเงินสดไว้ที่บ้านจำนวนมากนับล้านบาทนั้น ก็เป็นเรื่องง่ายแก่การกล่าวอ้าง เพราะอยู่ในความรู้เห็นของนางมาลีเองเท่านั้น ทั้งข้ออ้างดังกล่าวยังเป็นการผิดปกติวิสัยและเป็นข้อพิรุธเพราะเป็นการเก็บเงินในลักษณะที่ไม่มีความปลอดภัยและทำให้ขาดประโยชน์อันควรได้จากดอกเบี้ยอีกด้วย นอกจากนั้นยังขัดต่อการกระทำของนางมาลีเองที่ปรากฏว่ามีบัญชีเงิน

ฝากธนาคารมากถึง ๘ บัญชี ข้อเท็จจริงจึงฟังไม่ได้ว่าเงินที่นำมาซื้อแคชเชียร์เช็คที่อ้างว่าชำระราคา
ค่าที่ดินตามเอกสารหมายเลข ค.๕ ถึง ค.๘ นั้นมีที่มาอย่างไร ทั้งก็ไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าได้มีการเรียก
เก็บเงินเข้าบัญชีของผู้ถูกกล่าวหา ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาจึงเลื่อนลอยขาดหลักฐานเชื่อมโยงให้เชื่อว่า
เป็นความจริง นอกจากนี้ยังได้ความว่า นางมาลีมีอายุมากถึง ๘๕ ปี ป่วยมานาน มีอาการหลงลืม
ชอบพูดซ้ำ ๆ เป็นโรคอัลไซเมอร์ ต้องเข้ารักษาตัวที่โรงพยาบาลด้วยโรคชราอยู่เป็นประจำ จึงไม่น่า
เชื่อว่านางมาลีจะมีเจตนาซื้อที่ดินทั้ง ๔ แปลง เพื่อประโยชน์ส่วนตัวของตนเองอย่างแท้จริง ประกอบ
กับไม่ปรากฏว่านางมาลีได้เข้าครอบครองหรือหาประโยชน์จากทรัพย์สินที่อ้างว่าซื้อมานั้นแต่อย่างใด
แสดงให้เห็นว่าการโอนที่ดินทั้ง ๔ แปลงนี้เป็นการสมรู้ร่วมกันโอนที่ดินโดยไม่ตรงกับเจตนาที่แท้จริง
สำหรับที่ดินของนางดวงสุตา คู่สมรสผู้ถูกกล่าวหา โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐, ๘๘๖๗๑ และ ๘๘๖๗๓
ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่นางดวงสุตาขายให้แก่นายเกรียงศักดิ์ แสนกลาง
นางสาวกมลวรรณ แสนกลาง และนายพันมิตร แสนกลาง ตามลำดับนั้น เห็นว่า ผู้รับโอนกรรมสิทธิ์
ที่ดินทั้งสามแปลงนี้ล้วนเกี่ยวพันเป็นหลานของนางดวงสุตาทั้งสิ้น ย่อมมีเหตุที่จะช่วยเหลือกันตาม
วิสัยญาติ ทั้งได้มีการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้ง ๓ แปลงพร้อมกันเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม
๒๕๕๕ ในราคาเท่ากันคือแปลงละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท จึงเห็นได้ว่าเป็นการเร่งรีบขายทรัพย์สินในวัน
เดียวกันในลักษณะที่มุ่งจะหลีกเลี่ยงการบังคับคดีเช่นเดียวกับทรัพย์สินอื่นที่ได้วินิจฉัยมาแล้ว
นอกจากนั้น ผู้ถูกกล่าวหามิได้นำผู้รับโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินรวมทั้งนายเกริกเกียรติที่อ้างว่าออกเงินซื้อ
ที่ดินให้แก่ นายเกรียงศักดิ์ มาเบิกความยืนยันข้อเท็จจริง ทั้งที่บุคคลเหล่านี้เกี่ยวพันเป็นญาติกับ
คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาเองจึงน่าจะนำมาไต่สวนได้ แต่ก็หาได้กระทำไม่ ข้อเท็จจริงกลับปรากฏจากที่
ผู้ร้องได้ทำการตรวจสอบยอดเงินฝากบัญชีธนาคาร ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ นางสาวกมลวรรณ
มีเงินฝากทั้งหมด ๘ บัญชี รวมเป็นเงิน ๑๔๙,๘๘๒.๑๓ บาท นายพันมิตรมีเงินฝากทั้งหมด ๕ บัญชี
มีเงินคงเหลือเพียง ๒๑,๗๙๒.๔๐ บาท โดยไม่พบว่าฝ่ายผู้ซื้อได้เบิกถอนเงินฝากธนาคารในช่วงที่โอน

กรรมสิทธิ์ที่ดินแต่อย่างใด ข้อเท็จจริงจึงฟังไม่ได้ว่าเงินที่นำมาซื้อแคชเชียร์เช็คที่อ้างว่าชำระราคา
ค่าที่ดินตามเอกสารหมายเลข ค.๙ ถึง ค.๑๑ นั้นมีที่มาจากรายได้ในทางใด ขอนำสืบเกี่ยวกับรายได้
ส่วนตัวของผู้ซื้อที่เลื่อนลอยไม่น่าเชื่อถือ นอกจากนี้ยังไม่ปรากฏว่าผู้รับโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินแต่ละแปลง
ได้กระทำการใดอันแสดงออกให้เห็นว่ามีเจตนาเข้าครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินที่ซื้อมาในฐานะ
เจ้าของที่ดินนั้นแล้ว แม้อ่อนนางสาวกมลวรรณจะขายที่ดินนั้นให้แก่นายวรพล วาสนาธาตกุล แต่
นายวรพลก็อยู่กินกับนางพรกมล แสนกลาง มารดานางสาวกมลวรรณ จึงมิใช่เป็นการขายที่ดินให้แก่
บุคคลภายนอกที่ไม่มีความเกี่ยวพันอันใดกับผู้ถูกกล่าวหาเช่นเดิม พฤติการณ์จึงมีเหตุผลให้เชื่อว่าการ
จำหน่ายจ่ายโอนที่ดินทั้ง ๓ แปลงนี้ เป็นการแสดงเจตนาลงสมรู้กันเพื่อปกปิดซ่อนเร้นทรัพย์สินของ
ผู้ถูกกล่าวหา ไม่มีเจตนาให้ผู้ถูกพัวพันกันจริง สำหรับทรัพย์สินในส่วนเงินลงทุนบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น
จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ที่เป็นของนางดวงสุดา
คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าคำร้องของผู้ร้องในส่วนนี้เป็นการดำเนินกระบวนการ
พิจารณาเข้ากับคดีอาญาหมายเลขดำที่ อม. ๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ ของศาลฎีกา
แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งคดีถึงที่สุดแล้ว นั้น เห็นว่า ตามคำพิพากษา
คดีอาญาหมายเลขดำที่ อม. ๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ เป็นกรณียื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี
ในการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณี
พ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่
ส่วนคดีนี้คงมีประเด็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่แสดง
รายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการ
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ อันเป็นการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ

หนี้สินคนละคราวกันกับที่ศาลได้มีคำพิพากษาดังกล่าว จึงเป็นการแสดงเจตนาและการกระทำแต่ละ
 วาระต่างหากจากกัน คำร้องของผู้ร้องในส่วนนี้จึงมิใช่เป็นการอ้างเหตุอย่างเดียวกันในประเด็นที่ศาล
 ได้วินิจฉัยชี้ขาดและถึงที่สุดแล้ว ถือไม่ได้ว่าเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาข้อห้ามตามประมวล
 กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๔๔ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕
 และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
 พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม ตามที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง ซึ่งเมื่อข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนปรากฏ
 จากคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในคดีหมายเลขดำที่ อม.
 ๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ ว่า นางดวงสุตาทำสัญญากู้ยืมจากนางบุญทอง สุภารังสี
 มารดาผู้ถูกกล่าวหา เป็นเงินจำนวน ๗๒ ล้านบาท เพื่อซื้อหุ้นในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด
 (มหาชน) จริง โดยเป็นการแสดงเจตนาลวง การโอนหุ้นบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)
 ให้นางบุญทอง จึงเป็นการให้นางบุญทองถือครองทรัพย์สินแทน โดยคดีนี้ผู้ถูกกล่าวหา ก็ได้โต้แย้ง
 ข้อเท็จจริงในส่วนนี้เป็นอย่างอื่น จึงฟังได้ว่าเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด
 (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท เป็นทรัพย์สินของนางดวงสุตา
 คู่สมรสผู้ถูกกล่าวหา ที่มีอยู่ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ
 หนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และผู้ถูกกล่าวหาไม่
 แสดงรายการทรัพย์สินนั้น จึงเป็นการปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และตามพฤติการณ์มีเหตุ
 อันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหา มีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินนั้นเช่นกัน ดังนี้ พยานหลักฐานตาม
 การไต่สวนจึงฟังได้ว่า ที่ดินทั้ง ๗ แปลง โฉนดเลขที่ ๕๕๑๒๘ และเลขที่ ๕๕๑๒๙ ตำบลป่าแดด
 อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โฉนดเลขที่ ๖๕๔๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัด
 เชียงใหม่ ซึ่งอยู่ในชื่อของนายวิชัย นิम्मรัตน์ โฉนดเลขที่ ๕๕๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมือง
 เชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย

โฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน โฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบล
 เชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ โฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัด
 เชียงใหม่ ซึ่งอยู่ในชื่อของนางมาลี แส่นกลาง และสิ่งปลูกสร้าง ๒ หลัง เลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ ตำบล
 ป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งปลูกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๙ และบ้านไม้
 ชั้นเดียวไม่มีเลขที่ ซึ่งปลูกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ รถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า พอร์จูนเนอร์
 หมายเลขทะเบียน กธ ๗๐๐๐ เชียงใหม่ และรถยนต์ ยี่ห้อโตโยต้า เล็คซัส หมายเลขทะเบียน กบ
 ๘๘๘๘ เชียงใหม่ ซึ่งอยู่ในชื่อของนายวิชัย เป็นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ที่มอบหมายให้อยู่ในความ
 ครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่น ส่วนที่ดิน ๓ แปลง โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอ
 เมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายเกรียงศักดิ์ แส่นกลาง โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง
 อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายวรพล วาสนาธาดากุล โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบล
 เวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายพันธมิตร แส่นกลาง และรายการเงินลงทุน
 ในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒
 บาท เป็นของนางดวงสุตา คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา ที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแล
 ของบุคคลอื่น โดยมีเจตนาหลงเพื่อปกปิดมิให้มีการบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินต่าง ๆ ดังกล่าวของตน
 และคู่สมรส เมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการทรัพย์สินในส่วนนี้ไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ
 หนี้สิน จึงเป็นการปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ แมื่อก่อนหน้านั้นผู้ถูกกล่าวหาเคยแสดงรายการ
 ทรัพย์สินเหล่านี้ไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การ
 บริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การ
 บริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
 เชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ มาแล้วก็ตาม แต่จากพฤติการณ์ที่ผู้ถูกกล่าวหา มีเจตนาหลงโดย
 สมรู้กันเพื่อปกปิดซ่อนเร้นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสดังวินิจฉัยแล้วข้างต้น ย่อมบ่งชี้ได้ว่า

ผู้ถูกกล่าวหาพยายามที่จะปกปิดความมียู่ของทรัพย์สินตลอดจนที่มาของทรัพย์สินนั้นด้วย เพื่อหลีกเลี่ยงมิให้มีการบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินนั้นทั้งหมดหรือแต่บางส่วนได้ ถือได้ว่าผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔, ๑๖๗ จึงฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องโดยปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องโดยปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ มีผลห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหา ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง นอกจากนี้ การกระทำของผู้ถูกกล่าวหายังเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามมาตรา ๑๑๔ ด้วย

จึงวินิจฉัยว่า นายเกษม นิยมลรัตน์ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทาง

การเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ แต่ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ จำคุก ๒ เดือน ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก.

นางวยุรี วัฒนวรลักษณ์

(อม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม.๙/๒๕๖๒

คดีหมายเลขแดงที่ อม.๑๐๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๓๐ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายเกษม นิยมรัตน์ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ และผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริงต่อผู้ร้อง แต่ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กล่าวคือ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

เชียงใหม่ ไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ของนางดวงสุตา นิยมลรัตน์ คู่สมรสที่อยู่ในชื่อของนางบุญทอง สุภารังสี มารดาของผู้ถูกกล่าวหา ส่วนกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาเป็นเวลาหนึ่งปี กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ไม่แสดงรายการทรัพย์สิน ที่ดิน ๗ แปลง โฉนดเลขที่ ๕๕๑๒๘ และเลขที่ ๕๕๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โฉนดเลขที่ ๖๕๙๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ที่อยู่ในชื่อของนายวิชัย นิยมลรัตน์ น้องชายของผู้ถูกกล่าวหา โฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย โฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน โฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ โฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่อยู่ในชื่อของนางมาลี แสนกลาง มารดาของนางดวงสุตา นิยมลรัตน์ คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา และสิ่งปลูกสร้าง ๒ หลัง เลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งปลูกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๕๑๒๙ และบ้านไม้ชั้นเดียวไม่มีเลขที่ซึ่งปลูกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ รถยนต์ ๒ คัน อยู่ในชื่อของนายวิชัยน้องชายของผู้ถูกกล่าวหา และรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น ดังกล่าว ที่ดิน ๓ แปลง โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูนที่อยู่ในชื่อนายเกรียงศักดิ์ แสนกลาง โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่อยู่ในชื่อนายวรพล วาสนาธาดากุล โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่อยู่ในชื่อนายพันธมิตร แสนกลาง กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ไม่แสดงรายการทรัพย์สินในส่วนรายการที่ดินและรถยนต์ซึ่งเป็นทรัพย์สินรายการเดิมที่ไม่แสดงไว้ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินสองครั้งก่อน จากการตรวจสอบพบว่า ผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสทำนิติกรรมโอนทรัพย์สินดังกล่าวไปอยู่ในชื่อของญาติพี่น้องและบุคคลอื่น จำนวนหลายรายการ จึงดำเนินการสอบปากคำพยานบุคคลและมีหนังสือขอทราบข้อเท็จจริงไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ผู้ร้องพิจารณาแล้ว เห็นว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อม ๖๔/๒๕๕๙ คดีหมายเลขแดงที่ อม ๔๓/๒๕๖๐ วินิจฉัยว่า การที่ผู้คัดค้านไม่แสดงหุ้น ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท เป็นการปกปิดข้อเท็จจริงอันควรแจ้งให้ทราบ ดังนั้น การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้แสดงรายการหุ้นดังกล่าวในคดีนี้จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ส่วนรายการทรัพย์สินอื่น ๆ ฟังไม่ได้ว่าขายให้แก่ นายวิชัย นางมาลี นางสาวกมลวรรณ นายเกรียงไกร นายพันธมิตร จริง แต่เป็นการแสดงเจตนาหลงเพื่อเป็นการอำพรางทรัพย์สินโดยมีเจตนาให้บุคคลอื่นถือครองทรัพย์สินไว้แทน ผู้รับโอนทรัพย์สินต่างมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ในฐานะเครือญาติกับผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรส ไม่ปรากฏว่าบุคคลดังกล่าวมีรายการเคลื่อนไหวหรือเงินฝากคงเหลือในบัญชีธนาคารระหว่างทำการซื้อขายโอนกรรมสิทธิ์ ทั้งไม่ได้ประกอบอาชีพมั่นคงหรือมีรายได้เพียงพอที่จะซื้อทรัพย์สิน ไม่ปรากฏว่าได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาปีภาษี ๒๕๕๘ และ ๒๕๕๙ และการโอนกรรมสิทธิ์ทุกรายการเกิดขึ้นในระหว่างเดือนมิถุนายนถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาที่อัยการสูงสุดยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้น ผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดิน เป็นพฤติการณ์เชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหา มีเจตนาหลีกเลี่ยงมิ

ให้ถูกบังคับคดีหากศาลพิพากษาให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติตกเป็นของแผ่นดินแต่ไม่สามารถบังคับเอาแก่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้นได้ ขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ และขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ และได้ยื่นคำร้องลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๑ ว่า ผู้ร้องมีคำขอท้ายคำร้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ยกเลิกไปแล้ว จึงเป็นเรื่องที่ผู้ร้องไม่ประสงค์จะลงโทษผู้ถูกกล่าวหา

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวนประกอบรายงานของผู้ร้องแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้เป็นยุติในเบื้องต้นว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ และผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๕

ตุลาคม ๒๕๕๘ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ส่วนกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ไม่แสดงรายการทรัพย์สิน ที่ดิน ๗ แปลง โฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘ และเลขที่ ๕๙๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โฉนดเลขที่ ๖๕๙๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งอยู่ในชื่อของนายวิชัย นิम्मลรัตน์ น้องชายของผู้ถูกกล่าวหา โฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย โฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน โฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ โฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งอยู่ในชื่อของนางมาลี แสนกลาง มารดาของนางดวงสุตา นิम्मลรัตน์ คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา และสิ่งปลูกสร้าง ๒ หลัง เลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ปลูกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๙ และบ้านไม้ชั้นเดียวไม่มีเลขที่ ซึ่งปลูกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ รถยนต์ ๒ คันซึ่งอยู่ในชื่อของนายวิชัยน้องชายของผู้ถูกกล่าวหา และรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น ที่ดิน ๓ แปลง โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูนซึ่งอยู่ในชื่อนายเกรียงศักดิ์ แสนกลาง โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูนซึ่งอยู่ในชื่อนายวรพล วาสนา

ธาดากุล โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนาย พันธมิตร แส่นกลาง กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ไม่แสดงรายการทรัพย์สินที่ดินและรถยนต์ซึ่งเป็นทรัพย์สินรายการเดิมที่ไม่ แสดงไว้ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินสองครั้งก่อน เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๐ ศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อม ๖๔/๒๕๕๙ คดี หมายเลขแดงที่ อม ๔๓/๒๕๖๐ ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและ เอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จและปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้ง ให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่ง ที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และ กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรณี เข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยปกปิดข้อเท็จจริงซึ่งรวมถึงรายการ เงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ห้ามมิให้ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่ วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ อันเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และลงโทษจำคุก ๑๒ เดือน วันเดียวกันศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พิจารณาในคดีหมายเลขดำที่ อม ๙๗/๒๕๕๙ คดีหมายเลขแดงที่ อม ๔๔/๒๕๖๐ ว่า ให้ทรัพย์สินที่ เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหา รวมมูลค่า ๑๖๘,๔๕๓,๒๔๕.๗๐ บาท ตกเป็นของแผ่นดิน หากไม่ อาจบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินตามคำพิพากษาข้างต้นได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ให้บังคับคดีเอาแก่ ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในอายุความ ๑๐ ปี แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้

ตกเป็นของแผ่นดิน ให้คืนรถยนต์นั่งส่วนบุคคล ยี่ห้อโตโยต้า หมายเลขทะเบียน กก ๑๑๑ เชียงใหม่ มูลค่า ๗๐๐,๐๐๐ บาท และหุ้น NFC จำนวน ๙,๘๗๐ หุ้น แก่เจ้าของ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกตามคำร้องของผู้ถูกกล่าวหาว่า คำร้องของผู้ร้อง ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยผู้ถูกกล่าวหาอ้างในคำร้องว่า ผู้ร้องมีคำขอท้ายคำร้องขอให้ลงโทษตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ยกเลิกไปแล้ว จึงเป็นเรื่องที่ผู้ร้องไม่ประสงค์จะลงโทษผู้ถูกกล่าวหาหรือไม่ เห็นว่า ขณะที่ผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๒ ได้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับแล้วโดยใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็น ความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม มิใช่เป็นการยกเลิกการกระทำอันเป็นความผิดตามบทบัญญัติ ของกฎหมายเดิมไปเลยทีเดียว จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิดบังคับแก่คดีนี้ตามประมวล กฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๗ และศาลย่อมมีอำนาจกำหนดมาตรการบังคับ ทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ ได้ การที่ผู้ร้องบรรยายคำร้องและมีคำขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔, ๑๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิด โดยมีได้อ้างพระราชบัญญัติประกอบ

รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔, ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับขณะยื่นคำร้องมาด้วย ย่อมถือได้ว่าผู้ร้องอ้างมาตราในกฎหมายที่บัญญัติว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาตามคำร้องเป็นความผิดแล้ว คำร้องของผู้ร้องจึงชอบด้วยกฎหมายตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๖) หาใช่เป็นกรณีที่ผู้ร้องไม่ประสงค์ให้ลงโทษดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง ข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ หรือไม่ โดยผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ในวันเดียวกัน จึงไม่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ ซึ่งเป็นกฎหมายที่บัญญัติภายหลังให้การกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดอีกต่อไปนั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๕ วรรคสาม บัญญัติว่า “การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นตามกำหนดดังต่อไปนี้ (๑) ตำแหน่งตามมาตรา ๑๐๒ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้ยื่นเมื่อเข้ารับตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่ง” และมาตรา ๑๐๕ วรรคสี่

บัญญัติว่า “ในกรณีตาม (๑) ถ้าพ้นจากตำแหน่งและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือน ผู้นั้นไม่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีเข้าดำรงตำแหน่งใหม่ แต่ไม่ต้องห้ามที่ผู้นั้นจะยื่นเพื่อเป็นหลักฐาน” จากบทบัญญัติดังกล่าว บุคคลที่พ้นจากการเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใหม่ภายในหนึ่งเดือนนั้น ไม่มีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีเข้ารับตำแหน่งใหม่ ส่วนการยื่นเพื่อเป็นหลักฐานก็เป็นเรื่องของความสมัครใจหาใช่เป็นกรณีที่มีกฎหมายบังคับไม่ ดังนั้น เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้ในภายหลังไม่ได้กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่พ้นจากตำแหน่งและเข้าดำรงตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือน เช่นผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง ในกรณีดังกล่าว จึงเป็นกรณีที่กฎหมายที่บัญญัติในภายหลังการกระทำผิดกำหนดว่าการกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดต่อไป แม้หากผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดในสองกรณีนี้ตามคำร้องของผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหา ก็พ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดในความผิดทั้งสองกรณีนี้คือ ฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๖ และมาตรา ๑๗ จึงไม่อาจพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดทั้งสองฐานดังกล่าวได้ ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังขึ้น

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิดไม่ได้กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเช่นผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องในกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี จึงเป็นกรณีที่กฎหมายที่บัญญัติในภายหลังการกระทำความผิดกำหนดว่า การกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดต่อไป แม้หากผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี และกรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ผู้ถูกกล่าวหา ก็พ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒ วรรคสอง และมาตรา ๑๗ ย่อมไม่อาจพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดในความผิดทั้งสองฐานดังกล่าวได้ ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังขึ้น

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งยื่นเมื่อ

วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ หรือไม่ เห็นสมควรวินิจฉัยเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรส โอนให้แก่ญาติพี่น้องซึ่งมีหลายรายการเป็นลำดับไปดังนี้ สำหรับที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘, ๕๙๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมสิ่งปลูกสร้างเลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๕๙๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าขายให้แก่ นายวิชัย นิยมลรัตน์ น้องชายของผู้ถูกกล่าวหา ในราคารวมทั้งสิ้น ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และรถยนต์ ยี่ห้อโตโยต้า พอร์จูนเนอร์ หมายเลขทะเบียน กธ ๗๐๐๐ เชียงใหม่ กับรถยนต์ ยี่ห้อโตโยต้า เล็คซัส หมายเลขทะเบียน กบ ๘๘๘๘ เชียงใหม่ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าขายให้แก่ นายวิชัย ในราคาคันละ ๔๐๐,๐๐๐ บาท นั้น เห็นว่า นายวิชัย นิยมลรัตน์ เป็นน้องชายร่วมบิดามารดาเดียวกับผู้ถูกกล่าวหา นายวิชัยทำงานและพักอาศัยอยู่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นเวลานานแล้ว และเดินทางกลับประเทศไทยเพียงปีละ ๑ ถึง ๒ ครั้ง ในช่วงเกิดเหตุ นายวิชัยเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรในระหว่างวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ กรณีจึงไม่มีเหตุผลความจำเป็นใดๆ ที่นายวิชัยจะต้องซื้อที่ดินและรถยนต์จากผู้ถูกกล่าวหาเพื่อเก็บไว้ใช้ประโยชน์ส่วนตัวแต่อย่างใด และข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามการไต่สวนนายวิชัยก็ไม่เคยเข้าครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินหรือครอบครองใช้ประโยชน์ในรถยนต์นั้นด้วยตนเองหรือมอบให้ผู้อื่นครอบครองแทน ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหารับว่าไม่สามารถหาผู้ซื้อรายอื่นได้เพราะบุคคลทั้งหลายกลัวว่าเมื่อซื้อไปแล้วจะถูกผู้ร้องอายัดทรัพย์สิน นายวิชัยย่อมต้องทราบว่าการซื้อทรัพย์สินจากผู้ถูกกล่าวหาในช่วงเวลาดังกล่าวมีความเสี่ยงที่จะถูกตรวจสอบทรัพย์สินในภายหลังได้ จึงเป็นที่สงสัยว่านายวิชัยอาจเพียงแต่ยอมให้ใช้ชื่อของตนเพื่อปิดบังซ่อนเร้นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา โดยมีเจตนาที่จะช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเป็นพี่ชายเท่านั้น ไม่ได้มีเจตนาที่จะซื้อทรัพย์สินดังกล่าวทั้งหมดมาเป็นของตนเองอย่างแท้จริง

แม้ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าได้ชำระราคาของที่ซื้อขายเป็นแคชเชียร์เช็ค แต่ไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าใครเป็นผู้ออกเงินซื้อแคชเชียร์เช็คฉบับดังกล่าวหรือเป็นเงินที่มีที่มาจากแหล่งใด เมื่อนำข้อเท็จจริงดังกล่าวมาพิจารณาประกอบกับข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ทำสัญญาขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘, ๕๙๑๒๙ พร้อมสิ่งปลูกสร้างเลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ในราคา ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท และทำสัญญาขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๕๙๘๔ เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ในราคา ๕๐๐,๐๐๐ บาท และขายรถยนต์ทั้งสองคันดังกล่าวเมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ ในราคาคันละ ๔๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว ก็เห็นได้อย่างชัดเจนว่ามีลักษณะเป็นการเร่งรีบขายทรัพย์สินจำนวนมากในเวลาอันสั้น ซึ่งไม่ใช่ลักษณะของการขายทรัพย์สินเพื่อนำเงินมาใช้ในการดำรงชีพตามปกติที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง และการขายทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาตามคำร้องทั้งหมดได้กระทำขึ้นในช่วงเวลาเดียวกับที่ผู้ร้องได้ชี้มูลกรณีกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาเพิ่มหนี้เพิ่มหนี้ผิดปกติดำเนินการร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดิน ซึ่งหากไม่อาจบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินนั้นได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วนก็บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ พฤติการณ์ดังกล่าวจึงเป็นข้อพิรุธที่บ่งชี้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจำหน่ายจ่ายโอนหรือยกย้ายถ่ายเททรัพย์สินดังกล่าวโดยมีมูลเหตุจงใจเพื่อจะหลีกเลี่ยงไม่ให้ทรัพย์สินดังกล่าวทั้งหมดหรือแต่บางส่วนถูกบังคับคดีแทนทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ศาลมีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน จึงทำให้เป็นข้อสงสัยและไม่น่าเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาและนายวิชัยจะมีเจตนาซื้อขายกันอย่างแท้จริง ดังนั้น เมื่อทางไต่สวนไม่ปรากฏหลักฐานอื่นใดที่น่าเชื่อถือ คงมีเพียงคำเบิกความของผู้ถูกกล่าวหาและนางดวงสุดา ซึ่งเป็นคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาเท่านั้น กรณีจึงฟังได้ว่า การที่ผู้ถูกกล่าวหาโอนที่ดินและรถยนต์ให้แก่

นายวิชัยดังกล่าวเป็นเพียงการแสดงเจตนาหลงโดยไม่มีเจตนาผูกพันกันจริง พฤติการณ์มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาโอนที่ดินและรถยนต์ดังกล่าวเพื่อยักยัดหรือซุกซ่อนทรัพย์สินหรือให้นายวิชัยถือครองทรัพย์สินแทนผู้ถูกกล่าวหาเท่านั้น

ส่วนที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมสิ่งปลูกสร้างที่ยังสร้างไม่เสร็จ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าขายให้แก่นางมาลี แสนกลาง มารดาคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา ในราคารวมทั้งสิ้น ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท นั้น เห็นว่า ตามทางไต่สวนไม่ปรากฏหลักฐานที่น่าเชื่อถือว่านางมาลีมีรายได้จากการค้าขายหรือเงินเก็บสะสมเพียงพอที่จะนำมาชำระราคาในการซื้อทรัพย์สินดังกล่าว โดยปรากฏข้อเท็จจริงจากการที่ผู้ร้องตรวจสอบบัญชีเงินฝากธนาคารของนางมาลีทั้งหมด ๘ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ รวมทั้งสิ้น ๓๕๙,๕๐๕.๘๗ บาท เท่านั้น และไม่ปรากฏว่ามีการเบิกถอนเงินฝากในช่วงที่มีการโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้ง ๔ แปลง ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า นางมาลีมีอาชีพค้าขายโดยขายหมูยอ และสินค้าอื่นหลายอย่างนั้น ก็ไม่อาจตรวจสอบเพื่อพิสูจน์ความจริงได้ เนื่องจากไม่มีหลักฐานเอกสารหรือบัญชีพอที่จะตรวจสอบเงินลงทุนหรือกำไรจากการค้าขายแต่ละคราวว่ามีจำนวนมากน้อยเพียงใด ทั้งยังไม่มีหลักฐานแสดงความเคลื่อนไหวทางบัญชีเงินฝากที่จะแสดงให้เห็นรายได้และเงินเก็บสะสมจำนวนมากจากการค้าขายดังที่อ้าง ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า นางมาลีเก็บเงินสดไว้ที่บ้านจำนวนมาก นับล้านบาทนั้น ก็เป็นการกล่าวอ้างเพียงลอยๆ โดยไม่มีพยานหลักฐานสนับสนุน จึงไม่น่าหนักใจรับฟัง ทั้งข้ออ้างดังกล่าวยังเป็นการผิดปกติวิสัยและเป็นข้อพิรุธ เพราะนางมาลีมีบัญชีเงินฝากถึง

๘ บัญชี แต่กลับอ้างว่าเก็บเงินไว้ที่บ้านจำนวนมาก ซึ่งเป็นการเก็บเงินในลักษณะที่ไม่มีความปลอดภัยและทำให้ขาดประโยชน์อันควรได้จากดอกเบี้ยเงินฝากอีกด้วย ข้อเท็จจริงจึงฟังไม่ได้ว่าเงินที่นำมาซื้อแคชเชียร์เช็คที่อ้างว่าชำระราคาค่าที่ดินตามเอกสารหมายเลข ค.๕ ถึง ค.๘ นั้นมีที่มาอย่างไร ทั้งไม่ปรากฏหลักฐานว่าได้มีการนำไปเรียกเก็บเงินในบัญชีเงินฝากใดของผู้ถูกกล่าวหา ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาจึงเลื่อนลอยขาดหลักฐานที่น่าเชื่อถือ ประกอบกับนางมาลีมีอายุมากถึง ๘๕ ปี ป่วยมาเป็นเวลานาน มีอาการหลงลืม เป็นโรคอัลไซเมอร์ ต้องเข้ารักษาตัวที่โรงพยาบาลด้วยโรคชราเป็นประจำ และไม่ปรากฏว่านางมาลีได้เข้าครอบครองหรือหาประโยชน์จากทรัพย์สินที่อ้างว่าซื้อมานั้นแต่อย่างใด จึงไม่น่าเชื่อว่านางมาลีจะมีเจตนาซื้อที่ดินทั้ง ๔ แปลง เพื่อประโยชน์ของตนเองอย่างแท้จริง ข้อเท็จจริงแสดงให้เห็นว่าการโอนที่ดินทั้ง ๔ แปลงนี้เป็นการสมรู้ร่วมกันโอนที่ดินโดยไม่ตรงกับเจตนาที่แท้จริง อันเป็นการยกย้ายปกปิดซ่อนเร้นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาหรือให้มีการถือครองทรัพย์สินแทน

ส่วนที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่นางดวงสุดา คู่สมรสผู้ถูกกล่าวหา ขายให้แก่นายเกรียงศักดิ์ แสงกลาง ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่นางดวงสุดาขายให้แก่นางสาวกมลวรรณ แสงกลาง และที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่นางดวงสุดาขายให้แก่นายพันธมิตร แสงกลาง นั้น เห็นว่า ผู้รับโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้ง ๓ แปลงนี้ ล้วนแต่เกี่ยวพันเป็นหลานของนางดวงสุดาทั้งสิ้น กรณีมีเหตุให้สงสัยได้ว่าย่อมต้องช่วยเหลือกันตามวิสัยญาติ ทั้งได้มีการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้ง ๓ แปลงพร้อมกันเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ในราคาเท่ากันคือแปลงละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเห็นได้ว่าเป็นการเร่งรีบขายทรัพย์สินในวันเดียวกัน ในลักษณะที่บ่งชี้ให้เห็นว่ามุ่งจะหลีกเลี่ยงการบังคับคดีเช่นเดียวกับทรัพย์สินอื่นที่ได้วินิจฉัยมาแล้ว

ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาได้นำผู้รับโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้งสามคนรวมทั้งนายเกริกเกียรติที่อ้างว่า
ออกเงินซื้อที่ดินให้แก่นายเกรียงศักดิ์มาเบิกความยืนยันข้อเท็จจริงเรื่องการซื้อขายที่ดินดังกล่าว
ทั้งที่บุคคลดังกล่าวล้วนเกี่ยวพันเป็นญาติกับนางดวงสุดาคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาเอง ซึ่งสามารถ
นำมาไต่สวนได้โดยง่าย นอกจากนั้นยังปรากฏข้อเท็จจริงจากการที่ผู้ร้องได้ตรวจสอบยอดเงินฝาก
ในบัญชีธนาคาร ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ของบุคคลที่รับโอนที่ดินของนางดวงสุดา พบว่า
นางสาวกมลวรรณมีเงินฝากทั้งหมด ๘ บัญชี รวมเป็นเงิน ๑๔๙,๘๘๒.๑๓ บาท นายพันธมิตรมีเงิน
ฝากทั้งหมด ๕ บัญชี รวมเป็นเงิน ๒๑,๗๙๒.๔๐ บาท เท่านั้น และไม่พบว่ามีฝ่ายผู้ซื้อคนใดได้เบิก
ถอนเงินฝากจากธนาคารในช่วงที่มีการโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินกัน ชื่อนำสืบเกี่ยวกับรายได้ส่วนตัวของ
ผู้ซื้อที่ดินทุกคนล้วนเลื่อนลอยไม่มีความน่าเชื่อถือ ข้อเท็จจริงจึงฟังไม่ได้ว่าเงินที่นำมาซื้อแคชเชียร์
เช็คที่อ้างว่าชำระราคาในการซื้อขายที่ดินตามเอกสารหมายเลข ค.๙ ถึง ค.๑๑ นั้นมีที่มาจากรายได้
ในทางใด ประกอบกับไม่ปรากฏว่าผู้รับโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินแต่ละแปลงได้กระทำการใดที่แสดงให้เห็น
ว่ามีเจตนาเข้าครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินที่ซื้อมาในฐานะเจ้าของที่ดินนั้นแล้ว แม้อ่อนนางสาว
กมลวรรณได้ขายที่ดินต่อไปให้แก่นายวรพล วาสนาธาดากุล แต่นายวรพลก็อยู่กินฉันสามีภริยากับ
นางพรกมล แสนกลาง มารดาของนางสาวกมลวรรณ จึงไม่ใช่เป็นการขายที่ดินให้แก่บุคคลภายนอกที่
ไม่มีความเกี่ยวพันกับผู้ถูกกล่าวหา ตามพฤติการณ์จึงมีเหตุให้เชื่อได้ว่าการจำหน่ายโอนที่ดินทั้ง
๓ แปลงนี้ เป็นการกระทำเพื่อปกปิดซ่อนเร้นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา โดยไม่มีเจตนาซื้อขายกันจริง
แต่เป็นกรณีที่นางดวงสุดาให้บุคคลอื่นใส่ชื่อถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินแทนเท่านั้น

จากเหตุผลดังที่ได้วินิจฉัยมาแล้ว พยานหลักฐานตามการไต่สวนจึงฟังได้ว่า ที่ดินทั้ง
๗ แปลง โฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘ และเลขที่ ๕๙๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัด

เชียงใหม่ โฉนดเลขที่ ๖๕๘๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ที่อยู่ในชื่อของ นายวิชัย นิम्मลรัตน์ โฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย โฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน โฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ โฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่อยู่ในชื่อของนางมาลี แส่นกลาง และสิ่งปลูกสร้าง ๒ หลัง เลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ที่ปลูกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๙ และบ้านไม้ชั้นเดียวไม่มี เลขที่ ที่ปลูกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ รถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า พอร์จูนเนอร์ หมายเลขทะเบียน กธ ๗๐๐๐ เชียงใหม่ และรถยนต์ ยี่ห้อโตโยต้า เลิกซ์ หมายเลขทะเบียน กบ ๘๘๘๘ เชียงใหม่ ที่อยู่ในชื่อของนายวิชัย เป็นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่น ส่วนที่ดิน ๓ แปลง โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่อยู่ในชื่อนายเกรียงศักดิ์ แส่นกลาง โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่อยู่ในชื่อนายวรพล วาสนาธาดากุล โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่อยู่ในชื่อนายพัณมิตร แส่นกลาง เป็นของนางดวงสุตา คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา ที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่น โดยมีเจตนาหลงเพื่อปกปิดไม่ให้มีการบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินต่างๆ ดังกล่าวของผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรส เมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการทรัพย์สินในส่วนนี้ไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน จึงเป็นการปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ถึงแม้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้เคยแสดงรายการทรัพย์สินเหล่านี้ไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายก

องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายก
องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วน
จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ มาแล้วก็ตาม แต่ตามพหุติกาณที่ผู้ถูกกล่าวหาจะมีเจตนา
หลงโดยสมรู้กันกับพวกเพื่อปกปิดซ่อนเร้นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสตั้งที่ได้วินิจฉัย
มาแล้วข้างต้น บ่งชี้ให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาพยายามปกปิดความมั่งอยู่ของทรัพย์สินตลอดจนที่มาของ
ทรัพย์สินดังกล่าวด้วย เพื่อหลีกเลี่ยงมิให้มีการบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินนั้นทั้งหมดหรือแต่บางส่วน
จึงถือได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินตามที่บัญญัติไว้ใน
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๑๑๔, ๑๖๗ จึงฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและ
เอกสารประกอบต่อผู้ร้องโดยปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการ
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

ส่วนที่ผู้ร้องอ้างในคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ
หนี้สินต่อผู้ร้องโดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)
จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ที่เป็นของนางดวงสุดา คู่สมรสของผู้ถูก
กล่าวหา นั้น ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่า คำร้องของผู้ร้องในส่วนการไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัท
แอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) นี้ เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาเข้ากับคดีอาญาหมายเลข
ดำที่ อม ๖๔/๒๕๕๘ หมายเลขแดงที่ อม ๔๓/๒๕๖๐ ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง
ตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งคดีถึงที่สุดแล้ว จึงต้องห้ามมิให้ดำเนินกระบวนการพิจารณาในเรื่องนี้อีก เห็นว่า
ตามคำพิพากษาคดีอาญาหมายเลขดำที่ อม ๖๔/๒๕๕๘ หมายเลขแดงที่ อม ๔๓/๒๕๖๐ เป็นกรณี

จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนคดีนี้มีประเด็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ โดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ ซึ่งเป็นการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินคนละครั้งกับที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ได้มีคำพิพากษาคดีอาญาหมายเลขดำที่ อม ๖๔/๒๕๕๘ หมายเลขแดงที่ อม ๔๓/๒๕๖๐ ไปแล้ว จึงสามารถแยกเจตนาและการกระทำในแต่ละครั้งออกจากกันได้ คำร้องของผู้ร้องคดีนี้จึงมิใช่เป็นการอ้างเหตุอย่างเดียวกันในประเด็นที่ศาลได้วินิจฉัยชี้ขาดและคดีถึงที่สุดแล้ว ถือไม่ได้ว่าเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๔๔ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม สิทธิในการยื่นคำร้องของผู้ร้องในส่วนที่เกี่ยวกับทรัพย์สินดังกล่าวจึงไม่ระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๔) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม ผู้ร้องจึงมีอำนาจยื่นคำร้องเป็น

คดีนี้ได้โดยไม่เป็นการยื่นคำร้องซ้ำ ดังนั้นเมื่อข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนปรากฏจากคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อม. ๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ ว่านางดวงสุดาทำสัญญากู้ยืมเงินจากนางบุญทอง สุภารังสี มารดาของผู้ถูกกล่าวหาเป็นเงินจำนวน ๗๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อซื้อหุ้นของบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) โดยเป็นการแสดงเจตนาหลง และการโอนหุ้นบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ให้นางบุญทอง เป็นเพียงการให้นางบุญทองถือครองทรัพย์สินแทน และคดีนี้ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้โต้แย้งข้อเท็จจริงที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้เคยวินิจฉัยไว้เป็นอย่างอื่น จึงฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และตามพฤติการณ์มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินนั้นในกรณีไม่แสดงหุ้นในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ดังกล่าวข้างต้น

อย่างไรก็ตาม การที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินอันเป็นที่ดินและรถยนต์ดังที่ได้วินิจฉัยแล้ว กับการที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ที่เป็นของนางดวงสุดา คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา นั้น เป็นการปกปิดข้อเท็จจริงอันควรแจ้งให้ทราบสำหรับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินในวาระเดียวกันคือ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ย่อมเป็นความผิดเพียงกรรมเดียว ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐

อนึ่ง แม้ภายหลังการกระทำความผิด ได้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑

โดยให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิดยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิด บังคับแก่คดีนี้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๗ แต่อย่างไรก็ตาม องค์ประกอบของความผิดตามบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคหนึ่ง ในส่วนที่ว่า และต้องมีพฤติการณ์อันควร เชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่เจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินนั้น เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหามากกว่า กฎหมายเดิม จึงต้องนำพฤติการณ์ดังกล่าวมาประกอบการวินิจฉัยคดีด้วยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ ที่บัญญัติให้ใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณแก่ผู้กระทำความผิดไม่ว่าในทางใด ส่วนมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ บังคับแก่ คดีนี้ มีผลห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมือง เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง นอกจากนั้น การกระทำของผู้ถูกกล่าวหา ยังเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและ เอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด ตามมาตรา ๑๑๙ ด้วย

จึงวินิจฉัยว่า นายเกษม นิยมลรัตน์ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือ

ปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
เชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรง
ตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้น
จากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง
ก็มีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ จำคุก ๒ เดือน ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก.

นางสาวนันทวัน เจริญชาศรี

(อม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม.๙/๒๕๖๒

คดีหมายเลขแดงที่ อม.๑๐/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๓๐ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายเกษม นิยมรัตน์ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหาร

ส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔, ๑๑๙ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์คำร้อง ประกอบเอกสารตามคำร้อง คำให้การของผู้ถูกกล่าวหา และพยานหลักฐานตามทางไต่สวนแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ของนางดวงสุดา นิลมรัตน์ คู่สมรสผู้ถูกกล่าวหา และผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ไม่แสดงรายการทรัพย์สิน ที่ดิน ๗ แปลง โฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘ และเลขที่ ๕๙๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โฉนดเลขที่ ๖๕๙๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ (อยู่ในชื่อของนายวิชัย นิยมรัตน์ น้องชายผู้ถูกกล่าวหา) โฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลป่าแดด อำเภอ

เมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัด
 เชียงราย โฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน โฉนดเลขที่ ๖๗๑๕
 ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ โฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี
 จังหวัดเชียงใหม่ (อยู่ในชื่อของนางมาลี แสกลางมารดาของนางดวงสุตา นิยมลรัตน์ คู่สมรส
 ผู้ถูกกล่าวหา) และสิ่งปลูกสร้าง ๒ หลัง บ้านเลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่
 จังหวัดเชียงใหม่ บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๕๑๒๙ (อยู่ในชื่อของนายวิชัย) และบ้านไม่มีเลขที่ บนที่ดิน
 โฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ (อยู่ในชื่อของนางมาลี) รถยนต์ ๒ คัน (อยู่ในชื่อของนายวิชัย) ของผู้ถูกกล่าวหา
 และรายการเงินลงทุนหุ้นในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐
 หุ้น (อยู่ในชื่อนางบุญทอง สุภารังสี มารดาผู้ถูกกล่าวหา) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง
 อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน (อยู่ในชื่อนายเกรียงศักดิ์ แสกลาง) โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบล
 เวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน (อยู่ในชื่อนายวรพล วาสนาธาดากุล) โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๓
 ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน (อยู่ในชื่อนายพันธุ์มิตร แสกลาง) เมื่อวันที่ ๑๖
 มีนาคม ๒๕๖๐ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาในคดีหมายเลข
 แดงที่ อม.๔๓/๒๕๖๐ ระหว่างคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ร้อง กับ นายเกษม นิยมลรัตน์ ผู้คัดค้าน
 ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อ
 คณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จและปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจาก
 ตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็น
 เวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีเข้ารับ
 ตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่ง

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยปกปิดข้อเท็จจริงซึ่งรวมถึงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ซึ่งเป็นของนางดวงสุดา นิยมลรัตน์ คู่สมรสผู้ถูกกล่าวหา โดยให้นางบุญทอง สุภารังษี มารดาผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ถือแทน ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ อันเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กับลงโทษจำคุก ๑๒ เดือน และในวันเดียวกันศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ อม. ๔๔/๒๕๖๐ ว่า ให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหารวมมูลค่า ๑๖๘,๔๕๓,๒๔๕.๗๐ บาท ตกเป็นของแผ่นดิน หากไม่อาจบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินตามคำพิพากษาข้างต้นได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในอายุความ ๑๐ ปี แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ให้คืนรถยนต์นั่งส่วนบุคคล ยี่ห้อโตโยต้า หมายเลขทะเบียน กก ๑๑๑ เชียงใหม่ มูลค่า ๗๐๐,๐๐๐ บาท และหุ้น NFC จำนวน ๙,๘๗๐ หุ้น แก่เจ้าของ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกมีว่า ผู้ร้องมีคำขอท้ายคำร้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ถือเป็นกรณีที่ผู้ร้องไม่ประสงค์จะลงโทษผู้ถูกกล่าวหา หรือไม่ เห็นว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องคดีเมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๒ ซึ่งในเวลาดังกล่าวมีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับแล้วเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบ

รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ยังคงบัญญัติให้ การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะ กระทำผิดบังคับแก่คดีนี้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ ดังนั้น การที่ผู้ร้องบรรยายคำร้องและ มีคำขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔, ๑๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิด ย่อมถือได้ว่าผู้ร้องยื่นคำร้องและอ้างมาตราในกฎหมายซึ่งบัญญัติว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นความผิด แล้ว คำร้องของผู้ร้องจึงชอบด้วยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง การเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม หากผู้ร้องไม่ประสงค์ให้ลงโทษดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ หนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า พระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ ซึ่งเป็นกฎหมายที่บัญญัติภายหลัง กำหนดหลักเกณฑ์การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินว่า หากพ้นจาก ตำแหน่งและได้รับตำแหน่งให้ดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือน ผู้นั้นไม่ต้องยื่น บัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีเข้าดำรงตำแหน่งใหม่ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาพ้น

จากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ในวันเดียวกัน ผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ ซึ่งเป็นกฎหมายที่บัญญัติภายหลังให้การกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดอีกต่อไป เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ บัญญัติว่า “...ถ้าพ้นจากตำแหน่งและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือน ผู้นั้นไม่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีเข้าดำรงตำแหน่งใหม่ แต่ไม่ต้องห้ามที่ผู้นั้นจะยื่นเพื่อเป็นหลักฐาน” จึงเป็นกรณีที่กฎหมายที่บัญญัติภายหลังการกระทำที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นความผิดกำหนดว่าการกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดอีกต่อไป เมื่อได้ความว่าผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ในวันเดียวกัน ผู้ถูกกล่าวหาจึงพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดในความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคสอง กรณีจึงไม่อาจลงโทษ ผู้ถูกกล่าวหาในความผิดทั้งสองกระทงดังกล่าวได้ และไม่อาจใช้มาตรการบังคับทางการเมืองแก่ผู้ถูกกล่าวหาในความผิดดังกล่าวได้ ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ หรือไม่ นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้ในภายหลัง ไม่ได้กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเช่นผู้ถูกกล่าวหาต้องมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องในกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี จึงเป็นกรณีที่กฎหมายที่บัญญัติในภายหลังกำหนดว่า การกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดอีกต่อไป กรณีจึงไม่อาจลงโทษผู้ถูกกล่าวหาในความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีทั้งสองกระทงดังกล่าว ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคสอง และไม่อาจใช้มาตรการบังคับทางการเมืองแก่ผู้ถูกกล่าวหาในกรณีดังกล่าวได้ ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังขึ้นเช่นกัน

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ หรือไม่ โดยในส่วนที่เกี่ยวกับการไม่แสดงรายการเงินลงทุนหุ้นบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ของคู่สมรสผู้ถูกกล่าวหา นั้น ข้อเท็จจริงได้ความว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำวินิจฉัยและพิพากษาลงโทษผู้ถูกกล่าวหาเกี่ยวกับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาในการเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่จนกระทั่งได้รับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหาร

ส่วนจังหวัดเชียงใหม่ รวม ๖ วาระเสร็จเด็ดขาดไปแล้ว โดยวินิจฉัยว่า หุ่นดังกล่าวเป็นของนางดวงสุตา คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา โดยให้นางบุญทองครอบครองหุ่นดังกล่าวไว้แทน ตามคดีหมายเลขแดงที่ อม.๔๓/๒๕๖๐ แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่เจตนาปกปิดที่มาแห่งทรัพย์สินนั้นดังกล่าวมาตั้งแต่เข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ตลอดมาจนกระทั่งผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นการกระทำที่ต่อเนื่องกันโดยผู้ถูกกล่าวหาได้มีเจตนาขึ้นใหม่ จึงเป็นการกระทำผิดกรรมเดียวกัน เมื่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้มีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดไปแล้ว สิทธิในการยื่นคำร้องของผู้ร้องในส่วนที่เกี่ยวกับทรัพย์สินดังกล่าวจึงเป็นอันระงับไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๔) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม ข้อต่อสู้ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังขึ้น ส่วนทรัพย์สินรายการที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง และรถยนต์ตามคำร้องนั้น แม้ทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาได้มาก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาลงเล่นการเมืองตามที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง แต่ในความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเป็นเท็จนั้น แม้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจะได้ทรัพย์สินมาก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยสุจริต และโดยชอบด้วยกฎหมาย แต่กรณีต้องพิจารณาขณะที่ผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในแต่ละกรณีว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่เจตนาที่จะปกปิดไม่แสดงรายการทรัพย์สินในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินหรือไม่ เมื่อข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหาโอนขายทรัพย์สินตามคำร้องทั้งหมดในช่วงเวลาระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาภายหลังจากผู้ร้องมีการประชุมครั้งที่ ๗๕๙-๓๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙ และ

ลงมติกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหาเพิ่มชั้นผิดปกติเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายก
องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดยื่น
คำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สิน
ที่เพิ่มชั้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดิน ซึ่งหากไม่อาจบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินนั้นได้
ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วนก็บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ พฤติการณ์ดังกล่าวส่อ
พิรุณให้เห็นถึงเจตนาของผู้ถูกกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจำหน่ายจ่ายโอนทรัพย์สินตามคำร้องเพื่อ
หลีกเลี่ยงไม่ให้ถูกบังคับคดีเอาจากทรัพย์สินในคดีนี้ ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาต่อสู้ว่า เนื่องจาก
ผู้ถูกกล่าวหาถูกดำเนินคดีและถูกอายัดทรัพย์สินกรณีผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ ๒ คดี ที่ศาลฎีกา
แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสไม่มีเงินพอเลี้ยงชีพและ
ดูแลคนในครอบครัวของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งจำเป็นต้องใช้เงินในการดำรงชีพ รวมถึงค่าจ้างที่ปรึกษาใน
การต่อสู้คดี ซึ่งมีค่าใช้จ่ายสูงมาก เมื่อเงินในบัญชีธนาคารและสถาบันการเงินและทรัพย์สินอื่นถูก
อายัด และต่อมาถูกยึดตกเป็นของแผ่นดิน จึงมีความจำเป็นต้องขายที่ดิน สิ่งปลูกสร้างและ
ยานพาหนะให้แก่ญาติพี่น้องหรือบุคคลในเครือญาติด้วยกัน เพราะเมื่อนำออกไปเสนอขายแก่
บุคคลภายนอกแล้วปรากฏว่าถูกปฏิเสธนั้น

เมื่อพิจารณาเป็นรายทรัพย์สินตามคำร้อง สำหรับที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘, ๕๙๑๒๙ ตำบล
ป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมบ้านเลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ ที่ดินโฉนดเลขที่
๖๕๔๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ รถยนต์ ยี่ห้อโตโยต้า พอร์จูนเนอร์
ทะเบียน กธ ๗๐๐๐ เชียงใหม่ และรถยนต์ ยี่ห้อโตโยต้า เล็คซัส ทะเบียน กบ ๘๘๘๘ เชียงใหม่ นั้น
ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าขายที่ดินดังกล่าวให้แก่ นายวิชัย นิยมลรัตน์ น้องชายผู้ถูกกล่าวหา ในราคารวม

ทั้งสิ้น ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และขายรถยนต์ทั้งสองคันให้นายวิชัยในราคาค้นละ ๔๐๐,๐๐๐ บาท เห็นว่า ผู้ร้องตรวจสอบมูลค่าทรัพย์สินดังกล่าวที่ผู้ร้องโอนให้แก่ นายวิชัยมีมูลค่ารวมสูง ๓,๔๒๐,๐๐๐ บาท นายวิชัยเป็นน้องชายร่วมบิดามารดาเดียวกันของผู้ถูกร้องกล่าวหา ได้ความจากทางไตสวนของผู้ร้องและผู้ถูกร้องกล่าวหาตอบผู้รับมอบอำนาจผู้ร้องถามว่า นายวิชัยใช้ชีวิตอยู่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกาหลายปีแล้ว แม้ผู้ถูกร้องกล่าวหาอ้างว่านายวิชัยมีฐานะมั่นคงมีความสามารถซื้อที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างและรถยนต์ทั้งสองคันได้ แต่ได้ความว่าหลังจากที่ผู้ถูกร้องกล่าวหาขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างและรถยนต์ทั้งสองคันดังกล่าวให้นายวิชัย นายวิชัยก็ไม่ได้เข้าครอบครองหรือใช้ประโยชน์ทรัพย์สินดังกล่าว เมื่อไม่ปรากฏความจำเป็นที่นายวิชัยต้องซื้อที่ดินและรถยนต์จากผู้ถูกร้องกล่าวหาเพื่อใช้ประโยชน์ส่วนตนแต่อย่างใด ส่วนที่ผู้ถูกร้องกล่าวหาอ้างว่าผู้ถูกร้องกล่าวหาและคู่สมรสจำเป็นต้องใช้เงิน ในทำนองว่านายวิชัยช่วยซื้อทรัพย์สินดังกล่าวไว้ เมื่อได้ความว่านายวิชัยเป็นน้องชายของผู้ถูกร้องกล่าวหา ย่อมทราบได้ในขณะซื้อที่ดินและรถยนต์จากผู้ถูกร้องกล่าวหาว่า ผู้ถูกร้องกล่าวหาถูกผู้ร้องข่มขู่กรณีก่อกล่าวหาว่าผู้ถูกร้องกล่าวหา มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และควรรู้ว่าผู้ร้องร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกร้องกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดิน ซึ่งหากไม่อาจบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินตามคำร้องได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วนก็บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกร้องกล่าวหาได้ นอกจากนี้ไม่ปรากฏหลักฐานว่า นายวิชัยเป็นผู้ออกเงินซื้อแคชเชียร์เช็คเพื่อชำระค่าซื้อขายตามที่ผู้ถูกร้องกล่าวหาอ้าง ทั้งในไม่พบว่านายวิชัยมีบัญชีเงินฝากอยู่ในประเทศไทย กรณีจึงน่าจะเชื่อว่านายวิชัยในฐานะน้องชาย ประสงค์จะช่วยเหลือผู้ถูกร้องกล่าวหา รับโอนที่ดินและรถยนต์ดังกล่าวให้เป็นชื่อของตน แต่ไม่มีเจตนาซื้อทรัพย์สินดังกล่าวจริง ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่า การที่นายวิชัยไม่มีเจตนาซื้อที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างและ

รถยนต์จากผู้ถูกกล่าวหา จึงเป็นเพียงเจตนาหลงของคู่กรณี กรรมสิทธิ์ในที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างและรถยนต์ดังกล่าวจึงยังคงเป็นของผู้ถูกกล่าวหา ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๕

ส่วนที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมสิ่งปลูกสร้างไม้ชั้นเดียวไม่มีเลขที่ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าขายให้แก่นางมาลี แส่นกลาง มารดาคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา นั้น เห็นว่า ได้ความจากทางไต่สวนนางสาวกมลวรรณ แส่นกลาง หลานของนางมาลีซึ่งเป็นผู้ดูแลนางมาลีว่า นางมาลีอายุมากแล้ว เป็นโรคชรา และมีอาการหลงลืมเป็นเวลากว่า ๒ - ๓ ปีแล้ว ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวมีมูลค่ารวม ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท แต่ทางไต่สวนปรากฏว่าจำนวนเงินในบัญชีธนาคารของนางมาลีทั้งหมด ๘ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ เป็นเงิน ๓๕๙,๕๐๕.๘๗ บาท เท่านั้น ทั้งไม่พบว่ามีการเบิกถอนเงินฝากในช่วงที่โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้ง ๔ แปลง ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า นางมาลีค้าขายหมุยและสินค้าอื่นๆ และมีเงินสดเก็บไว้ที่บ้าน ก็ไม่ปรากฏหลักฐานให้เห็นได้ว่านางมาลีประกอบอาชีพดังกล่าว และมีรายได้จากการประกอบอาชีพดังกล่าวมากพอที่จะมีเงินเก็บจำนวนมากไว้ที่บ้านจำนวนมาก ข้ออ้างดังกล่าวจึงมีน้ำหนักให้รับฟังได้น้อย ข้อเท็จจริงจึงยังฟังไม่ได้ว่า นางมาลีเป็นผู้ออกเงินมาซื้อ แคมป์เชียร์เชคที่อ้างว่าชำระราคาที่ดินตามคำร้องดังกล่าว น่าเชื่อว่า นางมาลีไม่มีเจตนาซื้อที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างดังกล่าว การโอนที่ดินทั้ง ๔ แปลงนี้เป็นเพียงเจตนาหลงของคู่กรณี กรรมสิทธิ์ในที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวจึงยังคงเป็นของผู้ถูกกล่าวหา ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๕

ส่วนที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐, ๘๘๖๗๑ และ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่นางดวงสุดา คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา ขายให้แก่ นายเกรียงศักดิ์ แสนกลาง นางสาวกมลวรรณ แสนกลาง และนายพันธมิตร แสนกลาง ตามลำดับนั้น เห็นว่า การจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้งสามแปลงดังกล่าวพร้อมกันเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ในราคาเท่ากันคือแปลงละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ผู้รับโอนกรรมสิทธิ์ทั้งสามรายล้วนเป็นหลานของผู้ถูกกล่าวหา โดยผู้ถูกกล่าวหาได้นำนายเกรียงศักดิ์ นางสาวกมลวรรณ และนายพันธมิตร มาเบิกความยืนยันข้อเท็จจริง ทั้งที่บุคคลเหล่านี้เป็นญาติ ไม่เป็นการยากเกินควรที่จะนำมาไต่สวน ข้อเท็จจริงได้ความจากผู้ร้องว่า ตรวจสอบพบยอดเงินฝากบัญชีธนาคาร ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ นางสาวกมลวรรณมีเงินฝากทั้งหมด ๘ บัญชี รวมเป็นเงิน ๑๔๙,๘๘๒.๑๓ บาท นายเกริกเกียรติ แสนกลาง บิดาของนายเกรียงศักดิ์ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าเป็นผู้ซื้อที่ดินดังกล่าวให้แก่ นายเกรียงศักดิ์ มีเงินฝากทั้งหมด ๖ บัญชี จากการสอบถามนางสาวธวานันท์ พวงมาลา ประธานชุมชนบ้านเอื้ออาทรการเคหะหนองหอย ๒ ซึ่งเป็นชุมชนบ้านเอื้ออาทรที่นายเกริกเกียรติอาศัยอยู่ ให้ถ้อยคำว่าการที่นายเกริกเกียรติมีปัญหาทางการเงิน และเคยปรึกษากับผู้พักอาศัยในหมู่บ้านเอื้ออาทรและกรรมการในคณะกรรมการชุมชนว่าจะกู้ยืมเงินด้วย และนายพันธมิตรมีเงินฝาก ทั้งหมด ๕ บัญชี พบยอดเงินฝากบัญชีธนาคาร ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ มีเงินคงเหลือ ๒๑,๗๙๒.๔๐ บาท เท่านั้น และไม่พบว่ามี การเบิกถอนเงินฝากธนาคารในช่วงที่โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินแต่อย่างใด ทั้งไม่ปรากฏว่าผู้รับโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้งสามแปลงดังกล่าวมีรายได้จากแหล่งใดหรือมีเงินออมใดมาซื้อเคหะสิทธิ์เคคที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่านำมาชำระราคาที่ดิน ข้อเท็จจริงจึงเชื่อว่าการโอนที่ดินทั้งสามแปลงดังกล่าว

เป็นเพียงการแสดงเจตนาหลงโดยสมรู้กัน กรรมสิทธิ์ในที่ดินทั้งสามแปลงดังกล่าวจึงยังคงเป็นของนางดวงสุดาคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๕

เมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการทรัพย์สินตามที่ได้อธิบายข้างต้นในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน จึงเป็นการปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และเชื่อได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินนั้น ทั้งมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินนั้น การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องโดยปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

อนึ่ง แม้ภายหลังการกระทำความผิด ได้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิดยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิดบังคับแก่คดีนี้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง ส่วนมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ไม่เป็นคุณ จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ บังคับแก่คดีนี้ มีผลห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง นอกจากนี้ การกระทำของผู้ถูกกล่าวหายังเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด ตามมาตรา ๑๑๙ ด้วย

จึงวินิจฉัยว่า นายเกษม นิยมลรัตน์ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ จำคุก ๑ เดือน ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก.

นายธนิศ รัตนะผล

(อม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๙/๒๕๖๒

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑๐/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๓๐ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายเกษม นิยมลรัตน์ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอและแก้ไขคำร้องขอว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริงต่อผู้ร้อง แต่ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วย

ข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กล่าวคือ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ของนางดวงสุดา นิยมลรัตน์ คู่สมรส ที่อยู่ในชื่อนางบุญทอง สุภารังสี มารดาผู้ถูกกล่าวหา ส่วนกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการทรัพย์สิน ที่ดินจำนวน ๗ แปลง ได้แก่ ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๕๙๑๒๘ และเลขที่ ๕๙๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๖๕๙๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งอยู่ในชื่อนายวิชัย นิยมลรัตน์ น้องผู้ถูกกล่าวหา ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ และที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งอยู่ในชื่อนางมาลี แสนกลาง มารดานางดวงสุดา นิยมลรัตน์ คู่สมรสผู้ถูกกล่าวหา สิ่งปลูกสร้างจำนวน ๒ หลัง เลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งปลูกสร้างบนที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๕๙๑๒๙ และบ้านไม้ชั้นเดียวไม่มีเลขที่ ซึ่งปลูกสร้างบนที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๗๙๗ และรถยนต์จำนวน ๒ คัน ซึ่งอยู่ในชื่อนายวิชัยน้องผู้ถูกกล่าวหา และรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น ดังกล่าว ที่ดินจำนวน ๓ แปลง ได้แก่ ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอ

เมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายเกรียงศักดิ์ แสนกลาง ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายวรพล วาสนาธาตากล และที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายพันมิตร แสนกลาง กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการทรัพย์สินในส่วนรายการที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างและรถยนต์ซึ่งเป็นทรัพย์สินรายการเดิมที่ไม่แสดงไว้ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินสองครั้งก่อน จากการตรวจสอบพบว่าผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสทำนิติกรรมโอนทรัพย์สินดังกล่าวไปอยู่ในชื่อญาติพี่น้องและบุคคลอื่นจำนวนหลายรายการ ผู้ร้องจึงได้ดำเนินการสอบปากคำพยานบุคคลและมีหนังสือขอทราบข้อเท็จจริงไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ผู้ร้องพิจารณาแล้วเห็นว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อม. ๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ โดยวินิจฉัยว่า การที่ผู้คัดค้านไม่แสดงหุ้นจำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท เป็นการปกปิดข้อเท็จจริงอันควรแจ้งให้ทราบ ดังนั้น การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้แสดงรายการหุ้นดังกล่าวในคดีนี้จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ส่วนรายการทรัพย์สินอื่น ๆ รับฟังไม่ได้ว่าขายให้นายวิชัย นางมาลี นางสาวกมลวรรณ นายเกรียงไกร และนายพันมิตรจริง แต่เป็นการแสดงเจตนาหลงเพื่อเป็นการอำพรางทรัพย์สินโดยมีเจตนาให้บุคคลอื่นถือครองทรัพย์สินไว้แทน ผู้รับโอนทรัพย์สินต่างมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ในฐานะเครือญาติกับผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรส ไม่ปรากฏว่าบุคคลดังกล่าวมีรายการเคลื่อนไหวหรือเงินฝากคงเหลือในบัญชีธนาคารระหว่างทำการซื้อขายโอนกรรมสิทธิ์ ทั้งไม่ได้

ประกอบอาชีพมั่นคงหรือมีรายได้เพียงพอที่จะซื้อทรัพย์สิน ไม่ปรากฏว่าบุคคลดังกล่าวได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาปีภาษี ๒๕๕๘ และ ๒๕๕๙ และการโอนกรรมสิทธิ์ทุกรายการเกิดขึ้นในระหว่างเดือนมิถุนายนถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาที่อัยการสูงสุดยื่นคำร้องขอต่อศาลขอให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดิน เป็นพฤติการณ์ที่เชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่เจตนาหลีกเลี่ยงมิให้ถูกบังคับคดีหากศาลพิพากษาให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติตกเป็นของแผ่นดินแต่ไม่สามารถบังคับเอาแก่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้นได้ ขอให้วินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ และขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

ระหว่างพิจารณา ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยชี้ขาดปัญหาข้อกฎหมายฉบับลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๒ ว่า ผู้ร้องมีคำขอท้ายคำร้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบ

รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ยกเลิกไปแล้ว และมีใช้กรณีอ้างตัวบทกฎหมายผิด ทั้งผู้ร้องยื่นคำร้องขอในคดีนี้ภายหลังกฎหมายฉบับใหม่มีผลใช้บังคับแล้ว จึงเป็นเรื่องที่ผู้ร้องไม่ประสงค์จะลงโทษผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งศาลเห็นควรรวมนิじัยในคำพิพากษา

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวนประกอบรายงานของผู้ร้องแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท และผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สิน ที่ดินจำนวน ๗ แปลง ได้แก่ ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๕๙๑๒๘ และเลขที่ ๕๙๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๖๕๙๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งอยู่ในชื่อนายวิชัย นิยมลรัตน นอ้ผู้ถูกกล่าวหา ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย

จังหวัดเชียงราย ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน
 ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ และที่ดินตาม
 โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งอยู่ในชื่อนางมาลี
 แส่นกลาง มารดานางดวงสุดา นิยมลรัตน์ คู่สมรสผู้ถูกกล่าวหา สิ่งปลูกสร้างจำนวน ๒ หลัง เลขที่
 ๑๒๙/๑๗๑ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งปลูกสร้างบนที่ดินตามโฉนดที่ดิน
 เลขที่ ๕๙๑๒๙ บ้านไม้ชั้นเดียวไม่มีเลขที่ ซึ่งปลูกสร้างบนที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๗๙๗ และ
 รถยนต์จำนวน ๒ คัน ซึ่งอยู่ในชื่อนายวิชัยน้องผู้ถูกกล่าวหา และรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน
 คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น ที่ดินจำนวน ๓ แปลง ได้แก่ ที่ดินตาม
 โฉนดที่ดินเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อ
 นายเกรียงศักดิ์ แส่นกลาง ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน
 จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายวรพล วาสนาธาดากุล และที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบล
 เวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายพันธมิตร แส่นกลาง กรณีพ้นจากตำแหน่ง
 เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดง
 รายการทรัพย์สินในส่วนรายการที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างและรถยนต์ซึ่งเป็นทรัพย์สินรายการเดิมที่ไม่
 แสดงไว้ในกรณียินบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินสองครั้งก่อน ต่อมาวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๐ ศาลฎีกา
 แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อม. ๖๔/๒๕๕๙
 หมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน
 และเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จและปกปิดข้อเท็จจริงที่ควร
 แจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรง

ตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยปกปิดข้อเท็จจริง ซึ่งรวมถึงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ อันเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กับลงโทษจำคุก ๑๒ เดือน วันเดียวกันศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อม. ๙๗/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม. ๔๔/๒๕๖๐ ว่า ให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหา รวมมูลค่า ๑๖๘,๔๕๓,๒๔๕.๗๐ บาท ตกเป็นของแผ่นดิน หากไม่อาจบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินตามคำพิพากษาข้างต้นได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในอายุความ ๑๐ ปี แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ให้คินรยนต์นั่งส่วนบุคคล ยี่หื้อโตโยต้า หมายเลขทะเบียน กก ๑๑๑ เชียงใหม่ มูลค่า ๗๐๐,๐๐๐ บาท และหุ้นเอ็นเอฟซี (NFC) จำนวน ๙,๘๗๐ หุ้น แก่เจ้าของ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยข้อแรกโดยเห็นสมควรวินิจฉัยปัญหาตามคำร้องของผู้ถูกกล่าวหา ก่อนว่า ผู้ร้องมีคำขอท้ายคำร้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ยกเลิกไปแล้ว จึงเป็น

เรื่องที่ผู้ร้องไม่ประสงค์จะลงโทษผู้ถูกกล่าวหาหรือไม่ เห็นว่า ขณะที่ผู้ร้องยื่นคำร้องขอในคดีนี้ เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๒ ปรากฏว่ามีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิด ยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องขอของผู้ร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม มิใช่เป็นการยกเลิกการกระทำอันเป็นความผิดตามบทบัญญัติของกฎหมายเดิมไปเสียทีเดียว จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดบังคับแก่คดีนี้ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๗ ทั้งศาลย่อมมีอำนาจกำหนดมาตรการบังคับทางเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง ได้ ดังนี้ การที่ผู้ร้องบรรยายคำร้องขอและมีคำขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ และ ๑๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิด โดยมีได้อ้างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ และ ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับขณะยื่นคำร้องขอมาด้วย ย่อมถือได้ว่าผู้ร้องยื่นคำร้องขอและ

อ้างมาตราในกฎหมายซึ่งบัญญัติว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นความผิดแล้ว คำร้องขอของผู้ร้องจึงชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๖) หากผู้ร้องไม่ประสงค์ให้ลงโทษดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยข้อต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ในวันเดียวกัน จึงไม่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ ซึ่งเป็นกฎหมายที่บัญญัติภายหลังให้การกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดอีกต่อไป เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าว มาตรา ๑๐๕ วรรคสาม บัญญัติว่า “การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นตามกำหนด ดังต่อไปนี้ (๑) ตำแหน่งตามมาตรา ๑๐๒ (๑) ... (๙) ให้ยื่นเมื่อเข้ารับตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่ง” และวรรคสี่ บัญญัติว่า “ในกรณีตาม (๑) ถ้าพ้นจากตำแหน่งและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือน ผู้นั้นไม่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณี

พ้นจากตำแหน่งและกรณีเข้าดำรงตำแหน่งใหม่ แต่ไม่ต้องห้ามที่ผู้นั้นจะยื่นเพื่อเป็นหลักฐาน” แสดงให้เห็นว่า บุคคลที่พ้นจากตำแหน่งและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือนนั้น ไม่มีหน้าที่ตามกฎหมายต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งเดิมและกรณีเข้ารับตำแหน่งใหม่ ส่วนการยื่นเพื่อเป็นหลักฐานนั้นเป็นเรื่องความสมัครใจ หากใช้กรณีที่มีกฎหมายบังคับไม่ ดังนี้ เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้ในภายหลังไม่ได้กำหนดให้เจ้าพนักงานของรัฐเช่นผู้ถูกกล่าวหาที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องในกรณีดังกล่าว จึงเป็นกรณีที่กฎหมายที่บัญญัติในภายหลังกำหนดว่าการกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดต่อไป แม้หากผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ผู้ถูกกล่าวหาที่พ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคสอง และมาตรา ๑๗ จึงไม่อาจพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดในความผิดสองฐานนี้ได้ ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังขึ้น

มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยข้อต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่ง

รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้ในภายหลังไม่ได้กำหนดให้เจ้าพนักงานของรัฐเช่นผู้ถูกกล่าวหาที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องในกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี จึงเป็นกรณีที่กฎหมายที่บัญญัติในภายหลังกำหนดว่า การกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดต่อไป แม้หากผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี และกรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ผู้ถูกกล่าวหาที่พ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคสอง และมาตรา ๑๗ จึงไม่อาจพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดในความผิดสองฐานนี้ได้ ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังขึ้นเช่นกัน

มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยข้อต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งยื่นเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ หรือไม่ ในส่วนทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสโอนให้ญาติพี่น้องหลาย

รายการนั้น เห็นสมควรวินิจฉัยเป็นลำดับไปดังนี้ สำหรับที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๕๙๑๒๘ และเลขที่ ๕๙๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมสิ่งปลูกสร้างเลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ และที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๖๕๙๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าขายให้นายวิชัย นิยมลรัตน์ น้องผู้ถูกกล่าวหา ในราคารวมทั้งสิ้น ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท กับรถยนต์ ยี่ห้อโตโยต้า พอร์จูนเนอร์ หมายเลขทะเบียน กธ ๗๐๐๐ เชียงใหม่ และรถยนต์ ยี่ห้อโตโยต้า เล็กซัส หมายเลขทะเบียน กบ ๘๘๘๘ เชียงใหม่ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าขายให้นายวิชัยในราคาคันละ ๔๐๐,๐๐๐ บาท นั้น เห็นว่า นายวิชัย นิยมลรัตน์ เป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกับผู้ถูกกล่าวหา ได้ย้ายไปทำงานและพักอาศัยอยู่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นเวลานานแล้ว จะเดินทางกลับประเทศไทยเพียงปีละ ๑ ถึง ๒ ครั้ง โดยช่วงเกิดเหตุ นายวิชัยได้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรในระหว่างวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ จึงไม่มีความจำเป็นต้องซื้อที่ดินและรถยนต์จากผู้ถูกกล่าวหา สอดคล้องกับข้อเท็จจริงตามการไต่สวนที่ไม่ปรากฏว่า นายวิชัยได้เข้าครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินหรือใช้สอยรถยนต์นั้นแต่ประการใด ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าหาผู้ซื้อรายอื่นไม่ได้ เพราะบุคคลอื่นเกรงว่าผู้ร้องจะอายัดทรัพย์สินนั้น นายวิชัยเองก็ย่อมต้องทราบหรือควรจะทราบว่าการซื้อทรัพย์สินในเวลานั้นมีความเสี่ยงที่จะถูกตรวจสอบทรัพย์สินในภายหลัง ทำให้เชื่อได้ว่านายวิชัยเพียงแต่ยอมให้ใช้ชื่อตนเพื่อปิดบังซ่อนเร้นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา โดยมีเจตนาจะช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นญาติใกล้ชิดเท่านั้น มิได้มีเจตนาจะซื้อทรัพย์สินเป็นของตนอย่างแท้จริง ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่ามีการชำระราคาค่าซื้อขายเป็นแคชเชียร์เช็ค

ก็ไม่ปรากฏหลักฐานชัดว่าผู้ใดเป็นผู้จ่ายเงินซื้อแคชเชียร์เช็คฉบับดังกล่าว และเงินที่ซื้อมีที่มาจากแหล่งใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ถูกกล่าวหาได้ทำสัญญาขายที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๕๙๑๒๘ และเลขที่ ๕๙๑๒๙ พร้อมสิ่งปลูกสร้างเลขที่๑๒๙/๑๗๑ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ในราคา ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท และทำสัญญาขายที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๖๕๙๘๔ เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ในราคา ๕๐๐,๐๐๐ บาท และขายรถยนต์ทั้งสองคันดังกล่าวเมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ ในราคาคันละ ๔๐๐,๐๐๐ บาทเศษ นั้น เห็นได้ว่ามีลักษณะเป็นการเร่งรีบขายทรัพย์สินจำนวนมากในเวลาไล่เลี่ยกัน นับว่าผิดวิสัยของการขายทรัพย์สินเพื่อนำเงินมาใช้สอยดำรงชีพตามปกติที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง ข้อเท็จจริงกลับปรากฏว่าการขายทรัพย์สินตามคำร้องขอของผู้ร้องทั้งหมดต่างได้กระทำในช่วงเวลาเดียวกับที่ผู้ร้องได้ซื้อหลักทรัพย์กล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาเพิ่มทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อดำเนินการร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดิน ซึ่งหากไม่อาจบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินนั้นได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ก็บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ แสดงให้เห็นถึงข้อพิรุธว่าผู้ถูกกล่าวหาจำหน่ายโอนหรือยกย้ายถ่ายเททรัพย์สินดังกล่าวเพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้ถูกบังคับคดี โดยนางสาวจันทร์จิรา สุวรรณแสน ผู้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกกล่าวหาและนายวิชัยในการโอนกรรมสิทธิ์รถยนต์ทั้งสองคันก็ให้ถ้อยคำในชั้นไต่สวนว่า นางสาวจันทร์จิราไม่เคยรู้จักนายวิชัยมาก่อนและไม่ทราบเกี่ยวกับการชำระราคารถยนต์ ซึ่งเป็นเรื่องผิดปกติที่นายวิชัยจะมอบหมายให้นางสาวจันทร์จิราเป็นตัวแทนรับโอนรถยนต์ทั้งที่ไม่เคยรู้จัก

กัน ยิ่งทำให้ไม่มีเหตุผลพอให้เชื่อว่าจะมีเจตนาซื้อขายกันอย่างแท้จริง ดังนี้ นอกจากคำเบิกความของผู้ถูกกล่าวหาและนางดวงสุดาคู่สมรสเองแล้ว ทางไตสวนไม่ปรากฏหลักฐานที่น่าเชื่อถืออื่นใด ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า การที่ผู้ถูกกล่าวหาโอนที่ดินและรถยนต์ให้นายวิชัยดังกล่าวเป็นเพียงการแสดงเจตนาลวงโดยสมรู้กัน ไม่มีเจตนาผูกพันกันจริง พฤติการณ์มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาโอนที่ดินและรถยนต์ดังกล่าวเพื่อยักยัดหรือชุกซ่อนทรัพย์สินหรือให้มีการถือครองทรัพย์สินแทน

สำหรับที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ และที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมสิ่งปลูกสร้างที่ยังสร้างไม่เสร็จ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าขายให้นางมาลี แสงกลาง มารดาของผู้ถูกกล่าวหา ในราคารวมทั้งสิ้น ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท นั้น เห็นว่า ตามทางไตสวนไม่ปรากฏหลักฐานที่มีเหตุผลพอให้เชื่อว่า นางมาลีมีรายได้หรือเงินเพียงพอที่นำมาจะชำระราคาค่าซื้อทรัพย์สินดังกล่าว โดยปรากฏจากการที่ผู้ร้องได้ทำการตรวจสอบบัญชีธนาคารของนางมาลีทั้งหมดจำนวน ๘ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ รวมทั้งสิ้นจำนวน ๓๕๙,๕๐๕.๘๗ บาท เท่านั้น และไม่พบว่ามี การเบิกถอนเงินฝากในช่วงที่โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้ง ๔ แปลงแต่อย่างใด ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า นางมาลีมีอาชีพค้าขายหมูยอและสินค้าอื่นหลายอย่างนั้น ก็ไม่อาจแยกแยะรายการได้ชัดเจนเนื่องจากไม่มีหลักฐาน

เอกสารหรือบัญชีพอที่จะตรวจสอบเงินลงทุนหรือกำไรจากการค้าขายแต่ละคราวว่ามีจำนวนมากน้อยเพียงใด ทั้งยังไม่มีหลักฐานแสดงความเคลื่อนไหวทางบัญชีเงินฝากที่จะแสดงให้เห็นรายได้และเงินเก็บสะสมจำนวนมากจากการค้าขายดังที่อ้าง ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า นางมาลีเก็บเงินสดไว้ที่บ้านจำนวนมากนับล้านบาทนั้น ก็เป็นการง่ายแก่การกล่าวอ้าง เพราะอยู่ในความรู้อันเห็นของนางมาลีเองเท่านั้น จึงยากที่จะรับฟัง ทั้งไม่มีเหตุผลให้เชื่อว่านางมาลีจะเก็บเงินจำนวนมากนับล้านบาทในลักษณะที่ไม่มีความปลอดภัยและขาดประโยชน์อันควรได้จากดอกเบี้ย เพราะนางมาลีเองก็มีบัญชีเงินฝากธนาคารมากถึง ๘ บัญชี ข้อเท็จจริงจึงรับฟังไม่ได้ว่าเงินที่นำมาซื้อแคชเชียร์เช็คที่อ้างว่าชำระราคาที่ดินตามเอกสารหมายเลข ค.๕ ถึง ค.๘ นั้นมีที่มาอย่างไร ทั้งก็ไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าได้มีการเรียกเก็บเงินเข้าบัญชีของผู้ถูกกล่าวหา ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาจึงเลื่อนลอยขาดหลักฐานเชื่อมโยงให้เชื่อว่าเป็นความจริง นอกจากนี้ยังได้ความว่า นางมาลีมีอายุมากถึง ๘๕ ปี ป่วยมานานมีอาการหลงลืม ขอบพูดซ้ำ ๆ เป็นโรคอัลไซเมอร์ ต้องเข้ารักษาตัวที่โรงพยาบาลด้วยโรคชราอยู่เป็นประจำ ทำให้ไม่มีเหตุผลพอให้เชื่อว่านางมาลีมีเจตนาซื้อที่ดินทั้ง ๔ แปลง เพื่อประโยชน์ส่วนตัวของตนเองอย่างแท้จริง ประกอบกับไม่ปรากฏว่านางมาลีได้เข้าครอบครองหรือหาประโยชน์จากทรัพย์สินที่อ้างว่าซื้อมานั้นแต่อย่างใด แสดงให้เห็นว่าการโอนที่ดินทั้ง ๔ แปลงนี้เป็นการแสดงเจตนาหลงโดยสมรู้กัน

ส่วนที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่นางดวงสุตา นิยมรัตน์ คู่สมรสผู้ถูกกล่าวหาขายให้นายเกรียงศักดิ์ แสงกลาง ที่ดินตาม

โฉนดที่ดินเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่นางดวงสุตาขายให้นางสาวกมลวรรณ แสنگกลาง และที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่นางดวงสุตาขายให้นายพันธมิตร แสنگกลาง นั้น เห็นว่า ผู้รับโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้ง ๓ แปลงนี้ ล้วนแต่เกี่ยวพันเป็นหลานนางดวงสุตาทั้งสิ้น ย่อมมีเหตุที่จะช่วยเหลือกันตามวิสัยญาติ ทั้งได้มีการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้ง ๓ แปลง พร้อมกันเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ในราคาเท่ากันคือแปลงละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท จึงเห็นได้ว่าเป็นการเร่งรีบขายทรัพย์สินในวันเดียวกันในลักษณะที่มุ่งจะหลีกเลี่ยงการบังคับคดีเช่นเดียวกับทรัพย์สินอื่นที่ได้วินิจฉัยมาแล้ว นอกจากนั้น ผู้ถูกกล่าวหาได้นำผู้รับโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินรวมทั้งนายเกริกเกียรติที่อ้างว่าออกเงินซื้อที่ดินให้นายเกรียงศักดิ์มาเบิกความยืนยันข้อเท็จจริง ทั้งที่บุคคลเหล่านี้ล้วนเกี่ยวพันเป็นญาติกับคู่สมรสผู้ถูกกล่าวหาเองทั้งนั้น ข้อเท็จจริงปรากฏจากที่ผู้ร้องได้ทำการตรวจสอบยอดเงินฝากบัญชีธนาคาร ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ นางสาวกมลวรรณมีเงินฝากทั้งหมดจำนวน ๘ บัญชีรวมเป็นเงิน ๑๔๙,๘๘๒.๑๓ บาท นายพันธมิตรมีเงินฝากทั้งหมดจำนวน ๕ บัญชี มีเงินคงเหลือจำนวนเพียง ๒๑,๗๙๒.๔๐ บาท เท่านั้น โดยไม่พบว่าฝ่ายผู้ซื้อได้เบิกถอนเงินฝากธนาคารในช่วงที่โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินแต่อย่างใด ข้อเท็จจริงจึงรับฟังไม่ได้ว่าเงินที่นำมาซื้อแคชเชียร์เช็คที่อ้างว่าชำระราคาที่ดินตามเอกสารหมายเลข ค.๙ ถึง ค.๑๑ นั้นมีที่มาจากรายได้ในทางใด ข้อน่าสืบเกี่ยวกับรายได้ส่วนตัวของผู้ซื้อก็เลื่อนลอยไม่น่าเชื่อถือ นอกจากนี้ยังไม่ปรากฏว่าผู้รับโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินแต่ละแปลงได้กระทำการใดอันแสดงออกให้เห็นว่ามีเจตนาเข้าครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินที่ซื้อมาใน

ฐานะเจ้าของที่ดินนั้นแล้ว แม้ต่อมานางสาวกมลวรรณจะขายที่ดินนั้นให้นายวรพล วาสนาธาดากุล แต่นายวรพลก็อยู่กินกับนางพรกมล แสนกลาง มารดานางสาวกมลวรรณ จึงมิใช่เป็นการขายที่ดินให้บุคคลภายนอกที่ไม่มีความเกี่ยวพันอันใดกับผู้ถูกกล่าวหา พฤติการณ์จึงมีเหตุผลให้เชื่อว่าการจำหน่ายจ่ายโอนที่ดินทั้ง ๓ แปลงนี้ เป็นการแสดงเจตนาลงโดยสมรู้กัน เพื่อปิดบังซ่อนเร้นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา โดยไม่มีเจตนาให้ผูกพันกันจริง

จากเหตุผลที่ได้วินิจฉัยข้างต้น พยานหลักฐานตามการไต่สวนจึงรับฟังได้ว่า ที่ดินทั้ง ๗ แปลง ได้แก่ ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๕๕๑๒๘ และเลขที่ ๕๕๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๖๕๕๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งอยู่ในชื่อนายวิชัย นิยมรัตน์ ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ และที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งอยู่ในชื่อนางมาลี แสนกลาง สิ่งปลูกสร้างจำนวน ๒ หลัง เลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งปลูกสร้างบนที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๕๕๑๒๙ บ้านไม้ชั้นเดียว ไม่มีเลขที่ ซึ่งปลูกสร้างบนที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๗๙๗ รถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า พอร์จูนเนอร์ หมายเลขทะเบียน กธ ๗๐๐๐ เชียงใหม่ และรถยนต์ ยี่ห้อโตโยต้า เลิกซ์ หมายเลขทะเบียน กบ ๘๘๘๘ เชียงใหม่ ซึ่งอยู่ในชื่อนายวิชัย เป็นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่น ส่วนที่ดินจำนวน ๓ แปลง ได้แก่ ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่

๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายเกรียงศักดิ์ แสนกลาง ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายวรพล วาสนาธาตาดกุล และที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายพนัสมิตร แสนกลาง เป็นของนางดวงสุดา คู่สมรสผู้ถูกกล่าวหา ที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่น โดยมีเจตนาหลงเพื่อปกปิดมิให้มีการบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินต่าง ๆ ดังกล่าวของตนและคู่สมรส เมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการทรัพย์สินในส่วนนี้ไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน จึงเป็นการปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ในประเด็นนี้มีปัญหาให้ต้องพิจารณาต่อไปว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิดคดีนี้ยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องขอของผู้ร้องเป็นความผิดอยู่ แต่มีองค์ประกอบของความผิดที่ว่าจะต้องมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นเป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ หรือไม่ ในปัญหานี้ ปรากฏข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนและสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า แม้ผู้ถูกกล่าวหาเคยแสดงรายการทรัพย์สินเหล่านี้ไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่

๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ มาแล้ว แต่จากพฤติการณ์ที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่เจตนาหลงโดยสมรู้กันเพื่อปกปิด
ซ่อนเร้นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสตั้งวินิจัยแล้วข้างต้น ย่อมบ่งชี้ให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหา
พยายามที่จะปกปิดความมั่งมีอยู่ของทรัพย์สินตลอดจนที่มาของทรัพย์สินนั้นด้วย เพื่อหลีกเลี่ยงมิให้มีการ
บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินนั้นทั้งหมดหรือแต่บางส่วนได้ ถือได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีความตั้งใจอันควรเชื่อ
ได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ประกอบ
มาตรา ๑๑๔ วรรคหนึ่ง ผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่ได้รับประโยชน์จากกฎหมายในส่วนที่เป็นคุณตาม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๑๖๗ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคหนึ่ง ดังกล่าว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่น
บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องโดยปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้ง
ให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ อันเป็นความผิด
ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒
มาตรา ๑๑๙

ส่วนคำร้องขอของผู้ร้องที่อ้างว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน
และหนี้สินต่อผู้ร้องโดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)
นั้น ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่า ประเด็นนี้เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาเข้ากับคดีอาญาหมายเลขดำที่
อม. ๖๔/๒๕๕๘ หมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมือง ซึ่งคดีถึงที่สุดแล้ว เห็นว่า คดีนี้ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

โดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ข้อที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า รายการเงินลงทุนดังกล่าวเป็นของนางดวงสุตา นิยมลรัตน์ คู่สมรสผู้ถูกกล่าวหา นั้น ปรากฏว่าศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้มีคำวินิจฉัยและพิพากษาเสร็จเด็ดขาดเกี่ยวกับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาในการเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่จนกระทั่งได้รับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ รวม ๖ วาระ ไปแล้ว โดยวินิจฉัยชี้ขาดว่า รายการเงินลงทุนดังกล่าวเป็นของนางดวงสุตา คู่สมรสผู้ถูกกล่าวหา โดยให้นางบุญทองครอบครองเงินลงทุนจำนวนดังกล่าวไว้แทน ตามคดีหมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ ดังนี้ การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ดังกล่าวจึงเป็นการกระทำอันเดียวกันและมีเจตนาเดียวกัน เกิดขึ้นในคราวเดียวกันต่อเนื่องกันไป จึงเป็นการกระทำความผิดเพียงกรรมเดียว เมื่อผู้ร้องเคยยื่นฟ้องผู้ถูกกล่าวหาตามคดีหมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในการกระทำอันเดียวกันกับคดีนี้ไปแล้ว และคดีถึงที่สุดการที่ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาในการกระทำอันเดียวกันกับคดีก่อน ซึ่งศาลได้มีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดในความผิดซึ่งผู้ร้องได้ยื่นคำร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาเป็นคดีนี้ไปแล้ว สิทธินำคดีอาญามาร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาเป็นคดีนี้ย่อมระงับไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๔) ผู้ร้องจึงไม่มีอาจยื่นคำร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาในส่วนที่เกี่ยวกับการที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินลงทุนใน

บริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ได้อีก ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาฟังขึ้นบางส่วน

อนึ่ง แม้ภายหลังการกระทำความผิด ได้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิดยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องขอของผู้ร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะที่กระทำความผิดบังคับแก่คดีนี้ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง อย่างไรก็ดี องค์ประกอบของความผิดตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคหนึ่ง ในส่วนที่ว่าจะต้องมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่เจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินนั้น เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหามากกว่ากฎหมายเดิม จึงต้องนำพฤติการณ์ดังกล่าวมาประกอบการวินิจฉัยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ ที่บัญญัติให้ใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณไม่ว่าในทางใด ส่วนมาตรการบังคับทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ มิใช่

บทบัญญัติเกี่ยวกับโทษทางอาญาอันจะอยู่ในบังคับของประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ และ มาตรา ๓ และมีใช้มาตรการบังคับทางการเมืองตามกฎหมายที่ใช้ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ ใช้อยู่ในขณะผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวบังคับแก่คดีนี้ ไม่อาจนำ มาตรการบังคับทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ มาบังคับแก่คดีนี้ได้ เพราะหากบังคับใช้ตามกฎหมาย ที่บัญญัติในภายหลังที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ต่อผู้ร้องย่อมเป็นการขัดต่อหลักนิติธรรม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง มีผลบังคับห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรง ตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง นอกจากนี้ การกระทำของผู้ถูกกล่าวหายังเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่กฎหมาย กำหนด ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ด้วย

จึงวินิจฉัยว่า นายเกษม นิยมลรัตน์ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือ

ปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
เชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรง
ตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้น
จากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมี
ความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ พิจารณาสืบถึงสภาพความผิดที่ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดในคดีนี้แล้ว
ปรากฏว่าเป็นการกระทำความผิดเพราะมีบทบัญญัติแห่งกฎหมายห้ามมิให้กระทำ มิใช่ความผิดใน
ตัวเอง ประกอบกับทรัพย์สินบางส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการทรัพย์สินในคดีนี้ ผู้ถูกกล่าวหาเคย
ถูกศาลพิพากษาลงโทษจำคุกมาแล้ว ๑๒ เดือน จึงเห็นสมควรกำหนดโทษให้เหมาะสมแก่สภาพความผิด
และพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหา ให้จำคุกผู้ถูกกล่าวหาไว้มีกำหนด ๑ เดือน
คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก.

นายปริญญ์ ดิผดุง

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๓๐ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายเกษม นิยมลรัตน์ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริงต่อผู้ร้อง แต่ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กล่าวคือ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายก

องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ของนางดวงสุตา นิยมลรัตน (คู่สมรส) ที่อยู่ในชื่อของนางบุญทอง สุภารังษี (มารดาของผู้ถูกกล่าวหา) ส่วนกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ไม่แสดงรายการทรัพย์สิน ที่ดิน ๗ แปลง โฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘ และเลขที่ ๕๙๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โฉนดเลขที่ ๖๕๘๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ (อยู่ในชื่อของนายวิชัย นิยมลรัตน น้องชายของผู้ถูกกล่าวหา) โฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงรายได้ จังหวัดเชียงรายได้ โฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน โฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ โฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ (อยู่ในชื่อของนางมาลี แสนกลาง มารดาของนางดวงสุตา นิยมลรัตน คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา) และสิ่งปลูกสร้าง ๒ หลัง เลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ (ปลูกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๙) และบ้านไม้ชั้นเดียวไม่มีเลขที่ (ปลูกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗) รถยนต์ ๒ คัน (อยู่ในชื่อของนายวิชัยน้องชายของผู้ถูกกล่าวหา) และรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น ดังกล่าว ที่ดิน ๓ แปลง โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน (อยู่ในชื่อนายเกรียงศักดิ์ แสนกลาง) โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน (อยู่ในชื่อนายวรพล วาสนาธาดากุล) โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน (อยู่ในชื่อนาย

พันธมิตร แสนกลาง) กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ไม่แสดงรายการทรัพย์สินในส่วนรายการที่ดินและรถยนต์ซึ่งเป็นทรัพย์สิน รายการเดิมที่ไม่แสดงไว้ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินสองครั้งก่อน จากการตรวจสอบพบว่า ผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสทำนิติกรรมโอนทรัพย์สินดังกล่าวไปอยู่ในชื่อของญาติพี่น้องและบุคคลอื่น จำนวนหลายรายการจึงได้ดำเนินการสอบปากคำพยานบุคคลและมีหนังสือขอทราบข้อเท็จจริงไปยัง หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ผู้ร้องพิจารณาแล้ว เห็นว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ อม ๔๓/๒๕๖๐ วินิจฉัยว่า การที่ผู้คัดค้านไม่แสดงหุ้น ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท เป็นการปกปิดข้อเท็จจริงอันควรแจ้งให้ทราบ ดังนั้น การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้แสดงรายการหุ้น ดังกล่าวในคดีนี้จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วย ข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ส่วนรายการทรัพย์สินอื่น ๆ ฟังไม่ได้ว่า ขยายให้แก่นายวิชัย นางมาลี นางสาวกมลวรรณ นายเกรียงไกร นายพันธมิตร จริง แต่เป็นการแสดง เจตนาหลวงเพื่อเป็นการอำพรางทรัพย์สินโดยมีเจตนาให้บุคคลอื่นถือครองทรัพย์สินไว้แทน ผู้รับโอน ทรัพย์สินต่างมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ในฐานะเครือญาติกับผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรส ไม่ปรากฏว่า บุคคลดังกล่าวมีรายการเคลื่อนไหวหรือเงินฝากคงเหลือในบัญชีธนาคารระหว่างทำการซื้อขายโอน กรรมสิทธิ์ ทั้งไม่ได้ประกอบอาชีพมั่นคงหรือมีรายได้เพียงพอที่จะซื้อทรัพย์สิน ไม่ปรากฏว่าได้ยื่น แบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาปีภาษี ๒๕๕๘ และ ๒๕๕๙ และการโอนกรรมสิทธิ์ทุก รายการเกิดขึ้นในระหว่างเดือนมิถุนายนถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาที่อัยการสูงสุด ยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดิน เป็นพฤติการณ์

เชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจะมีเจตนาหลีกเลี่ยงมิให้ถูกบังคับคดีหากศาลพิพากษาให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้น ผิดปกติตกเป็นของแผ่นดินแต่ไม่สามารถบังคับเอาแก่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้นได้ ผู้ถูกกล่าวหาเคยต้อง คำพิพากษาให้จำคุกในคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คดีหมายเลขแดงที่ อม ๔๓/๒๕๖๐ โดยศาลพิพากษาให้จำคุก เป็นเวลา ๑๒ เดือน และได้รับการปล่อยตัวแล้ว ขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ และขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับผู้คัดค้าน คดีหมายเลขแดงที่ อม ๔๓/๒๕๖๐

ระหว่างพิจารณาผู้ถูกกล่าวหายื่นคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมายว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑ มาตรา ๓ ได้บัญญัติให้ยกเลิก

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ คดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลเมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๒ ภายหลังกฎหมายใหม่มีผลใช้บังคับแล้ว ผู้ร้องมีคำขอท้ายคำร้องให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ และ มาตรา ๑๑๙ ประกอบประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๙๑ เป็นการไม่ชอบเพราะกฎหมายดังกล่าวที่ขอให้ลงโทษได้ถูกยกเลิกไปแล้ว โดยถือว่าผู้ร้องไม่ประสงค์จะให้ลงโทษ ซึ่งมีใช่อ้างมาตราหรือตัวบทกฎหมายผิดแต่เป็นเรื่องกฎหมายดังกล่าวถูกยกเลิกไปแล้วไม่อาจนำมาใช้บังคับได้ ศาลมีคำสั่งให้รวินิจฉัยพร้อมมีคำพิพากษา

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวนประกอบรายงานของผู้ร้องแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ส่วนกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ไม่แสดงรายการทรัพย์สิน ที่ดิน ๗ แปลง โฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘ และ

เลขที่ ๕๙๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โฉนดเลขที่ ๖๕๙๘๔ ตำบลสัน
 ผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ (อยู่ในชื่อของนายวิชัย นิยมลรัตน์ น้องชายของผู้ถูก
 กล่าวหา) โฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย โฉนดเลขที่
 ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน โฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอ
 เชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ โฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ (อยู่ใน
 ชื่อของนางมาลี แสนกลาง มารดาของนางดวงสุตา นิยมลรัตน์ คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา) และสิ่ง
 ปลุกสร้าง ๒ หลัง เลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ (ปลุกสร้าง
 บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๙) และบ้านไม้ชั้นเดียวไม่มีเลขที่ (ปลุกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗)
 รถยนต์ ๒ คัน (อยู่ในชื่อของนายวิชัยน้องชายของผู้ถูกกล่าวหา) และรายการเงินลงทุนในบริษัท
 แอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น ดังกล่าว ที่ดิน ๓ แปลง โฉนด
 เลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน (อยู่ในชื่อนายเกรียงศักดิ์ แสน
 กลาง) โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน (อยู่ในชื่อนายวรพล
 วาสนาธาดากุล) โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน (อยู่ในชื่อนาย
 พันธมิตร แสนกลาง) กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่
 มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ไม่แสดงรายการทรัพย์สินในส่วนรายการที่ดินและรถยนต์ซึ่งเป็นทรัพย์สิน
 รายการเดิมที่ไม่แสดงไว้ในกรณียื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินสองครั้งก่อน ต่อมาวันที่ ๑๖ มีนาคม
 ๒๕๖๐ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ อม
 ๔๓/๒๕๖๐ ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อ
 คณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จและปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจาก

ตำแหน่งที่ปรึกษานายกองการบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยการปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองการบริหาร ส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้ว เป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายก องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยปกปิดข้อเท็จจริงซึ่งรวมถึงรายการเงินลงทุนในบริษัท แอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรง ตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ อันเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กับลงโทษจำคุก ๑๒ เดือน วันเดียวกันศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาในคดี หมายเลขแดงที่ อม ๔๔/๒๕๖๐ ว่า ให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหา รวมมูลค่า ๑๖๘,๔๕๓,๒๔๕.๗๐ บาท ตกเป็นของแผ่นดิน หากไม่อาจบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินตามคำพิพากษา ข้างต้นได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในอายุ ความ ๑๐ ปี แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ให้คณธยนต์นั่งส่วน บุคคล ยี่หื้อโตโยต้า หมายเลขทะเบียน กก ๑๑๑ เชียงใหม่ มูลค่า ๗๐๐,๐๐๐ บาท และหุ้น NFC จำนวน ๙,๘๗๐ หุ้น แก่เจ้าของ ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมาย ของผู้ถูกกล่าวหาว่า ผู้ร้องมีคำขอท้ายคำร้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ยกเลิกไปแล้ว จึงเป็นเรื่องที่

ผู้ร้องไม่ประสงค์จะลงโทษผู้ถูกกล่าวหา หรือไม่ เห็นว่า ขณะที่ผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๒ ปรากฏว่ามีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม แต่องค์ประกอบความผิดตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) วรรคสาม, ๑๘๘ และมาตรา ๑๖๗ ในส่วนที่ว่า จะต้องมีความผิดอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหามากกว่า การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง และมาตรา ๑๑๙ หากข้อเท็จจริงฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามคำร้องการปรับบทความผิดของผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) วรรคสาม, ๑๘๘ และมาตรา ๑๖๗ จึงเป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหามากกว่า ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ แต่การกระทำความผิดตามมาตรา ๑๑๙ มีระวางโทษเท่ากับมาตรา ๑๖๗ ระวางโทษตามกฎหมายใหม่จึงไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา ศาลต้องพิจารณาโทษผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๑๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่ยื่นคำร้องว่ากระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง ส่วนการเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งซึ่งเป็นมาตรการบังคับทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า

ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ บัญญัติว่า ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้นั้น และจะเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนดเวลาไม่เกินสิบปีด้วยหรือไม่ก็ได้ แตกต่างกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง ที่บัญญัติว่า ห้ามมิให้ผู้นั้นดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นจากตำแหน่งซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดและไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง บังคับแก่คดีนี้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง เช่นกัน ดังนี้ การที่ผู้ร้องบรรยายคำร้องและมีคำขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔, ๑๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิด โดยมีได้อ้างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔, ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับขณะยื่นคำร้องมาด้วย ย่อมถือได้ว่าผู้ร้องยื่นคำร้องและอ้างมาตราในกฎหมายซึ่งบัญญัติว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นความผิดแล้ว คำร้องของผู้ร้องจึงชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม หาใช่ผู้ร้องไม่ประสงค์ให้ลงโทษดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่ง

เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ในวันเดียวกัน จึงไม่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ ซึ่งเป็นกฎหมายที่บัญญัติภายหลังให้การกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดอีกต่อไป เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าว มาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ บัญญัติว่า “...ถ้าพ้นจากตำแหน่งและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือน ผู้นั้นไม่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีเข้าดำรงตำแหน่งใหม่ แต่ไม่ต้องห้ามที่ผู้นั้นจะยื่นเพื่อเป็นหลักฐาน” จากบทบัญญัติดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า บุคคลที่พ้นจากตำแหน่งและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือนนั้น ไม่มีหน้าที่ตามกฎหมายต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีเข้ารับตำแหน่งใหม่ ส่วนการยื่นเพื่อเป็นหลักฐานนั้นเป็นเรื่องความสมัครใจ หากใช้กรณีที่มีกฎหมายบังคับไม่ ดังนี้ เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้ในภายหลังไม่ได้กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเช่นผู้ถูกกล่าวหาต้องมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง ในกรณีดังกล่าว จึงเป็นกรณีที่กฎหมายที่บัญญัติในภายหลังกำหนดว่าการกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดต่อไป ผู้ถูกกล่าวหาจึงพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดในความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยการปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วน

จังหวัดเชียงใหม่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคสอง ย่อมไม่อาจลงโทษผู้ถูกกล่าวหาในความผิดทั้งสองข้อหาดังกล่าวได้ และไม่อาจใช้มาตรการบังคับทางการเมืองแก่ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองกรณีดังกล่าวได้ ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ หรือไม่ นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้ในภายหลังไม่ได้กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเช่นผู้ถูกกล่าวหาที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องในกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี จึงเป็นกรณีที่กฎหมายที่บัญญัติในภายหลังกำหนดว่า การกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดต่อไป ผู้ถูกกล่าวหาจึงพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดในความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยการปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี และกรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคสอง ย่อมไม่อาจลงโทษผู้ถูกกล่าวหาในความผิดทั้งสองข้อหาดังกล่าวได้ และไม่อาจใช้มาตรการบังคับทางการเมืองแก่ผู้ถูกกล่าวหากรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีได้ ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งยื่นเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙ หรือไม่ เห็นสมควรวินิจฉัยเป็นลำดับไปดังนี้ สำหรับที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘, ๕๙๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมสิ่งปลูกสร้างเลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๕๘๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง ว่าขายให้แก่นายวิชัย นิम्मรัตน์ น้องชายผู้ถูกกล่าวหา ในราคารวมทั้งสิ้น ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท กับ รถยนต์ ยี่ห้อโตโยต้า ฟอรัจูนเนอร์ หมายเลขทะเบียน กธ ๗๐๐๐ เชียงใหม่ และรถยนต์ ยี่ห้อโตโยต้า เล็กซ์ หมายเลขทะเบียน กบ ๘๘๘๘ เชียงใหม่ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าขายให้แก่นายวิชัยในราคาคัน ละ ๔๐๐,๐๐๐ บาท นั้น เห็นว่า นายวิชัย เป็นน้องชายร่วมบิดามารดาเดียวกันกับผู้ถูกกล่าวหา โดย ได้ย้ายไปทำงานและพักอาศัยอยู่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นเวลานานแล้ว คงเดินทางกลับประเทศ ไทยเพียงปีละ ๑ ถึง ๒ ครั้ง ซึ่งช่วงเกิดเหตุได้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรในระหว่างวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ จึงไม่มีเหตุจำเป็นต้องซื้อที่ดินและรถยนต์จากผู้ถูก กล่าวหาเพื่อใช้ประโยชน์ส่วนตนแต่อย่างใด สอดคล้องกับข้อเท็จจริงตามการไต่สวนที่ไม่ปรากฏว่า นายวิชัยเคยเข้าครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินหรือครอบครองใช้สอยรถยนต์นั้นด้วยตนเองหรือ มอบหมายให้ผู้อื่นครอบครองแทนแต่ประการใด ทั้งผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าหาผู้ซื้อรายอื่นไม่ได้เพราะ บุคคลอื่นเกรงว่าผู้ร้องจะตามยึดหรือดำเนินคดี นายวิชัยย่อมต้องทราบหรือควรจะทราบว่าการซื้อ ทรัพย์สินในเวลานั้นมีความเสี่ยงที่จะถูกตรวจสอบทรัพย์สินในภายหลัง จึงเป็นที่สงสัยว่านายวิชัยอาจ เพียงแต่ยอมให้ใช้ชื่อของตนเพื่อปิดบังซ่อนเร้นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา โดยมีเจตนาจะช่วยเหลือผู้

ถูกกล่าวหาตามวิสัยญาติใกล้ชิดเท่านั้น หากได้มีเจตนาจะซื้อทรัพย์สินมาเป็นของตนอย่างแท้จริง ดังเช่นกรณีซื้อขายทั่วไป แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะอ้างว่าได้มีการชำระราคาค่าซื้อขายเป็นแคชเชียร์เช็ค แต่ก็ไม่มีปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าใครเป็นผู้ออกเงินซื้อแคชเชียร์เช็คฉบับดังกล่าวหรือเป็นเงินที่มีที่มา จากแหล่งใด เมื่อพิจารณาประกอบกับว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทำสัญญาขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๕๑๒๘, ๕๕๑๒๙ พร้อมสิ่งปลูกสร้างเลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ในราคา ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท และทำสัญญาขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๕๔๘๔ เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ใน ราคา ๕๐๐,๐๐๐ บาท และขายรถยนต์ทั้งสองคันดังกล่าวเมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ ในราคาคัน ละ ๔๐๐,๐๐๐ บาทเศษ นั้น เห็นได้ว่ามีลักษณะเป็นการเร่งรีบขายทรัพย์สินจำนวนมากในเวลาอัน สั้น นับว่าผิดวิสัยของการขายทรัพย์สินเพื่อนำเงินมาใช้สอยดำรงชีพตามปกติดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง ข้อเท็จจริงกลับปรากฏว่าการขายทรัพย์สินตามคำร้องทั้งหมดต่างได้กระทำในช่วงเวลาเดียวกับที่ผู้ร้อง ได้ชี้มูลกรณีกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายก องค์กรบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อดำเนินการร้องขอให้ศาลมี คำสั่งให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดิน ซึ่งหากไม่อาจบังคับคดีเอาแก่ ทรัพย์สินนั้นได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วนก็บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ พหุติการณ์เช่นนี้เป็นข้อพิรุธว่าผู้ถูกกล่าวหาจำหน่ายโอนหรือยกย่ายถ่ายเททรัพย์สินดังกล่าวโดย มีมูลเหตุจงใจเพื่อจะหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดการบังคับคดีจากทรัพย์สินในคดีนี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน นอกจากนี้นางสาวจันทร์จิรา สุวรรณแสน ผู้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกกล่าวหาและนายวิชัยให้ถ้อยคำ ในชั้นไต่สวนว่า ไม่เคยรู้จักนายวิชัย ไม่ทราบเกี่ยวกับการชำระราคารถยนต์ เหตุใดนายวิชัยจึง มอบหมายให้นางสาวจันทร์จิราเป็นตัวแทนรับโอนรถยนต์ทั้งที่ไม่เคยรู้จักกัน ทำให้ไม่น่าเชื่อว่าจะมี

เจตนาซื้อขายกันอย่างแท้จริง ดังนี้ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่า การที่ผู้ถูกกล่าวหาโอนที่ดินและรถยนต์ให้แก่นายวิชัยดังกล่าวเป็นเพียงการแสดงเจตนาหลองโดยสมรู้กัน พฤติการณ์มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาโอนที่ดินและรถยนต์ดังกล่าวเพื่อยักยัดหรือชุกซ่อนทรัพย์สินหรือให้มีการถือครองทรัพย์สินแทนตน

ส่วนที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมสิ่งปลูกสร้างที่ยังสร้างไม่เสร็จ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าขายให้นางมาลี แสงกลาง มารดาคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา ในราคารวมทั้งสิ้น ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท นั้น เห็นว่า ตามทางไต่สวนไม่ปรากฏหลักฐานที่น่าเชื่อว่านางมาลีมีรายได้หรือเงินเพียงพอที่จะนำมาชำระราคาค่าซื้อทรัพย์สินดังกล่าว โดยปรากฏจากที่ผู้ร้องได้ทำการตรวจสอบบัญชีธนาคารของนางมาลีทั้งหมด ๘ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ รวมทั้งสิ้น ๓๕๙,๕๐๕.๘๗ บาท เท่านั้น และไม่พบที่มีการเบิกถอนเงินฝากในช่วงที่โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้ง ๔ แปลง ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า นางมาลีมีอาชีพค้าขายหมูยอและสินค้าอื่นหลายอย่างนั้น ก็ไม่มีหลักฐานเอกสารหรือบัญชีพอที่จะตรวจสอบเงินลงทุนหรือกำไรจากการค้าขายว่ามีจำนวนมากน้อยเพียงใด ทั้งยังไม่มีหลักฐานแสดงความเคลื่อนไหวทางบัญชีเงินฝากที่จะแสดงให้เห็นรายได้และเงินเก็บสะสมจำนวนมากจากการค้าขายดังที่อ้าง ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า นางมาลีเก็บเงินสดไว้ที่บ้านจำนวนมากนับล้านบาทนั้น ก็เป็นการง่ายแก่การกล่าวอ้าง ทั้งข้ออ้างดังกล่าวยังเป็นการผิดปกติวิสัยและเป็นข้อพิรุธเพราะเป็นการเก็บเงินในลักษณะที่ไม่มีความปลอดภัยและทำให้ขาดประโยชน์อันควรได้จากดอกเบี้ยอีกด้วย นอกจากนั้นยัง

ขัดต่อการกระทำของนางมาลีเองที่ปรากฏว่ามีบัญชีเงินฝากธนาคารมากถึง ๘ บัญชี ข้อเท็จจริงฟังไม่ได้ว่าเงินที่นำมาซื้อแคชเชียร์เช็คที่อ้างว่าชำระราคาที่ดินตามเอกสารหมายเลข ค.๕ ถึง ค.๘ นั้นมีที่มาอย่างไร ทั้งก็ไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าได้มีการเรียกเก็บเงินเข้าบัญชีของผู้ถูกกล่าวหา ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาจึงเลื่อนลอยขาดหลักฐานเชื่อมโยงให้เชื่อว่าเป็นความจริง นอกจากนี้ยังได้ความว่านางมาลีมีอายุมากถึง ๘๕ ปี ป่วยมานาน มีอาการหลงลืม ขอบพุดซ้ำ ๆ เป็นโรคอัลไซเมอร์ ต้องเข้ารักษาตัวที่โรงพยาบาลด้วยโรคชราอยู่เป็นประจำ ย่อมไม่อาจฟังได้ว่านางมาลีมีเจตนาซื้อที่ดินทั้ง ๔ แปลง เพื่อประโยชน์ส่วนตัวของตนเองอย่างแท้จริง ประกอบกับไม่ปรากฏว่านางมาลีได้เข้าครอบครองหรือหาประโยชน์จากทรัพย์สินที่อ้างว่าซื้อมานั้นแต่อย่างใด แสดงให้เห็นว่าการโอนที่ดินทั้ง ๔ แปลงนี้เป็นเพียงการแสดงเจตนาหลงโดยสมรู้กันโอนที่ดิน พฤติการณ์มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาโอนที่ดินดังกล่าวเพื่อยกย้ายหรือซุกซ่อนทรัพย์สินหรือให้มีการถือครองทรัพย์สินแทนตน

ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่นางดวงสุตา คู่สมรสผู้ถูกกล่าวหา ขายให้แก่นายเกรียงศักดิ์ แสนกลาง ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่นางดวงสุตาขายให้แก่นางสาวกมลวรรณ แสนกลาง และที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่นางดวงสุตาขายให้แก่ นายพันมิตร แสนกลาง นั้น เห็นว่า ผู้รับโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้ง ๓ แปลงนี้ ล้วนแต่เกี่ยวพันเป็นหลานของนางดวงสุตาทั้งสิ้น ย่อมมีเหตุที่จะช่วยเหลือกันตามวิสัยญาติ ทั้งได้มีการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้ง ๓ แปลงพร้อมกันเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ในราคาเท่ากันคือแปลงละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท จึงเห็นได้ว่าเป็นการเร่งรีบโอนทรัพย์สินในวันเดียวกันในลักษณะที่มุ่งจะหลีกเลี่ยงการบังคับคดีเช่นเดียวกับทรัพย์สินอื่นที่ได้วินิจฉัยมาแล้ว ข้อเท็จจริงกลับปรากฏจากที่ผู้ร้องได้ทำการ

ตรวจสอบยอดเงินฝากบัญชีธนาคาร ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ นางสาวกมลวรรณมีเงินฝากทั้งหมด ๘ บัญชี รวมเป็นเงิน ๑๔๙,๘๘๒.๑๓ บาท นายพันธมิตรมีเงินฝากทั้งหมด ๕ บัญชี มีเงินคงเหลือเพียง ๒๑,๗๙๒.๔๐ บาท เท่านั้น โดยไม่พบว่าฝ่ายผู้ซื้อได้เบิกถอนเงินฝากธนาคารในช่วงที่โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินแต่อย่างใด ข้อเท็จจริงจึงฟังไม่ได้ว่าเงินที่นำมาซื้อแคชเชียร์เช็คที่อ้างว่าชำระราคาที่ดินตามเอกสารหมายเลข ค.๙ ถึง ค.๑๑ นั้นมีที่มาจากรายได้ในทางใด ขอนำสืบเกี่ยวกับรายได้ส่วนตัวของผู้ซื้อที่เลื่อนลอยไม่น่าเชื่อถือ นอกจากนี้ยังไม่ปรากฏว่าผู้รับโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินแต่ละแปลงได้กระทำการใดอันแสดงออกให้เห็นว่ามีเจตนาเข้าครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินที่ซื้อมาในฐานะเจ้าของที่ดินนั้นแล้ว แม้อ่อนนางสาวกมลวรรณจะขายที่ดินนั้นให้แก่นายวรพล วาสนาธาดากุล แต่นายวรพลก็อยู่กินกับนางพรกมล แสนกลาง มารดานางสาวกมลวรรณ จึงมิใช่เป็นการขายที่ดินให้แก่บุคคลภายนอกที่ไม่มีความเกี่ยวพันอันใดกับผู้ถูกกล่าวหา พฤติการณ์จึงมีเหตุผลให้เชื่อว่าการจำหน่ายจ่ายโอนที่ดินทั้ง ๓ แปลงนี้ เป็นเพียงการแสดงเจตนาหลงโดยสมรู้กันโอนที่ดิน เพื่อปกปิดซ่อนเร้นทรัพย์สินของคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา ดังนี้พยานหลักฐานตามการไต่สวนจึงฟังได้ว่า ที่ดินทั้ง ๗ แปลง โฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘ และเลขที่ ๕๙๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โฉนดเลขที่ ๖๕๙๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ (อยู่ในชื่อของนายวิชัย นิยมลรัตน์) โฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย โฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน โฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ โฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ (อยู่ในชื่อของนางมาลี แสนกลาง) และสิ่งปลูกสร้าง ๒ หลัง เลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ (ปลูกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๙) และบ้านไม้ชั้นเดียวไม่มี

เลขที่ (ปลูกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗) รถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า พอร์จูนเนอร์ หมายเลขทะเบียน กธ ๗๐๐๐ เชียงใหม่ และรถยนต์ ยี่ห้อโตโยต้า เล็กซัส หมายเลขทะเบียน กบ ๘๘๘๘ เชียงใหม่ (อยู่ในชื่อของนายวิชัย) เป็นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่น ส่วนที่ดิน ๓ แปลง โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน (อยู่ในชื่อนายเกรียงศักดิ์ แสงกลาง) โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน (อยู่ในชื่อนายวรพล วาสนาธาตากุล) โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน (อยู่ในชื่อนายพันธมิตร แสงกลาง) เป็นของนางดวงสุดา คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา ที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่น เมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการทรัพย์สินในส่วนนี้ไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน จึงเป็นการปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และตามพฤติการณ์มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินนั้น

ส่วนคำร้องของผู้ร้องที่อ้างว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องโดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) นั้น เห็นควรวินิจฉัยข้อโต้แย้งของผู้ถูกกล่าวหาก่อนว่า เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาเข้ากับคดีหมายเลขแดงที่ อม ๔๓/๒๕๖๐ ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งคดีถึงที่สุดแล้ว หรือไม่ เห็นว่า ตามคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ อม ๔๓/๒๕๖๐ เป็นกรณียื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีเข้ารับตำแหน่งกรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่ง

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนคดีนี้คงมีประเด็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ อันเป็นการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินคนละคราวกันกับที่ศาลได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ อม ๔๓/๒๕๖๐ จึงสามารถแยกเจตนาและการกระทำในแต่ละวาระออกต่างหากจากกันได้ ทั้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในคดีนี้จะได้แสดงรายการตรงกันหรือต่างกันกับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในคดีก่อนเป็นประการใด ศาลไม่เคยไต่สวนข้อเท็จจริงและไม่ได้หยิบยกพยานหลักฐานขึ้นมาวินิจฉัยข้อเท็จจริงในคดีก่อน คำร้องของผู้ร้องคดีนี้จึงมิใช่เป็นการอ้างเหตุอย่างเดียวกันในประเด็นที่ศาลได้วินิจฉัยชี้ขาดและถึงที่สุดแล้ว ถือไม่ได้ว่าสิทธินำคดีอาญามาฟ้องของผู้ร้องระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๔) และไม่เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาข้อห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๔๔ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม ผู้ร้องย่อมมีอำนาจแยกยื่นคำร้องเป็นคนละคดีได้ อย่างไรก็ตาม การที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินอื่นนอกจากเงินลงทุนดังที่ได้วินิจฉัยแล้ว กับการที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ที่เป็นของนางดวงสุตา คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา นั้น เป็นการปกปิดข้อเท็จจริงอันควรแจ้งให้ทราบสำหรับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินในวาระ

เดียวกันคือ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ย่อมเป็นความผิดเพียงกรรมเดียว ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จึงฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องโดยปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

จึงวินิจฉัยว่า นายเกษม นิยมลรัตน์ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) วรรคสาม, ๑๘๘ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ประกอบมาตรา ๑๘๘ โดยให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๑๑๙ จำคุก ๒ เดือน ค่าชออื่นนอกจากนี้ให้ยก.

นายยงยุทธ แสงรุ่งเรือง